

Hvilken lovgivning finder anvendelse?

Hvis man er involveret i en sag, hvor ikke alle sagens elementer er knyttet til samme land, er det nødvendigt at fastlægge, hvilken lovgivning der skal anvendes af den domstol, som skal træffe afgørelse om sagens realitet.

I takt med den stigende internationale handel og den øgede rejseaktivitet stiger også risikoen for, at en virksomhed eller en enkeltperson kan blive involveret i en tvist, som har et internationalt element. Dette internationale element kan f.eks. være, at parterne ikke har samme nationalitet, at de bor i forskellige lande, eller at de har indgået en kontrakt om en transaktion, der skal foregå i udlandet.

I tilfælde af en tvist er det ikke nok at fastslå, hvilken domstol der har international [jurisdiktion](#) til at behandle og afgøre sagen. Det skal også fastslås, hvilken lovgivning der skal anvendes til at afgøre sagens realitet.

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Sidste opdatering: 18/01/2019

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Belgien

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvielse\)](#)
  - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
  - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- 3 [Lovvalgsregler](#)
  - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)

- 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - 3.4.2 [Adoption](#)
  - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - 3.5.1 [Ægteskab](#)
    - 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
    - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)
    - 3.5.4 [Underholdspligt](#)
  - 3.6 [Formueforholdet mellem ægtefæller](#)
  - 3.7 [Arv i henhold til lov eller testamente](#)
  - 3.8 [Ejendomsret](#)
  - 3.9 [Insolvens](#)
-

1 Retskilder

1.1 National ret

I Belgien er de bindende retskilder lovgivning, generelle retsprincipper og sædvaneret. Lovgivning skal nødvendigvis vedtages af en offentlig myndighed. De generelle retsprincipper er juridisk bindende, da der i samfundet er enighed om deres juridiske værdi, mens sædvaneretten består af uskrevne retsregler i form af generelt accepteret skik og brug.

I Belgien er det ikke et krav, at domstolene følger præcedens. Retspraksis som f.eks. retsvidenskabelige udtalelser har stor betydning, men er ikke bindende. Retsafgørelser har kun gyldighed for sagens parter og er ikke bindende for andre dommere, der pådømmer lignende sager. Kun forfatningsdomstolen (*Cour constitutionnelle/Grondwettelijk Hof*) kan kræve, at andre domstole følger dens præcedens. Selv en dom fra kassationsdomstolen (*Cour de cassation/Hof van Cassatie*), som måske omstøder en dom fra en ret i lavere instans og henviser den til fornyet behandling, indeholder ingen instrukser, der er bindende for den ret, der forestår den fornyede behandling. Kun hvis kassationsdomstolen for anden gang afsiger dom i samme sag, bliver indholdet af den pågældende dom bindende for den ret, der skal afsige den endelige dom.

1.2 Internationale aftaler

Bemærk, at de offentlige forbundsmyndigheder for udenrigsanliggender har en database, som giver et overblik over de bilaterale og multilaterale konventioner, der er undertegnet siden 1987:

🔗 <https://diplomatie.belgium.be/fr/traites/>

🔗 <https://diplomatie.belgium.be/nl/verdragen/>

🔗 <https://diplomatie.belgium.be/de/vertrage/>

🔗 <https://diplomatie.belgium.be/en/treaties/>

Mange af de for Belgien gældende konventioner offentliggøres i deres fulde ordlyd i det belgiske statstidende (*Moniteur belge/Belgisch Staatsblad*), der siden 1997 kan findes i elektronisk format på: 🔗 <http://justice.belgium.be>.

Mange af de konventioner, der blev undertegnet før 1997, findes også i deres fulde ordlyd på samme websted under "*Législation consolidée*" / "*Geconsolideerde Wetgeving*" (2 800 punkter pr. 1. august 2004).

Belgien er i princippet en suveræn stat, som har den højeste myndighed over dem, der er underlagt de belgiske domstoles kompetence. I kraft af samfundets tiltagende internationalisering er Belgien dog i stadig stigende grad bundet af overnationale og

internationale organisationers og institutioners regler. Især Den Europæiske Union (EU), De Forenede Nationer (FN), Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) og Europarådet har sat deres præg på belgisk lovgivning med deres vedtagelse af traktater og bestemmelser (som finder direkte anvendelse eller ej) og indførelse af direktiver om og processer for retlig harmonisering med henblik på at få medlemmerne af disse organisationer til at ensrette deres nationale retsordener.

De menneskerettighedskonventioner, der finder direkte anvendelse i Belgien, er den europæiske menneskerettighedskonvention og den europæiske socialpagt, som begge er vedtaget af Europarådet. De tilsvarende FN-tekster er henholdsvis den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Som overnational organisation har EU stor indflydelse på sine medlemsstater, og hermed også Belgien. EU's vigtigste retsakter er forordningerne, der finder direkte anvendelse, og direktiverne, som medlemsstaterne selv skal gennemføre.

Et utal af institutioner og organisationer arbejder aktivt med at udvikle forskellige retsgrene, herunder international privatret, international strafferet og international handelsret og økonomisk ret, bl.a. De Forenede Nationer, Uncitral, Haagerkonferencen om International Privatret, Unidroit, Europarådet, Den Europæiske Union og De Europæiske Fællesskaber, Den Internationale Civilstandskommission, Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), IATA (luffart) og Beneluxunionen for blot at nævne nogle stykker.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Både forbundsmyndighederne og myndighederne i Belgiens komponentstater kan undertegne bilaterale konventioner med andre lande eller regioner i verden, under forudsætning af at emnet ligger inden for deres kompetenceområde. De fleste af disse konventioner indgås med nabolande eller lande, som Belgien har tætte eller vigtige handelsforbindelser med.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

Lov af 16. juli 2004 om international privatret blev offentliggjort i statstidende den 27. juli 2004 (<http://justice.belgium.be>). Den findes på samme websted under titlen "*Législation consolidée*"/"*Geconsolideerde Wetgeving*".

Dette faktablad forklarer situationen i henhold til loven om international privatret. Lovens bestemmelser, der vedrører såvel international kompetence som virkningerne af udenlandske domme og notarialdokumenter, finder anvendelse i retssager anlagt efter lovens ikrafttræden og på domme og notarialdokumenter afsagt/udarbejdet efter lovens ikrafttræden. Tidligere sager, der ikke falder ind under lovens overgangsordninger, reguleres i henhold til en bred vifte af love og en omfattende retspraksis og retsvidenskabelige værker. Følgende websteder kan være nyttige:

– <http://www.law.kuleuven.be/ipr>

– <https://www.ipr.be/fr>

– <https://www.dipr.be/fr>

Loven finder kun anvendelse i sager, der ikke reguleres i henhold til internationale konventioner, EU-lovgivning eller særlovgivning.

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

De belgiske dommere anvender ikke kun belgisk lovgivning. Ofte skal de afsige dom med udgangspunkt i en udenlandsk lov.

Belgisk lov om international privatret fastsætter, at udenlandsk lovgivning skal anvendes med udgangspunkt i den fortolkning, der er accepteret i det pågældende land. Hvis ikke retten selv kan afklare indholdet af den udenlandske lov, kan den anmode om bistand fra parterne. Når det er åbenlyst, at retten ikke kan afklare indholdet af den udenlandske lov inden for en rimelig tidsfrist, skal den anvende belgisk lovgivning (lovens artikel 15).

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Efter lovens vedtagelse accepteres *renvoi* generelt ikke længere (lovens artikel 16). Loven indeholder dog en undtagelse for den lov, der finder anvendelse på juridiske personer (artikel 110), og en mulighed for *renvoi* til belgisk lovgivning i forbindelse med fysiske personers habilitet (se nedenfor).

2.3 Ændret tilknytning

En tilknytningsfaktor kan variere i tid (f.eks. nationalitet) eller rum (f.eks. fast bopæl).

Loven om international privatret forsøger at angive, hvilke regler der skal anvendes i de mest almindelige situationer, hvor der har fundet en ændring af tilknytningsfaktoren sted.

For så vidt angår et ægteskabs retsvirkninger, er den første tilknytningsfaktor efter loven ægtefællernes faste bopæl på det tidspunkt, hvor retsvirkningerne gøres gældende (artikel 48).

I forbindelse med slægtskab fastsættes det i loven, at gældende lovgivning er loven i det land, hvor den person, hvis faderskab eller moderskab sagen vedrører, er statsborger på tidspunktet for barnets fødsel (artikel 62).

Tinglige rettigheder reguleres efter loven i den stat, hvor aktivet befinder sig på det tidspunkt, hvor rettigheden gøres gældende. Det fastsættes dog i loven, at erhvervelse og fortabelse af sådanne rettigheder reguleres efter loven i den stat, hvor aktivet befinder sig på tidspunktet for de handlinger eller faktiske omstændigheder, der ligger til grund for rettighedens erhvervelse eller fortabelse (artikel 87).

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

De almindelige lovvalgsregler finder ikke anvendelse i en række sager, som fremgår af loven.

1. I undtagelsestilfælde finder den efter loven gældende lovgivning ikke anvendelse, når det under hensyntagen til alle forhold er åbenlyst, at situationen kun har en meget svag tilknytning til Belgien og er meget tæt knyttet til en anden stat. I sådanne tilfælde finder lovgivningen i denne anden stat anvendelse (artikel 19).
2. Overordnede eller offentligretlige bestemmelser i belgisk lovgivning, som regulerer en international situation uden hensyntagen til den lov, der fastsættes i lovvalgsreglerne, finder fortsat anvendelse (artikel 20).
3. Der gælder en undtagelse for international *ordre public*, som gør det muligt ikke at anvende visse aspekter af en udenlandsk lov, hvis deres retsvirkninger ville være uacceptable i den belgiske retsorden (artikel 21).

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Den belgiske ret kan kræve, at parterne fastlægger den udenlandske lovs indhold og anvendelsesområde. Retten kan endvidere anvende den europæiske konvention om oplysninger om fremmed ret, der blev undertegnet den 7. juni 1968 i London. Når der stilles krav om officielt bekræftet dokumentation, anmodes parten om at forelægge et såkaldt *certificat de coutume* – en erklæring, hvorved den kompetente udenlandske myndighed forelægger officielt bekræftet dokumentation for de bestemmelser, der finder eller fandt anvendelse i det pågældende land.

3 Lovvalgsregler

Når den belgiske ret er kompetent efter de allerede nævnte bestemmelser, skal den stadig overveje, hvilken lov den bør anvende i en sag. Det spørgsmål afgør den i henhold til belgisk lov om international privatret. Alt efter sagens genstand er der forskellige faktorer, der kan knytte sagen til en bestemt retsorden. Loven om international privatret er struktureret efter emne og angiver de relevante tilknytningsfaktorer inden for de enkelte emneområder. Nogle af disse emneområder behandles nedenfor.

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Dette emneområde reguleres i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008, som går under betegnelsen "Rom I-forordningen". Loven om international privatret udvider anvendelsesområdet for den gamle Romkonvention fra 1980 til de kontraktforhold, der var udelukket fra konventionens anvendelsesområde. Loven burde inden for kort tid blive ajourført, så den tager højde for den situation, der opstår som følge af den gamle Romkonventions erstatning med Rom I-forordningen.

Visse forhold, som er udelukket fra forordningens anvendelsesområde, reguleres imidlertid efter særlige regler, enten

- i henhold til internationale konventioner (navnlig Genèvekonventionen af 7. juni 1930 angående visse lovkonkollisioner inden for vekselrettens område og Genèvekonventionen af 19. marts 1931 angående visse lovkonkollisioner inden for checkrettens område), eller
- i henhold til specifikke bestemmelser i loven (navnlig artikel 124 om truster og artikel 111 om partnerskabsaftaler).

Endelig bør det bemærkes, at visse internationale konventioner i henhold til artikel 25 i forordningen fortsat finder anvendelse, nemlig:

- Budapestkonventionen af 21. juni 2001 om transportaftalen ved godstransport ad indre vandveje
- den internationale konvention om hjælp og bjærgning, der blev undertegnet i London den 28. april 1989
- de internationale konventioner om ensartede regler for skibes sammenstød samt hjælp og bjærgning til søs, som blev undertegnet i Bruxelles den 23. september 1910, og den dertilhørende undertegningsprotokol.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Dette emneområde reguleres i henhold til forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juni 2007, som går under betegnelsen "Rom II-forordningen". Loven om international privatret udvider forordningens anvendelsesområde til forhold, der er udelukket fra dens anvendelsesområde.

Visse forhold, som ikke er omfattet af forordningen, reguleres imidlertid efter særlige regler. Således reguleres den forpligtelse, der udspringer af en ærekrænkelse eller af en krænkelse af privatlivets fred eller af individets rettigheder, efter sagsøgers valg efter loven i den stat, hvor handlingen eller skaden opstod eller truede med at opstå, medmindre den ansvarlige person godtgør, at han eller hun ikke kunne have forudset, at skaden ville opstå i den pågældende stat (artikel 99).

Det bør bemærkes, at visse internationale konventioner i henhold til artikel 28 i forordningen fortsat finder anvendelse, nemlig:

- Haagerkonventionen af 4. maj 1971 om lovvalgsregler ved trafikulykker
- den internationale konvention om tilvejebringelse af ensartede regler i sager vedrørende skibes sammenstød, den internationale konvention om indførelse af visse ensartede regler angående den strafferetlige kompetence i tilfælde af skibssammenstød og andre søulykker og den internationale konvention om tilvejebringelse af ensartede regler for arrest i søgående skibe, som alle blev undertegnet i Bruxelles den 10. maj 1952
- den internationale konvention om hjælp og bjærgning, som blev undertegnet i London den 28. april 1989
- konventionen om meddelelse af europæiske patenter, München, 5. oktober 1973
- den internationale konvention af 29. maj 1933 angående indførsel af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer
- de internationale konventioner om ensartede regler for skibes sammenstød samt hjælp og bjærgning til søs, som blev undertegnet i Bruxelles den 23. september 1910, og den dertilhørende undertegningsprotokol.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Medmindre andet er fastsat i loven om international privatret, er det loven i den stat, hvor en person er statsborger, der finder anvendelse i sager vedrørende personens status og habilitet.

For så vidt angår fysiske personers habilitet, indeholder loven en bestemmelse om delvis *renvoi*. Spørgsmålet vil blive reguleret efter belgisk lovgivning, hvis det af den udenlandske lov fremgår, at det er belgisk lov, der finder anvendelse (lovens artikel 34).

I overensstemmelse med det generelle princip er det i forbindelse med afklaring af efternavne og fornavne loven i den stat, hvor den pågældende person er statsborger, der finder anvendelse (artikel 37).

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

For så vidt angår fastlæggelse af gældende lovgivning, fastsættes det i artikel 62 i lov om international privatret, at bestemmelse og bestridelse af en persons faderskab eller moderskab som hovedregel reguleres efter loven i den stat, hvor den pågældende person er statsborger på tidspunktet for barnets fødsel eller, hvis bestemmelsen af faderskab eller moderskab udspringer af en frivillig handling, på tidspunktet for denne handling.

3.4.2 Adoption

Betingelserne i forbindelse med adoption reguleres efter national lovgivning i adoptantens hjemland eller den fælles nationale lovgivning i adoptanternes hjemland. Hvis ikke adoptanterne er af samme nationalitet, reguleres betingelserne efter lovgivningen i det land, hvor deres faste bopæl ligger, og ellers efter belgisk lovgivning.

Den lovgivning, der finder anvendelse på de forskellige former for påkrævet samtykke, er loven i den stat, hvor adoptivbarnet har sin faste bopæl. Hvis ikke denne lov kræver, at adoptivbarnet skal give sit samtykke, eller hvis ikke den giver mulighed for adoption, reguleres adoptivbarnets samtykke efter belgisk lovgivning (artikel 67 og 68 i lov om international privatret).

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Ved fastlæggelse af, hvilken lov der finder anvendelse på ægteskab, skelnes der i loven om international privatret mellem:

1. ægteskabsloftet: lovgivningen i den stat, hvor de kommende ægtefæller har fast bopæl, og ellers lovgivningen i den stat, hvor de to kommende ægtefæller er statsborgere, og ellers belgisk lovgivning (lovens artikel 45)

2. ægteskabets indgåelse: begge ægtefællers nationale lovgivning, eventuelt med undtagelse af ægteskaber mellem personer af samme køn, hvor en bestemmelse i en udenlandsk lov, som forbyder et sådant ægteskab, tilsidesættes, hvis en af ægtefællerne er statsborger eller har fast bopæl i en stat, hvor et sådant ægteskab er tilladt efter lovgivningen (lovens artikel 46)

3. formaliteter: lovgivningen i den stat, hvor ægteskabet indgås (lovens artikel 47)

4. ægteskabets retsvirkninger: lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne har fast bopæl, og ellers lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere, og ellers belgisk lovgivning (lovens artikel 48).

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

I forbindelse med partnerskaber eller en hvilken som helst form for registreret samliv skelnes der i belgisk lovgivning mellem forhold mellem samlevende, der skaber et bånd svarende til et ægteskab, og forhold, der ikke skaber et sådant ægteskabeligt bånd.

Førstnævnte forhold reguleres efter den lovgivning, der finder anvendelse på ægteskaber (se ovenfor), mens det i forhold mellem samlevende, der ikke skaber et bånd svarende til et ægteskab, er lovgivningen i den stat, hvor samlivet blev registreret første gang, der finder anvendelse.

Der findes ingen specifikke bestemmelser om uregistreret samliv.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Forordning (EU) nr. 1259/2010 af 20. december 2010 finder anvendelse på skilsmisse og separation.

3.5.4 Underholdspligt

I artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt henvises der til Haagerprotokollen af 23. november 2007 til bestemmelse af, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt. Generelt er det lovgivningen i den stat, hvor fordringshaver har sin faste bopæl, der finder anvendelse. Der findes dog særlige regler for forholdet mellem børn og deres forældre, for personer under 21 år i deres forhold til andre end deres forældre, mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller og mellem personer, hvis ægteskab er brudt sammen. Protokollen indeholder endvidere en bestemmelse, som giver parterne mulighed for at vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse.

Derudover finder Haagerkonventionen af 24. oktober 1956 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt over for børn, anvendelse i forhold mellem Belgien og en stat, som har undertegnet konventionen, men ikke har ratificeret ovennævnte Haagerprotokol af 23. november 2007.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Ægtefællerne kan selv vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på ægteskabets formueordning. Valget er dog begrænset til enten lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne havde deres første faste bopæl efter ægteskabets indgåelse, eller den ene ægtefælles nationale lovgivning (artikel 49 i lov om international privatret).

Såfremt der ikke træffes et sådant valg, reguleres ægteskabets formueordning efter lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne havde deres første faste bopæl efter ægteskabets indgåelse. Hvis ikke de havde fast bopæl i den samme stat, finder lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller var statsborgere på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, anvendelse. I andre tilfælde er det lovgivningen i den stat, hvor ægteskabet blev indgået, der finder anvendelse (lovens artikel 51).

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Dette område reguleres i henhold til forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis.

3.8 Ejendomsret

Det sted, hvor en ejendom er beliggende, anvendes også til at fastslå, hvilken lovgivning der finder anvendelse (artikel 87 i lov om international privatret).

3.9 Insolvens

Konkurs reguleres i henhold til forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs. Det grundlæggende princip i forordningen er, at der gennemføres en hovedinsolvensbehandling, som eventuelt kan følges op med sekundære territoriale insolvensbehandlinger.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 05/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Tjekket

Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.
Følgende sprog: **cs** er allerede oversat.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvisning\)](#)
  - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
  - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- 3 [Lovvalgsregler](#)
  - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)
  - 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - 3.4.2 [Adoption](#)
  - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - 3.5.1 [Ægteskab](#)
    - 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
    - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)
    - 3.5.4 [Underholdspligt](#)
  - 3.6 [Formueforholdet mellem ægtefæller](#)
  - 3.7 [Arv i henhold til lov eller testamente](#)
  - 3.8 [Ejendomsret](#)
  - 3.9 [Insolvens](#)

1 Retskilder

1.1 National ret

Den centrale nationale foranstaltning vedrørende lovvalgsreglerne er lov nr. 91/2012 om international privatret.

1.2 Internationale aftaler

Udvalg af væsentlige multilaterale internationale konventioner om lovvalg:

Warszawakonventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, Warszawa, 1929

Konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR), 1956

Guadalajarakonventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, der udføres af en anden person end den kontraherende befordrer, 1961

Wienerkonventionen om civilretligt ansvar for nuklear skade, 1963

Haagerkonventionen om lovvalg ved trafikuheld, 1971

Konventionen om aftaler om international transport af passagerer og deres bagage ad landevej (CVR), 1973

Konventionen om forældelsesfrister ved internationale varekøb, 1974

De Forenede Nationers konvention om godstransport til søs, 1978

Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, 1980

De Forenede Nationers konvention om aftaler om internationale køb, Wien, 1980

Konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF), 1980

Konventionen om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, Haag, 1996

Konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, Montreal, 1999

Haagerkonventionen om international beskyttelse af voksne, 2000

Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, 2007 (EU har som helhed undertegnet protokollen)

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Udvalg af de vigtigste bilaterale internationale aftaler om lovvalg:

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Republik og Folkerepublikken Albanien om retlig bistand i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1959

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien om regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1964 (finder anvendelse på alle efterfølgerstater i det tidligere Jugoslavien)

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Bulgarien om retlig bistand og regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1976

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Mongoliet om retlig bistand og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1976

Aftale mellem Den Tjekkosllovakiske Socialistiske Republik og Republikken Cuba om gensidig retlig bistand i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1980

Aftale mellem Den Tjekkosllovakiske Socialistiske Republik og Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker om retlig bistand og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1982 (finder anvendelse på Den Russiske Føderation og mange af de øvrige efterfølgerstater i det tidligere USSR)

Aftale mellem Den Tjekkosllovakiske Socialistiske Republik og Den Socialistiske Republik Vietnam om retlig bistand i civilretlige og strafferetlige sager, 1982

Aftale mellem Den Tjekkosllovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Polen om retlig bistand og regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, 1987

Aftale mellem Den Tjekkosllovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Ungarn om retlig bistand og regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1989

Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Rumænien om retlig bistand i civilretlige sager, 1994

Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Ukraine om retlig bistand i civilretlige sager, 2001

Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Republikken Usbekistan om retlig bistand og retlige forhold i civilretlige og strafferetlige sager, 2002

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Dette spørgsmål reguleres i henhold til artikel 23 i lov om international privatret.

Retten anvender af egen drift den udenlandske lovgivning. Lovgivningen finder anvendelse på samme måde som i det land, hvor den er i kraft. Bestemmelserne om, hvilken lov der finder anvendelse, er de bestemmelser, der ville finde anvendelse på en afgørelse i sagen i det land, hvor loven er i kraft, uanset deres rangorden i systemet eller status som offentlig ret, under forudsætning af at de ikke er i modstrid med de bestemmelser i tjekkisk lovgivning, der skal anvendes.

Retten afklarer selv den del af den udenlandske lovgivning, der skal anvendes. Retten eller den offentlige myndighed, der træffer afgørelse i sager, som er omfattet af den pågældende lov, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at afklare den pågældende lov.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Dette spørgsmål reguleres generelt i henhold til artikel 21 i lov om international privatret.

Renvoi accepteres, dog med undtagelse af kontrakt- eller arbejdsretligt baserede forhold. Når parterne har taget stilling til, hvilken lovgivning der skal anvendes, tages der kun hensyn til lovvalgsreglerne, når parterne er enige herom.

2.3 Ændret tilknytning

Generelt evalueres et givet kriterium kun i forbindelse med en vurdering af et juridisk vigtigt forhold. Nogle gange kan specifikke lovvalgsregler naturligvis afgøre et bestemt spørgsmål – se f.eks. reglerne om tinglige rettigheder under punkt 3.8.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Dette spørgsmål reguleres generelt i henhold til artikel 24 i lov om international privatret.

Den lovgivning, der finder anvendelse i overensstemmelse med lov om international privatret, skal ikke nødvendigvis anvendes i ekstraordinære tilfælde, hvor dette efter saglig hensyntagen til alle sagens forhold og navnlig parternes begrundede forventninger om, at der vil blive anvendt en anden lovgivning, ville være uforholdsmæssigt og til hinder for en rimelig og fair behandling af forholdet mellem parterne. Under disse omstændigheder, og når andre personers rettigheder ikke berøres heraf, skal den lovgivning anvendes, der sikrer en sådan rimelig og fair behandling.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Dette spørgsmål reguleres i henhold til artikel 23 i lov om international privatret.

Retten afklarer selv den del af den udenlandske lovgivning, der skal anvendes. Retten eller den offentlige myndighed, der træffer afgørelse i sager, som er omfattet af den pågældende lov, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at afklare den pågældende lov.

Hvis retten eller den offentlige myndighed, der træffer afgørelse i sager, som er omfattet af den pågældende lov, ikke er bekendt med indholdet af den udenlandske lovgivning, kan den anmode justitsministeriet om en udtalelse.

Når det ikke inden for et rimeligt tidsrum er muligt at afklare den udenlandske lov, eller når den er umulig at afklare, finder tjekkisk lovgivning anvendelse.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Kontraktlige forpligtelser reguleres i henhold til artikel 87 og 89 i lov om international privatret. Dette gælder for kontraktlige forpligtelser eller aspekter deraf, som ikke falder ind under EU-retten eller internationale aftalers anvendelsesområde, medmindre denne lovgivning eller disse aftaler fastslår, at de pågældende forpligtelser kan reguleres efter denne lov. Der er således tale om en residualbestemmelse.

Kontrakter reguleres efter lovgivningen i den stat, til hvilken kontrakten har størst tilknytning, medmindre parterne har taget stilling til, hvilken lovgivning der skal anvendes. Lovvalget skal være eksplicit eller fremgå utvetydigt af kontraktens bestemmelser eller sagens faktiske omstændigheder.

Forsikringsaftaler reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor forsikringstager har fast bopæl. Parterne kan vælge, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på en forsikringsaftale.

I forbindelse med forsikringsaftaler, der er omfattet af Rom I-forordningen, udnytter loven den mulighed, som medlemsstaterne i henhold til forordningens artikel 7, stk. 3, har for at lade parterne vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse, inden for rammerne af forordningens bestemmelser.

Jf. lovens artikel 90 reguleres retsforhold, der er affødt af ensidige juridiske aftaler, efter lovgivningen i den stat, hvor den part, der indgår den ensidige juridiske aftale, har fast bopæl eller hjemsted på det tidspunkt, hvor den juridiske aftale indgås, medmindre man har valgt, at en anden lov skal finde anvendelse.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Artikel 101 i lov om international privatret indeholder – primært for så vidt angår Rom II-forordningens anvendelsesområde – en lovvalgsforanstaltning udelukkende for forpligtelser uden for kontraktforhold, som er affødt af en krænkelse af private og personlige rettigheder, herunder ærekrænkelse. Disse forpligtelser reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor krænkelsen finder sted. Skadelidte kan dog vælge, at lovgivningen i den stat, hvor a) skadelidte har fast bopæl eller hjemsted, b) den krænkende part har fast bopæl eller hjemsted eller c) den skadevoldende handling fik virkning, under forudsætning af at den krænkende part kunne have forudset dette, skal finde anvendelse.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Dette spørgsmål reguleres i henhold til artikel 29 i lov om international privatret.

Medmindre andet fremgår af loven, reguleres en persons status som juridisk person og retlige handleevne efter lovgivningen i den stat, hvor personen har fast bopæl. Medmindre andet fremgår af loven, er det tilstrækkeligt, at den fysiske person, som udfører en retshandling, har habilitet til at udføre handlingen i overensstemmelse med den lov, der finder anvendelse på det sted, hvor den fysiske person udfører den pågældende handling.

Foranstaltningen vedrørende fysiske personers navne reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor personen er statsborger. Personen kan dog vælge, at det er lovgivningen i den stat, hvor han eller hun har fast bopæl, der skal anvendes.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Bestemmelse og bestridelse af et forhold mellem barn og forælder reguleres i henhold til artikel 54 i lov om international privatret. Sådanne forhold er underkastet lovgivningen i den stat, hvor barnet er statsborger ved fødslen. Når et barn ved fødslen har mere end et statsborgerskab, finder tjekkisk lovgivning anvendelse. Lovgivningen i den stat, hvor barnets mor havde fast bopæl på fødselstidspunktet, finder anvendelse, når dette tilgodeser barnets tarv. Når barnet har fast bopæl i Tjekkiet, og når det tilgodeser barnets tarv, reguleres bestemmelse og bestridelse af et forhold mellem barn og forælder efter tjekkisk lovgivning. Et forhold

mellem barn og forælder kan bestemmes efter lovgivningen i den stat, hvor erklæringen om forholdet mellem barn og forælder er afgivet. Når et forhold mellem barn og forælder bestrides i en anden stat i forbindelse med en retssag eller udenretslig procedure i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende stat, og der fastlægges et forhold mellem barn og forælder til fordel for en anden person, er dette tilstrækkeligt til at bestemme forholdet mellem barn og forælder til fordel for den pågældende anden person.

Den lov, der finder anvendelse på forhold mellem barn og forælder i forbindelse med underholdspligt, bestemmes i overensstemmelse med Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (2007). I andre sager vedrørende forældres rettigheder og forpligtelser samt foranstaltninger til beskyttelse af børn eller børns ejendom bestemmes det, hvilken lov der finder anvendelse, i overensstemmelse med Haagerkonventionen om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (1996).

3.4.2 Adoption

Dette spørgsmål reguleres i henhold til følgende artikler i lov om international privatret: artikel 61 og 62.

I forbindelse med adoption skal betingelserne i lovgivningen i den stat, hvor adoptivbarnet er statsborger, og i den stat, hvor adoptanterne er statsborgere, opfyldes. Såfremt adoptanterne er af forskellig nationalitet, skal betingelserne i de retsordener, der bestemmes af de to adoptanters nationalitet, samt lovgivningen i den stat, hvor adoptivbarnet er statsborger, opfyldes. Når det i medfør af disse bestemmelser er nødvendigt at anvende lovgivningen i et andet land, som ikke tillader adoption eller kun tillader adoption under meget begrænsede forhold, finder tjekkisk lovgivning anvendelse, så længe adoptanten eller mindst en af adoptanterne har fast bopæl i Tjekkiet.

Adoptionens virkninger reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor alle parter er statsborgere på adoptionstidspunktet, eller, når dette ikke er muligt, efter lovgivningen i den stat, hvor alle parter har fast bopæl på adoptionstidspunktet, eller, når dette ikke er muligt, efter lovgivningen i den stat, hvor adoptivbarnet er statsborger.

Forholdet mellem en adoptant og et adoptivbarn eller mellem adoptanter i sager vedrørende forældres rettigheder og forpligtelser, opdragelse og underholdspligt reguleres i overensstemmelse med den lov, der er fastsat i de internationale aftaler, som står opført under punkt 3.4.1 om forhold mellem barn og forælder.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Dette spørgsmål reguleres i henhold til artikel 48 og 49 i lov om international privatret.

En persons habilitet til at indgå ægteskab og betingelserne for, at et ægteskab er gyldigt, reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor den pågældende person er statsborger.

Den måde, ægteskabet indgås på, reguleres efter lovgivningen på det sted, hvor ægteskabet indgås.

Et ægteskab, der indgås på en af Tjekkiet's ambassader i andre lande, reguleres efter tjekkisk lovgivning.

Personlige forhold mellem ægtefæller reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere. Såfremt de har forskelligt statsborgerskab, reguleres forholdet efter lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller har fast bopæl, og ellers efter tjekkisk lovgivning.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Artikel 67 i lov om international privatret fastsætter, hvilken lov der skal anvendes på partnerskaber og tilsvarende forhold og deres virkninger, habiliteten til at indgå sådanne, procedurerne for indgåelse, opløsning, annullering eller omstødelse af sådanne samt på personlige og formueretlige forhold mellem partnerne.

Alle disse spørgsmål reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor partnerskabet eller det tilsvarende forhold indgås eller er blevet indgået.

Der findes ingen lovvalgsregler i forbindelse med samliv i tjekkisk lovgivning.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Artikel 50 i lov om international privatret fastsætter, hvilken lov der skal anvendes i forbindelse med skilsmisser og omstødelse af ægteskaber samt afgørelser om, hvorvidt et ægteskab er gyldigt eller ej. Tjekkiet deltager ikke i det forstærkede samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation og er derfor ikke bundet af Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010.

Skilsmisse reguleres efter lovgivningen i den stat, der regulerer det personlige forhold mellem ægtefællerne på det tidspunkt, hvor proceduren indledes. (Personlige forhold mellem ægtefæller reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er

statsborgere. Såfremt ægtefællerne har forskelligt statsborgerskab, reguleres sådanne forhold efter lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller har fast bopæl, og ellers efter tjekkisk lovgivning.) Når det i overensstemmelse med denne lovvalgsregel er nødvendigt at anvende lovgivningen i et andet land, der ikke eller kun under helt ekstraordinære omstændigheder tillader skilsmisse, finder tjekkisk lovgivning anvendelse, så længe mindst en af ægtefællerne er tjekkisk statsborger, eller mindst en af ægtefællerne har fast bopæl i Tjekkiet.

I forbindelse med omstødelse af et ægteskab eller afdøelse af, om et ægteskab er gyldigt eller ej, vurderes habiliteten til at indgå ægteskab og den måde, hvorpå ægteskabet blev indgået, efter den lovgivning, der fandt anvendelse på det tidspunkt, hvor ægteskabet blev indgået.

Der findes ingen lovvalgsregler i forbindelse med separation i tjekkisk lovgivning.

3.5.4 Underholdspligt

Underholdspligt mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller reguleres efter den lovgivning, der fremgår af Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (2007).

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Dette spørgsmål reguleres i henhold til artikel 49 i lov om international privatret.

Ægtefællers formueforhold reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller har fast bopæl. Hvis ikke de har fast bopæl samme sted, reguleres det efter lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere. Hvis ægtefællerne er af forskellig nationalitet, finder tjekkisk lovgivning anvendelse.

Hvis der er indgået aftale om formueforholdet mellem ægtefællerne, reguleres denne efter den lovgivning, der fandt anvendelse på formueforholdet på det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået. I modsat fald kan ægtefællerne aftale, at aftalen om formueforholdet mellem ægtefællerne skal reguleres enten efter lovgivningen i den stat, hvor en af ægtefællerne er statsborger, eller efter lovgivningen i den stat, hvor en af ægtefællerne har fast bopæl, eller efter lovgivningen i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, eller efter tjekkisk lovgivning. Aftalen skal indgås ved notarialdokument eller et tilsvarende dokument, såfremt aftalen indgås i et andet land.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Det fastsættes i **forordning (EU) nr. 650/2012**, hvilken lovgivning der finder anvendelse på arv efter personer, som er afdøde ved døden på eller efter den 17. august 2015.

Spørgsmålet reguleres i henhold til artikel 76 og 77 i lov om international privatret Dette gælder i forbindelse med arv efter personer, som er afdøde ved døden på eller før den 16. august 2015 (medmindre lovvalget reguleres anderledes i overensstemmelse med en bilateral international aftale).

Den legale arveordning reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor testator havde fast bopæl på dødstidspunktet. Såfremt testator var tjekkisk statsborger, og mindst en af arvingerne har fast bopæl i Tjekkiet, finder tjekkisk lovgivning anvendelse.

Habiliteten til at oprette eller tilbagekalde et testamente og virkningerne af mangler i forbindelse med et testamente reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor testator er statsborger på tidspunktet for testamentets oprettelse, eller hvor testator har fast bopæl. Der foretages en tilsvarende fastlæggelse af gældende lovgivning i forbindelse med habiliteten til at oprette eller tilbagekalde andre former for testamentariske dispositioner og til fastlæggelse af, hvilke andre former for testamentariske dispositioner der kan antages.

Et testamentes form er gyldig, når formen er i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, a) hvor testator var statsborger på tidspunktet for testamentets oprettelse eller på dødstidspunktet, b) på hvis territorium testamentet blev oprettet, c) hvor testator havde fast bopæl på tidspunktet for testamentets oprettelse eller på dødstidspunktet, d) hvis lovgivning skal anvendes på den legale arveordning eller skulle have været anvendt på en sådan ordning på tidspunktet for testamentets oprettelse, eller e) i hvilken der er fast ejendom involveret. Disse regler finder ligeledes anvendelse på formen for en tilbagekaldelse af et testamente. Reglerne finder tilsvarende anvendelse på formen for aftaler om arv og andre testamentariske dispositioner, under forudsætning af at testator er part i aftalen om arv. Dette gælder også formen for en tilbagekaldelse af en aftale om arv eller andre testamentariske dispositioner.

Testator kan i et testamente angive, at den legale arveordning i stedet for den ellers gældende lovgivning skal reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor testator har fast bopæl på tidspunktet for testamentets oprettelse, også for en testamentarisk disposition vedrørende fast ejendom, eller testator kan angive, at den legale arveordning skal reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor testator er statsborger på tidspunktet for testamentets udfærdigelse, også for en testamentarisk disposition vedrørende

fast ejendom. Parterne i en aftale om arv kan vælge en legal arveordning fra en af disse retsordener, under forudsætning af at testator er part i aftalen om arv. Dette gælder tilsvarende for andre testamentariske dispositioner.

I henhold til arveforordningen gælder det, at når der i overensstemmelse med den lov, der finder anvendelse på arven i medfør af forordningen, hverken er arvinger eller legatarer til nogen aktiver i medfør af en testamentarisk disposition, og heller ingen fysisk person, der er arving efter loven, udelukker anvendelsen af denne lov ikke den ret, som en medlemsstat eller en enhed, som denne har udpeget med henblik herpå, har til at overtage ejendomsretten til de af boets aktiver, der befinder sig på denne medlemsstats område, forudsat at kreditorer er berettiget til betaling af udestående gæld via de resterende aktiver i boet. I tjekkisk lovgivning reguleres dette spørgsmål i henhold til artikel 1634 i den civile lovbog. Dette betyder, at når der heller ikke er nogen arving efter arvereglerne, overgår arven til staten, og staten opfattes som retssuccessor. Staten har samme status over for de øvrige parter som en successor i overensstemmelse med beneficium inventarii. I henhold til artikel 78 i lov om international privatret overgår en testators ejendele og rettigheder, som befinder sig i Tjekkiet, til staten, når der ikke er nogen successor. Afgørelser herom træffes af de tjekkiske domstole. Staten eller en anden territorial enhed eller eksisterende institution opfattes i denne forbindelse ikke som successor, medmindre den er indsat som successor i testamentet.

3.8 Ejendomsret

Dette spørgsmål reguleres i henhold til artikel 69-79 i lov om international privatret.

Generelt reguleres materielle rettigheder til fast ejendom og løsøre efter lovgivningen på det sted, hvor ejendommen eller løsøret befinder sig. Samme lovgivning finder anvendelse på afgørelse af, hvorvidt der er tale om løsøre eller fast ejendom. For udvalgte aktiver og visse aspekter af tinglige rettigheder indeholder loven dog særlige lovvalgsregler – se nedenfor:

Opståen og ophør af tinglige rettigheder til skibe og luftfartøjer, som står opført i et offentligt register, reguleres efter lovgivningen i den stat, hvor registret føres.

Opståen og ophør af tinglige rettigheder til løsøre reguleres efter lovgivningen på det sted, hvor løsøret befandt sig på tidspunktet for den hændelse, som medførte, at rettigheden opstod eller ophørte.

Opståen og ophør af ejerskab til løsøre, der overdrages på baggrund af en aftale, reguleres efter den lovgivning, som regulerer den aftale, der ligger til grund for ejerskabets opståen eller ophør.

Når en retsregel, der skal fungere som udgangspunkt for bestemmelse af, hvornår tinglige rettigheder til løsøre opstår og ophører, udfærdiges, efter at transporten af løsøret er blevet indledt eller under transporten, skal rettighedernes opståen og ophør reguleres efter lovgivningen på det sted, hvorfra løsøret blev afsendt. Hvis de tinglige rettigheder til det pågældende løsøre opstår eller ophører i kraft af et certifikat, der skal forevises med henblik på udlevering og håndtering af løsøret, finder lovgivningen på det sted, hvor certifikatet befinder sig på tidspunktet for dets forevisning, anvendelse.

Bestemmelserne om indførsler i offentlige registre og tilsvarende lister, som er gyldige på det sted, hvor den faste ejendom eller løsøret befinder sig, finder også anvendelse, når den retlige årsag til, at den registrerede rettighed opstår, ophører, begrænses eller overføres, vurderes i overensstemmelse med en anden retsorden.

Erhvervelse af en ejendomsret ved hævd reguleres efter lovgivningen på det sted, hvor aktivet befandt sig ved hævdperiodens begyndelse. Den person, der vinder hævd, kan dog påberåbe sig lovgivningen i den stat, hvor hævden vindes, såfremt alle betingelser for at vinde hævd har været opfyldt fra og med det tidspunkt, hvor aktivet ankom til den pågældende stat, efter den pågældende stats lovgivning.

3.9 Insolvens

Dette spørgsmål reguleres i henhold til artikel 111 i lov om international privatret. Bestemmelserne om lovvalg i konkursforordningen finder tilsvarende anvendelse, med undtagelse af sager, der er omfattet af nævnte forordning.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 06/03/2019

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Estland

Den originale sprogudgave af denne side [et](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvielse\)](#)
  - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
  - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- 3 [Lovvalgsregler](#)
  - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)
  - 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - 3.4.2 [Adoption](#)
  - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - 3.5.1 [Ægteskab](#)
    - 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
    - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)
    - 3.5.4 [Underholdspligt](#)
  - 3.6 [Formueforholdet mellem ægtefæller](#)
  - 3.7 [Arv i henhold til lov eller testamente](#)
  - 3.8 [Ejendomsret](#)
  - 3.9 [Insolvens](#)

1 Retskilder

1.1 National ret

Lovvalgsspørgsmål reguleres normalt af [lov om international privatret](#) (herefter "PILA"). Inden PILA trådte i kraft den 1. juli 2002 reguleredes lovvalgsspørgsmål i den generelle del af civilloven. Nu anvendes PILA i stedet for i næsten alle tilfælde, som behandles under obligationsretten, den generelle del af civilloven og § 24 i lov om gennemførelse af PILA.

Desuden skal der tages højde for, at reglerne i gældende EU-ret har forrang for den nationale lovgivning, og at i henhold til princippet i artikel 123 i Republikken Estlands forfatning vil, når Estlands love eller anden lovgivning er i strid med en international

traktat, som er ratificeret af det estiske parlament, reglerne i den internationale traktat finde anvendelse. Estland har også underskrevet fire aftaler om juridisk bistand med Rusland, Ukraine, Polen, Letland og Litauen, som indeholder bestemmelser om lovvalg.

1.2 Internationale aftaler

- Haagerkonventionen om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner, undertegnet i Haag den 5. oktober 1961
- Konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, undertegnet i Rom den 19. juni 1980
- Konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, undertegnet i Haag den 19. oktober 1996
- Protokol om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt, undertegnet i Haag den 23. november 2007

Der findes flere oplysninger i [Riigi Teataja](#) (statstidende).

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

- Aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retshjælp og retsforhold, undertegnet i Tallinn den 11. november 1992
- Aftalen mellem Republikken Estland og Den Russiske Føderation om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Moskva den 26. januar 1993
- Aftalen mellem Republikken Estland og Ukraine om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Kiev den 15. februar 1995
- Aftalen mellem Republikken Estland og Republikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Tallinn den 27. november 1998

Der findes flere oplysninger i [Riigi Teataja](#).

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Hvis en lov, international aftale eller transaktion kræver anvendelse af udenlandsk lovgivning, skal domstolene gøre det, uanset om parterne har anmodet om det. Det vil sige, at domstolenes forpligtelse til at anvende udenlandsk lovgivning ikke afhænger af, om en part har indgivet anmodning herom (§ 2, stk. 1, i PILA).

I nogle civile retssager, hvor parterne kunne indgå aftale om lovvalg, har de estiske domstole anvendt estisk lov i stedet for udenlandsk lovgivning, fordi parterne implicit har givet afkald på retten til at vælge udenlandsk lovgivning.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Hvis der i PILA henvises til udenlandsk lovgivning (viderehenvielse), anvendes reglerne om international privatret i det relevante land. Hvis estisk lovgivning skal anvendes i henhold til disse regler (hjemvisning), finder de materielle bestemmelser i estisk ret anvendelse (§ 6, stk. 1, i PILA).

Hvis den udenlandske lovgivning henviser tilbage til estisk lovgivning, skal de estiske materielle bestemmelser derfor anvendes.

2.3 Ændret tilknytning

Stiftelse eller konsumtion af en tinglig rettighed skal vurderes i henhold til lovgivningen i det land, hvor løsøret befandt sig på tidspunktet for stiftelse eller konsumtion af den tinglige rettighed (§ 18, stk. 1, i PILA). Hvis løsøret flyttes efter stiftelse eller konsumtion af en tinglig rettighed, ændres den gældende lovgivning også. Lovgivningen i en fysisk persons bopælsland finder anvendelse på dennes rets- og handleevne (§ 12, stk. 1, i PILA). Hvis en person flytter til et andet land, ændres den gældende lovgivning for dennes rets- og handleevne derfor også. Det fremgår imidlertid også af loven, at ændring af bopælsland ikke har nogen betydning for allerede erhvervet handleevne (§ 12, stk. 2 i PILA).

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Udenlandsk lovgivning anvendes ikke, hvis det giver et udfald, der er i åbenlys strid med de grundlæggende principper i estisk ret (offentlig orden). I disse tilfælde skal estisk lovgivning anvendes (§ 7 i PILA).

Hvorvidt den udenlandske lovgivning indeholder en retsregel, der ikke findes i estisk ret, er ikke afgørende i disse tilfælde. I stedet skal estisk lovgivning i henhold til bestemmelsen om den offentlige orden anvendes i stedet for den udenlandske lovgivning, hvis anvendelsen af sidstnævnte ville medføre en klar konflikt med de grundlæggende principper i estisk ret.

I henhold til lovgivningen om kontraktlige forpligtelser berører bestemmelserne i det relevante kapitel i PILA heller ikke anvendelsen af de bestemmelser i estisk lovgivning, der finder anvendelse, uanset hvilken lov der gælder for kontrakter (§ 31 i PILA). Det angives desuden i lovens § 32, stk. 3, at det, at parterne har valgt, at en kontrakt er underlagt udenlandsk lovgivning, uanset om de også har valgt udenlandsk værneting, ikke berører anvendelsen af de regler i lovgivningen i det pågældende land, og at de ikke kan fraviges ved aftale (ufravigelige regler), hvis alle forhold af relevans for kontrakten på tidspunktet for lovvalget kun har tilknytning til ét land.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Selv om det er angivet som et generelt princip, at domstolene skal anvende udenlandsk lovgivning i tilfælde, hvor det er påkrævet ved lov, international aftale eller transaktion, uanset om parterne anmoder om det (§ 2, stk. 1, i PILA), kan myndighederne og domstolene anmode om parternes eller offentlige myndigheders hjælp til at fastsætte, hvilken udenlandsk lov der skal anvendes.

Parterne kan fremlægge udtalelser for domstolene om indholdet i den udenlandske lovgivning, men domstolene er ikke forpligtet til at tage hensyn til disse udtalelser (§ 4, stk. 2, i PILA). Domstolene har også ret til at anmode om bistand fra justitsministeriet eller udenrigsministeriet i Republikken Estland samt til at antage eksperter (§ 4, stk. 3, i PILA).

Parterne i en civil retssag skal kun bevise den gældende lovgivning uden for Republikken Estland, international lov eller sædvaneret i det omfang, at domstolen ikke er bekendt med lovene i overensstemmelse med § 234 i retsplejeloven. Domstolen kan også anvende andre informationskilder og foretage andet for at vurdere lovgivningens indhold, jf. ovenstående afsnit vedrørende § 4 i PILA.

Domstolens ret til at indhente oplysninger for at vurdere indholdet i den lovgivning, der skal anvendes, er baseret på det kontradiktoriske princip i den civile retspleje. Dette princip fremgår primært af §§ 5, stk. 1 og 2, i den civile retsplejelov, og indebærer, at en sag behandles på grundlag af de faktiske forhold og begæringer, som parterne har indgivet baseret på påstanden, og at parterne har samme rettigheder og muligheder for at underbygge deres påstande og tilbagevise eller anfægte modpartens anbringender. Dette indebærer, at en part har ret til at vælge, hvilke kendsgerninger denne ønsker at fremlægge til støtte for sin påstand, samt beviserne herfor.

Loven giver også mulighed for undtagelser, hvorved estisk lov finder anvendelse, når indholdet i den udenlandske lovgivning på trods af alle bestræbelser ikke kan vurderes inden for rimelig tid (§ 4, stk. 4, i PILA).

3 Lovvalsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Ligesom inden for andre områder af den internationale privatret er det PILA, der i Estland regulerer, hvilken lov der skal anvendes på en kontrakt, medmindre andet foreskrives i international lovgivning. Parterne skal aftale, hvilken lov der skal gælde for deres kontrakt, eller, hvis parterne ifølge PILA ikke selv må vælge, skal det bestemmes på grundlag af den gældende lovgivning efter fastlagte kriterier.

PILA giver parterne mulighed for at aftale lovvalg, idet det angives, at kontrakter skal reguleres af loven i det land, som parterne aftaler, og at parterne kan vælge den lov, der skal gælde for hele kontrakten eller en del af den, hvis den kan opdeles på en sådan måde (§§ 32, stk. 1 og 2, i PILA). Et lovvalg foretaget af parterne i en kontrakt berører imidlertid ikke anvendelsen af ufravigelige regler i den gældende lovgivning. Det angives i lovens § 32, stk. 3, at det, at parterne har valgt, at en kontrakt er underlagt udenlandsk lovgivning, uanset om de også har valgt udenlandsk værneting, ikke berører anvendelsen af de regler i lovgivningen i det pågældende land, og at de ikke kan fraviges ved aftale (ufravigelige regler), hvis alle forhold af relevans for kontrakten på tidspunktet for lovvalget kun har tilknytning til ét land.

Hvis parterne ikke har valgt, hvilken lov der skal gælde for kontrakten, reguleres den af lovgivningen i det land, som kontrakten har den nærmeste tilknytning til. Hvis kontrakten kan deles op, og en del af kontrakten uafhængigt har en nærmere tilknytning til et andet land, kan denne del af kontrakten underkastes lovgivningen i dette andet land (§ 33, stk. 1, i PILA).

For at bestemme, hvilket land en kontrakt har den nærmeste tilknytning til, angives det i loven, at en kontrakt formodes at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvori den part, der skal opfylde den ydelse, som er karakteristisk for kontrakten, på tidspunktet for kontraktens indgåelse havde sin bopæl eller, for denne parts ledelsesorgan, sit hjemsted. Hvis kontrakten er indgået som led i forretningsmæssig eller erhvervs-mæssig beskæftigelse for den part, der skal opfylde den ydelse, som er karakteristisk for kontrakten, formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor partens hovedforretningssted ligger. Hvis de

ydelse, der er karakteristisk for kontrakten, skal opfyldes på et andet sted end hovedforretningsstedet, formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor dette andet forretningssted ligger (§ 33, stk. 2, i PILA).

Der findes undtagelser fra hovedreglen om opfyldelsesstedet for fast ejendom og transportaftaler. Hvis genstanden for en kontrakt er en rettighed over fast ejendom eller en brugsret til fast ejendom, formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor den faste ejendom ligger. For en transportkontrakt formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor transportvirksomheden havde sit hovedforretningssted på det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået. Landet betragtes som forretningsstedet, hvis afgangs- eller bestemmelsesstedet eller, for en fragtaftale, afsenderens hovedforretningssted eller indladnings- eller aflastningsstedet også ligger i samme land (§§ 34, stk. 4 og 5, i PILA).

Der gælder særlige regler for forbrugeraftaler, ansættelseskontrakter og forsikringsaftaler (§§ 34-47 i PILA).

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

I henhold til estisk lov gælder der forskellige grundlag for lovvalg afhængigt af arten af den ikke-kontraktlige forpligtelse.

Krav vedrørende uretmæssig berigelse, der er relateret til opfyldelsen af en forpligtelse, er underkastet den lovgivning, der regulerer det faktiske eller formodede retsforhold, som forpligtelsen udføres som led i, mens krav vedrørende uretmæssig berigelse, der er relateret til krænkelse af en anden persons rettigheder, er underkastet lovgivningen i det land, hvor krænkelsen fandt sted. I andre tilfælde er krav vedrørende uretmæssig berigelse underkastet lovgivningen i det land, hvor den uretmæssige berigelse fandt sted (§§ 48¹, stk. 1-3, i PILA).

Krav vedrørende uanmodet forretningsførelse er underlagt loven i det land, hvor vedkommende udførte handlingen, og krav vedrørende opfyldelse af en anden persons forpligtelser er underlagt den lovgivning, der gælder for forpligtelserne (§§ 49, stk. 1 og 2, i PILA).

Som hovedregel er krav vedrørende ulovlig skade underkastet lovgivningen i det land, hvor den handling eller begivenhed, som kravet omhandler, blev udført eller skete. Hvis konsekvenserne ikke viser sig i det land, hvor handlingen eller begivenheden blev udført eller skete, skal lovgivningen i det land, hvor konsekvenserne viste sig, anvendes, hvis skadelidte anmoder om det (§§ 50, stk. 1 og 2, i PILA). Der er imidlertid begrænsning på den erstatning, der kan udbetales for ulovlig skade. Hvis et krav, der skyldes ulovlig skade, er underkastet udenlandsk lovgivning, må den erstatning, der tilkendes i Estland, ikke være væsentligt større end den erstatning, der forskrives for tilsvarende skade i estisk lov (§ 52 i PILA).

Ifølge loven kan parterne også aftale at anvende estisk lov efter den begivenhed eller handling, der udløste en forpligtelse uden for kontrakt. Lovvalget berører ikke tredjeparters rettigheder (§ 54 i PILA).

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Der findes ingen særlige lovvalgsregler for personnavne i estisk ret.

En fysisk persons bopæl skal vurderes på grundlag af estisk lov (§ 10 i PILA). En fysisk persons statsborgerskab vurderes i henhold til loven i det land, hvis statsborgerskab det drejer sig om. Hvis en fysisk person har flere statsborgerskaber, er det statsborgerskabet i det land, som den pågældende har den nærmeste tilknytning til, der gælder. For en statsløs person, en person, hvis statsborgerskab ikke kan fastlægges, eller en flytning, anvendes personens bopæl i stedet for statsborgerskab (§§ 11, stk. 1 og 3, i PILA).

Lovgivningen i en fysisk persons bopælsland finder anvendelse på dennes rets- og handleevne, men ændring af bopælsland har ikke noget betydning for allerede erhvervet handleevne (§§ 12, stk. 1 og 2, i PILA).

En særlig regel foreskriver, hvornår en person kan påberåbe sig manglende handleevne, men familie- eller arveretlige transaktioner eller transaktioner vedrørende fast ejendom i et land er fritaget fra denne regel (§ 12, stk. 4, i PILA). Ifølge hovedreglen gælder det imidlertid, at hvis en person indgår en transaktion uden at have handleevne eller med begrænset handleevne i henhold til lovgivningen i deres bopælsland, kan denne person ikke påberåbe sig manglende handleevne, hvis de har handleevne i henhold til lovgivningen i det land, hvor de indgik transaktionen. Hovedreglen gælder ikke, hvis den anden part vidste eller burde have vidst, at personen manglede handleevne (§ 12, stk. 3, i PILA).

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Det familieretlige forhold mellem en forælder og et barn er underkastet lovgivningen i barnets bopælsland (§ 65 i PILA). Forældres og børns gensidige rettigheder og forpligtelser er knyttet til barnets herkomst, som bestemmes efter den procedure, der fastlægges i lovgivningen. Herkomst er ikke underlagt særskilte lovvalgsregler.

Herkomst skal bestemmes eller anfægtes i henhold til lovgivningen i barnets bopælsland på fødselstidspunktet. Imidlertid kan herkomst også bestemmes eller anfægtes i henhold til lovgivningen i en forælders bopælsland eller barnets bopælsland på tidspunktet for indsigelsen (§ 62 i PILA).

3.4.2 Adoption

Adoption er undergivet lovgivningen i adoptivforælders bopælsland. Ægtefællers adoption er underlagt lovgivningen om de almindelige retsvirkninger af ægteskabet på tidspunktet for adoptionen (§ 63, stk. 1, i PILA). Det betyder, at ægtefællers adoption primært er underkastet lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), men loven opregner også en række alternative kriterier for lovvalg for de tilfælde, hvor ægtefællerne ikke bor i samme land (§ 2, stk. 4, i PILA).

Hvis adoption kræver samtykke fra barnet eller en anden person, som har et familieretligt forhold til barnet, i henhold til loven i barnets bopælsland, gælder dette lands lovgivning for dette samtykke (§ 63, stk. 2, i PILA).

Hvis en adoption er undergivet udenlandsk lovgivning, eller hvis et barn adopteres på grundlag af en udenlandsk retsafgørelse, angives det særskilt i loven, at en sådan adoption har samme virkning i Estland, som den har i henhold til den lovgivning, der lå til grund for adoptionen (§ 64 i PILA). Det bør også understreges, at hvis man adopterer et barn, som har bopæl i Estland, skal alle andre betingelser for adoption i estisk lov også opfyldes, jf. lovgivningen i barnets eller ægtefællernes bopælsland (§ 63, stk. 3, i PILA).

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

De almindelige retsvirkninger af et ægteskab skal hovedsageligt vurderes i henhold til lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), men loven opregner også en række alternative kriterier for lovvalg for de tilfælde, hvor ægtefællerne ikke har samme bopælsland: Samme statsborgerskab, seneste fælles bopælsland, hvis en af ægtefællerne stadig bor i samme land, eller hvis ingen af disse to gælder, finder lovgivningen i det land, som ægtefællerne ellers har den nærmeste tilknytning til, anvendelse (§§ 57, stk. 2-4, i PILA).

Estisk lov finder anvendelse på indgåelse af ægteskab i Estland. Et ægteskab, der blev indgået i udlandet, anses for at være gyldigt i Estland, hvis det blev indgået i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i lovgivningen i det land, hvor ægteskabet blev indgået, og opfyldt de væsentlige betingelser for ægteskab, der er forskrevet i lovgivningen i begge ægtefællers bopælslande (§§ 55, stk. 1 og 2, i PILA).

Som hovedregel er betingelserne og hindringerne for indgåelse af ægteskab samt retsvirkningerne af ægteskabet underkastet lovgivningen i de kommende ægtefællers bopælsland (§ 56, stk. 1, i PILA). En kommende ægtefælles tidligere ægteskab er ikke en hindring for at indgå nyt ægteskab, hvis det tidligere ægteskab er afsluttet ved en afgørelse, som er truffet eller anerkendes i Estland, selv om denne afgørelse ikke er i overensstemmelse med lovgivningen i den kommende ægtefælles bopælsland (§ 56, stk. 3, i PILA).

Der gælder en særlig regel for estiske statsborgere vedrørende lovvalg med hensyn til betingelserne for ægteskab. Ifølge denne finder estisk lov anvendelse, hvis en estisk statsborger ikke opfylder en betingelse for ægteskab i henhold til lovgivningen i deres bopælsland, og hvis personen opfylder betingelserne for ægteskab i henhold til estisk lov (§ 56, stk. 2, i PILA).

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Estisk lov indeholder ingen lovvalgsregler vedrørende samliv og partnerskab. Reglerne i PILA om de mest lignende retsforhold bør anvendes til at bestemme den gældende lovgivning. Uanset arten af samlivet eller partnerskabet kan det være reglerne om kontraktlige forpligtelser eller familieretlige forhold.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Skilsmisser bevilges i henhold til lovgivningen om de almindelige retsvirkninger af ægteskabet, der gælder på det tidspunkt, hvor skilsmissesagen indledes (§§ 60, stk. 1, og 57 i PILA). Det betyder, at skilsmisser hovedsageligt er underlagt lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), men loven opregner også en række alternative kriterier for lovvalg for de tilfælde, hvor ægtefællerne ikke har samme bopælsland: samme statsborgerskab, seneste fælles bopælsland, hvis en af ægtefællerne stadig bor i samme land, eller hvis ingen af disse to gælder, finder lovgivningen i det land, som ægtefællernes ellers har den nærmeste tilknytning til, anvendelse (§§ 57, stk. 2-4, i PILA).

Estisk lov kan som en undtagelse anvendes i stedet for udenlandsk lovgivning, hvis en skilsmisse ikke tillades i henhold til den lovgivning, der regulerer de almindelige retsvirkninger af ægteskabet (§ 57 i PILA), eller kun tillades under meget strenge betingelser. Denne undtagelse finder anvendelse, hvis en af ægtefællerne bor i Estland eller har estisk statsborgerskab, eller boede i Estland eller havde estisk statsborgerskab på tidspunktet for ægteskabets indgåelse (§ 60, stk. 1 og 2, i PILA).

3.5.4 Underholdspligt

Der findes ingen lovvalgsregler for underholdspligt knyttet til familierelationer, og der henvises til relevant international lovgivning.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Ægtefæller må vælge, hvilket lands lovgivning der skal gælde for formueforholdet mellem dem. Hvis ægtefællerne har valgt, hvilken lovgivning der skal gælde, vil denne lovgivning derfor blive anvendt. Ægtefællerne må imidlertid ikke vælge et hvilket som helst lands lovgivning. De kan vælge mellem lovgivningen i deres bopælsland og lovgivningen i det land, hvor en af ægtefællerne er statsborger. Hvis en ægtefælle har flere statsborgerskaber, kan de vælge lovgivningen i et af de pågældende lande (§ 58, stk. 1, i PILA).

I Estland er lovvalget underlagt obligatoriske formelle krav. Lovvalget for ægteskabers formueforhold skal notarbekræftes. Hvis den gældende lovgivning ikke vælges i Estland, er lovvalget formelt gyldigt, hvis de formelle krav for ægtepagter i den valgte lovgivning er opfyldt (58, stk. 2, i PILA).

Hvis ægtefællerne ikke har valgt, hvilken lovgivning der skal gælde, vil ægtefællernes formuerettigheder være underlagt den lovgivning, der fandt anvendelse på de almindelige retsvirkninger af ægteskabet på det tidspunkt, hvor de indgik ægteskabet (§§ 58, stk. 2, og 57 i PILA). De almindelige retsvirkninger af et ægteskab er primært underlagt lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), og hvis de ikke bor i samme land, lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere, lovgivningen i det seneste fælles bopælsland, hvis en af ægtefællerne stadig bor i samme land, eller hvis ingen af disse tre gælder, finder lovgivningen i det land, som ægtefællerne ellers har den nærmeste tilknytning til, anvendelse (§§ 57, stk. 2-4, i PILA).

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Arv er underlagt lovgivningen i testators sidste bopælsland. Den gældende lov bestemmer navnlig følgende: 1) typer og virkninger af testamentariske dispositioner, 2) retten til at arve og bortfald af arveretten på grund af en handling, 3) arverettens omfang, 4) arvingerne og forholdet mellem dem og 5) hæftelse for testators gæld (§§ 24 og 26 i PILA).

3.8 Ejendomsret

Stiftelse eller konsumtion af en tinglig rettighed skal vurderes i henhold til lovgivningen i det land, hvor løsøret befandt sig på tidspunktet for stiftelse eller konsumtion af rettigheden. Der gælder en begrænsning om, at en tinglig rettighed ikke må udøves i strid med det grundlæggende princip om det sted, hvor genstanden befinder sig (§§ 18, stk. 1 og 2, i PILA).

3.9 Insolvens

Estisk lov finder anvendelse på insolvensbehandling i Estland. Retsgrundlaget for dette er konkursloven, ifølge hvilken bestemmelserne i den civile retsplejelov gælder for konkurssager, medmindre andet følger af loven (lovens § 3, stk. 2). I henhold til den civile retsplejelov skal domstolen behandle sagen i overensstemmelse med den estiske civile retspleje (§ 8, stk. 1, i den civile retsplejelov).

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 28/03/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Irland

INDHOLDSFORTEGNELSE

- [1 Retskilder](#)
  - [1.1 National ret](#)

- 1.2 Internationale aftaler
  - 1.3 Vigtigste bilaterale aftaler
  - 2 Anvendelse af lovvalgsregler
    - 2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler
    - 2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)
    - 2.3 Ændret tilknytning
    - 2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne
    - 2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov
  - 3 Lovvalgsregler
    - 3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter
    - 3.2 Erstatning uden for kontraktforhold
    - 3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)
    - 3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption
    - 3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt
      - 3.5.1 Underholdspligt
    - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
    - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
    - 3.8 Ejendomsret
    - 3.9 Insolvens
-

1 Retskilder

1.1 National ret

Lovvalgsreglerne i Irland har primært deres oprindelse i sædvaneretten og bliver derfor ændret og udviklet. Da retspraksis på dette område er relativt sparsom, er det imidlertid vanskeligt at sige noget afgørende om den gældende retstilstand på en række områder. Det gælder især for familieret. Med hensyn til lovgivningen om kompetence er de traditionelle love om lovvalg gradvist ved at blive erstattet af internationale konventioner og EU-lovgivning.

1.2 Internationale aftaler

Haagerkonventionen om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner 1961

Romkonventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Vi har ikke kendskab til bilaterale konventioner, der indeholder lovvalgsbestemmelser, som Irland er part i.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Den generelle holdning er, at lovvalgsregler kun finder anvendelse, hvis mindst én af parterne har anmodet om, at de anvendes.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Der opstår sjældent sager ved de irske domstole, som kræver vurdering af retsgrundsætningerne.

2.3 Ændret tilknytning

Der er ikke indført en enkelt tilgang i Irland.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Selv om der mangler retspraksis på dette punkt, er det usandsynligt, at Irland ville anvende udenlandsk lovgivning, som strider imod irsk *ordre public*.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

De irske domstole kræver, at der føres bevis for indholdet af fremmed lovgivning, som var det et realitetsspørgsmål. Den part, som søger at påberåbe sig fremmed lovgivning, skal gøre den gældende og til rettens tilfredshed bevise indholdet af den som et realitetsspørgsmål. I tilfælde af konflikt mellem parternes beviser kan dommeren vurdere de sagkyndiges troværdighed og vurdere de direkte beviser (*f.eks.* fremmede love og sager), navnlig hvis de anvender begreber, en irsk dommer er bekendt med. Hvis det fremgår af de irske lovvalgsregler, at fremmed lov skal anvendes, men ingen part fremlægger beviser for, hvilken lov det er, vil retten normalt antage, at det er det samme som irsk lov, medmindre det modsatte bevises.

Indholdet af fremmed lov bevises normalt ved hjælp af sagkyndige vidner, og det er ikke tilstrækkeligt, at parterne fremlægger en fremmed lovtekst, sagstekst eller en tekst fra en myndighed for retten. En person, der er uddannet advokat i en fremmed retsorden, eller som har tilstrækkelig erfaring med den pågældende orden i praksis, kan afgive forklaring om den fremmede lov. Retten foretager normalt ikke sine egne undersøgelser af den fremmede lov.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Irland har undertegnet Romkonventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser. Irland har gennemført denne konvention ved lovgivning i form af Contractual Obligations (gældende lov) Act, 1991. Konventionens bestemmelser gælder for kontraktlige forpligtelser i enhver situation, som indebærer et valg mellem forskellige landes love. Dog er visse typer kontrakter, såsom kontraktlige forpligtelser som følge af et familieforhold, ikke omfattet af konventionen.

Det bør bemærkes, at forordning (EF) nr. 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser ("Rom I") finder direkte anvendelse i Irland. Irland har dog ikke tilsluttet sig gennemførelsen af forordning 1259/2010 ("Rom III"), hvormed der implementeres et styrket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation i de deltagende medlemsstaters retskredse.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Inden for familieret eller ved skilsmissebegæring anser de irske domstole domstolslandets lov (*lex fori*) for et passende princip, fordi det giver sikkerhed. Der har ikke været nogen lovgivning i Irland vedrørende lovkollision i sager om skadeserstatning, og der findes meget lidt retspraksis. De irske domstole tager hensyn til princippet om domstolslandets lov (*lex fori*), som tilsiger, at lovgivningen i domstolsstaten bør finde anvendelse, og også til princippet om, at lovgivningen i det land, hvor den skadevoldende begivenhed har fundet sted (*lex loci delicti*), bør finde anvendelse. Domstolene kan også tage hensyn til den egentlige erstatningsret, som anbefaler en fleksibel tilgang, hvor retten kan tage hensyn til alle de forskellige tilknytningskriterier og afgøre kompetencespørgsmålet i overensstemmelse hermed.

Det bør bemærkes, at forordning (EF) nr. 864/2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt ("Rom II") finder direkte anvendelse i Irland.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Et barn har sin fars bopæl, hvis forældrene var gift med hinanden på tidspunktet for barnets fødsel. Hvis barnets forældre ikke var gift med hinanden på tidspunktet for barnets fødsel, eller hvis faren er død på tidspunktet for fødslen, er barnets bopæl den samme som morens. Denne regel finder anvendelse, indtil barnet fylder 18 år og bliver myndig og får retlig handleevne til selv at vælge sin bopæl.

For selv at vælge sin bopæl skal en person være bosat i den relevante retskreds og agte at forblive bosat der på ubestemt tid eller permanent. Hvis et af disse elementer ophører med at eksistere, vender personen tilbage til sin oprindelige bopæl. En gift kvinde får sin egen bopæl uafhængigt af sin mand.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

Med Status of Children Act 1987 blev begrebet "børn født uden for ægteskab" ophævet. Efter den lov skal forholdet mellem enhver person og den pågældendes far og mor bestemmes, uafhængigt af om faren og moren er eller har været gift med hinanden.

På trods af dette betragtes et barn ikke som ægtefødt, når forældrene til barnet ikke er gift med hinanden på tidspunktet for barnets fødsel eller undfangelse. Et barn kan dog blive legitimeret, hvis forældrene efterfølgende bliver gift. Der er ingen forskel mellem det ægtefødte og det legitimerede barns forfatningsmæssige stilling. Der er heller ingen forskel mellem et barns ret til at blive forsørget af sine forældre eller til at arve fra hver af sine forældre, uanset om forældrene nogensinde har været gift med hinanden.

Når irske domstole har kompetence i en sag ifølge forordning 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar ("Bruxelles IIa"), anvender de normalt irsk ret.

Når irske domstole har kompetence i en adoptionssag, bliver irsk ret også anvendt.

Det bør bemærkes, at de højere retsinstanser har kompetence til at afsige kendelser om håndhævelse af et barns forfatningsmæssige rettigheder, når der er tale om en irsk statsborger, uanset barnets faste bopæl. En afgørelse fra retten om udøvelse af dennes kompetence vil være styret af, om det under de givne omstændigheder er hensigtsmæssigt eller korrekt for retten at gøre det under hensyntagen til den internationale privatretlige regel om international høflighed.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

I forbindelse med ægteskab fastsætter irsk lovgivning i den 34. ændring af forfatningen af 22. maj 2015, at to personer kan indgå ægteskab efter loven uanset køn. I overensstemmelse hermed kan personer, der har habilitet til at gifte sig og frit kan indgå ægteskab, gøre det uanset deres biologiske køn, når Marriage Bill 2015 er vedtaget og trådt i kraft. Et ægteskab vil ikke blive betragtet som gyldigt i Irland, hvis en af parterne er transseksuel og gifter sig i et nyligt erhvervet køn. Ifølge de internationaleprivatretlige bestemmelser vil et ægteskab indgået i udlandet kun blive anerkendt, såfremt en række betingelser er opfyldt. Parterne skal have opfyldt de gældende formaliteter i den retskreds, hvor vielsen finder sted (*lex loci celebrationis*, dvs. loven i den stat, hvor ægteskabet indgås). Parterne skal have retlig handleevne til at gifte sig ifølge reglerne i den retskreds, hvor de havde deres bopæl. Et ægteskab, der er indgået i udlandet, skal svare til det, der normalt forstås som et ægteskab i Irland. Er der f.eks. tale om et potentielt polygamt ægteskab, vil det ikke blive anerkendt.

Kendelser, der afsiges efter artikel 5 i Civil Partnership and Certain Rights and Obligations of Cohabitants Act 2010, sikrer anerkendelse af visse kategorier af udenlandsk registrerede forhold som berettigede og forpligtede til at modtage samme behandling efter irsk lovgivning som et registreret partnerskab, der er indgået i Irland, forudsat at det pågældende par ville have haft den samme retlige handleevne til at indgå et registreret partnerskab i Irland.

I forbindelse med kompetence i sager om skilsmisse, separation eller ophævelse finder forordning 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar ("Bruxelles IIa"), direkte anvendelse i irsk ret. I sager, hvor ingen anden medlemsstat har kompetence ifølge Bruxelles IIa, erklærer de irske domstole sig kompetente, når mindst én af parterne har bopæl i staten på det tidspunkt, hvor sagen indledes.

Når en irsk domstol har kompetence i skilsmissesager, anvender den sin egen lovgivning på familieretssagen og på eventuelt tilknyttede eller beslægtede spørgsmål.

I sager, hvor Bruxelles IIa ikke finder anvendelse, anerkendes en udenlandsk skilsmisse, hvis den er bevilget i et land, hvor begge ægtefæller var bosiddende på datoen for indledning af skilsmissesagen.

3.5.1 Underholdspligt

Krav om underholdsbidrag behandles i øjeblikket i overensstemmelse med Rådets forordning 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt.

Formålet med forordningen om underholdspligt er grundlæggende at fastsætte et sæt fælles bestemmelser for kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse, samarbejde og standardiserede dokumenter til fremme af en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag i EU. Da et af forordningens primære formål er at sikre, at den bidragsberettigede i en medlemsstat let kan opnå en afgørelse, som automatisk kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat uden yderligere formaliteter, omfatter forordningen om underholdspligt foranstaltninger vedrørende kompetence, lovkollision, anerkendelse og eksigibilitet, fuldbyrdelse og retshjælp og er udformet til at skabe samarbejde mellem centralmyndigheder. Forpligtelsen til at fuldbyrde den oprindelige kendelse uden ændring er helt klar i forordningens ordlyd, og en retsafgørelse truffet i én medlemsstat må i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet i den medlemsstat, hvor den efterfølgende søges anerkendt og fuldbyrdet. Således er forordningens nettovirkning at afskære retten i en medlemsstat, hvor sagen ikke er anlagt, fra muligheden for at afsige nye eller tilknyttede kendelser.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Medmindre der er hensigt om det modsatte, vil en ægtepagt (aftale) mellem parterne blive fortolket efter loven på ægteskabets domicil. Foreligger der ingen ægtepagt, vil gældende lovgivning også blive bestemt af ægteskabets domicil. Hvis ægtefællerne

har fælles domicil, svarer det til ægteskabets domicil. Hvis de ikke har, er det sandsynligt, at ægteskabets domicil vil blive bestemt efter den gældende lov, hvortil parterne og ægteskabet har den tætteste tilknytning.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Som generelt princip er den lov, der gælder for arv af fast ejendom, lovgivningen på det sted, hvor ejendommen er beliggende, mens lovgivningen i det land, hvor afdøde havde sin bopæl på dødstidspunktet, finder anvendelse på udlodning og arv af den pågældendes løsøre.

Testators habilitet afhænger af loven i det land, hvor testator havde sin bopæl, selv om nogen mener, at det i tilfælde af fast ejendom bør være det sted, hvor ejendommen befinder sig (*lex situs*), der gælder.

Når testator skifter bopæl mellem den dato, hvor han har skrevet testamente, og den dato han dør, er der delte meninger om, hvorvidt habiliteten bør prøves efter lovgivningen på testators bopæl på tidspunktet, hvor der blev skrevet testamente, eller på tidspunktet for testators død.

Et testamente er formelt gyldigt efter Succession Act 1965, hvis dets form er i overensstemmelse med en af følgende love: loven på det sted, hvor testator foretog den testamentariske disposition, loven om nationalitet, testators domicil eller faste bopæl på tidspunktet for den testamentariske disposition eller på tidspunktet for testators død, eller for så vidt angår fast ejendom, loven på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende.

3.8 Ejendomsret

Irsk ret skelner mellem løsøre og fast ejendom og anvender lovgivningen i det land, hvor aktiverne befinder sig for at fastslå, om det pågældende aktiv er løsøre eller fast ejendom.

Som regel er gældende lov i tilfælde af fast ejendom lovgivningen på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

3.9 Insolvens

Forordning nr. 1346/2000 om konkurs ("konkursforordningen") indeholder kompetenceregler for konkurssager i EU[1]. I henhold til artikel 3 i konkursforordningen har domstolene i den medlemsstat, på hvis område skyldners hovedinteresser befinder sig, kompetence til at indlede insolvensbehandling. Derfor skal insolvensbehandling, der indledes i Irland, afgøres af irske domstole efter irsk lov om anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer i forbindelse med insolvensbehandling. De vigtigste relevante love er Companies Act 2014, Personal Insolvency Acts 2012-2015 og Bankruptcy Act 1988.

Nyttige links

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/1995/act/26/section/27/enacted/en/html>

---

[1] Erstattet med virkning fra 26. juni 2017 af den omarbejdede EU-forordning nr. 2015/848 om insolvensbehandling.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 11/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Grækenland

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)

- 2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler
  - 2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)
  - 2.3 Ændret tilknytning
  - 2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne
  - 2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov
  - 3 Lovvalgsregler
    - 3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter
    - 3.2 Erstatning uden for kontraktforhold
    - 3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)
    - 3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption
      - 3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold
      - 3.4.2 Adoption
    - 3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt
      - 3.5.1 Ægteskab
      - 3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber
      - 3.5.3 Skilsmisse og separation
      - 3.5.4 Underholdspligt
    - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
    - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
    - 3.8 Ejendomsret
    - 3.9 Insolvens
-

Når et juridisk forhold mellem personer indeholder elementer, som knytter det til mere end én stat (et internationalt element), og der opstår en tvist, anvender græske domstole ikke nødvendigvis græsk ret, men undersøger på grundlag af international privatret, hvilken lov der skal anvendes (lovvalg). International privatret er en mekanisme, som fungerer på grundlag af lovkonfliktregler, som bestemmer, hvilken lov der skal anvendes (dvs. et bestemt lands retsregler). Det kan være loven i domstolens land eller i et andet land. Lovvalget sker på grundlag af en eller flere faktorer. Tilknytningsfaktorerne er de faktorer i en tvist, der har internationale elementer, der giver anledning til anvendelsen af en bestemt bestemmelse i international privatret for at fastlægge, hvilken lov der skal anvendes, dvs. Grækenlands lov eller en udenlandsk stats lov (lovkonflikt).

1 Retskilder

Græsk lov er den vigtigste kilde til at afgøre den gældende lov. Ved lov forstås også bilaterale og multilaterale aftaler, som Grækenland har ratificeret, og som, når de er ratificeret, finder anvendelse på samme måde som græsk national ret. Lov omfatter også loven fremlagt af den Europæiske Union, især forordninger. I betragtning af den fortsatte stigning i private transaktioner på internationalt niveau, både hvad angår antal og type, spiller græsk retspraksis og den Europæiske Unions Domstol en vigtig rolle i indsatsen med at udfylde hullerne i international privatret, som anvendes til at afgøre lovvalg.

1.1 National ret

De grundlæggende bestemmelser findes i den borgerlige lovbog, artikel 4-33, men der findes også bestemmelser i andre love, f. eks. artikel 90-96 i lov nr. 5325/1932 om veksler og solaveksler samt artikel 70-76 i lov nr. 5960/1933 om checks.

1.2 Internationale aftaler

Følgende er nogle af de multilaterale, internationale aftaler:

Genève-konventionen af 19. maj 1956 vedrørende fragtaftaler om international godsbefordring af landevej, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 559/1977.

Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 1325/1983.

Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 1334/1983.

Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 4020/2011.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Følgende er nogle af de bilaterale, internationale aftaler:

Konventionen af 17. maj 1993 om retshjælp i civile eller straffesager mellem den Hellenistiske Republik og Albanien, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 2311/1995.

Konvention-Traktaten af 3. august 1951 om venskab, handel og søfart mellem Grækenland og USA, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 2893/1954.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Hvis et andet lands ret finder anvendelse i henhold til lovvalgsreglerne i græsk international privatret, tager dommeren på eget initiativ hensyn hertil, dvs. uden at det er nødvendigt for parterne at påberåbe sig dette eller kræve bevis for bestemmelsernes indhold (artikel 337 i den græske retsplejelov).

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Når det i græsk international privatret bestemmes, at et andet lands lov finder anvendelse, er det de materielle bestemmelser, der finder anvendelse, og der henvises ikke til bestemmelserne i det pågældende lands internationale privatret (artikel 32 i den borgerlige lovbog), som kan indeholde bestemmelser om, at græsk ret eller et tredjelands ret finder anvendelse.

2.3 Ændret tilknytning

Det sker ofte i forbindelse med et retsforhold, at tilknytningen ændres, f.eks. kan løsøre flyttes fra et land til et andet, hvilket betyder at lovvalget også ændres. Der findes regler, der udtrykkeligt bestemmer, hvilket lands ret der finder anvendelse i sidste ende, ellers anvender domstolen den ret, som oprindeligt eller på senere tidspunkt fandt anvendelse, eller en kombination af disse, afhængig af sagens særlige forhold.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Hvis græsk international privatret (lovvalgsreglerne) fastsætter, at et andet lands lovgivning finder anvendelse, men anvendelsen af en bestemmelse heri strider mod de grundlæggende moralske værdier i græsk samfundspolitik (artikel 33 i den borgerlige lovbog), anvender den græske domstol ikke den pågældende bestemmelse, men dog de andre bestemmelser i det andet lands lovgivning (negativ funktion). Hvis der, når anvendelsen af den pågældende bestemmelse er blevet afvist, opstår et "hul" i det andet lands ret, vil dette blive dækket af de bestemmelser, der er gældende i græsk ret (positiv funktion).

En måde at beskytte det græske retssystems interesser på, er at gennemføre regler, der finder direkte anvendelse. Sådanne regler anvendes især på vigtige forhold i statens interne relationer og anvendes også direkte af græske domstole i sager med et internationalt element, som ikke er omfattet af græsk international privatret.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Den græske domstol kan anvende enhver anden metode, som den anser for hensigtsmæssig, til at fastslå bestemmelser i et andet lands ret. Sådant kendskab kan være baseret på retsoplysninger, som de personligt har kendskab til, eller domstolen kan søge efter det i (multilaterale og bilaterale) internationale aftaler — hvorunder medlemsstaterne har påtaget sig den gensidige forpligtelse at fremsætte oplysninger — eller fra indenlandske eller udenlandske videnskabsorganisationer. Hvis det er vanskeligt at indhente viden om bestemmelser i et andet lands ret, kan den græske domstol endog anmode om bistand fra sagens parter uden at været begrænset til det, parterne har fremlagt (artikel 337 i retsplejeloven).

Som undtagelse vil en græsk domstol anvende græsk lov i stedet for et andet lands lovvalg, hvor det har været praktisk umuligt at finde frem til bestemmelserne i et andet lands ret, selv om der har været gjort forsøg herpå.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

De græske domstole finder frem til, hvilken lov der skal anvendes til de fleste kontrakter og retshandlinger, der indgås den eller efter den 17. december 2009, på grundlag af forordning (EF) nr. 593/2008, kendt som Rom I. Som en generel regel anvendes den lov, som er valgt af parterne.

Hvad angår kontrakter og retshandlinger, der indgås fra den 1. april 1991 til den 16. december 2009, identificeres lovvalget på grundlag af Fællesskabets Rom-Konvention af 19. juni 1980, der fremsætter den samme generelle regel, som der henvises til ovenfor.

Hvad angår alle kategorier af kontraktforpligtelser og retshandlinger, som er eksplicit ekskluderet fra ovennævnte forordnings og konventions område, samt dem, der indgås inden den 1. april 1991, identificeres lovvalget på grundlag af artikel 25 i den borgerlige lovbog, der fremsætter den samme generelle regel, som fastlægges i forordningen.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Den græske domstol vil fastslå den lov, som gælder for forpligtelser, der opstår fra delikt, og for forpligtelser, der opstår fra uretmæssig berigelse, negotiorum gestio og culpa in contrahendo, den eller efter den 11. januar 2009, på grundlag af forordning (EF) nr. 864/2007, kendt som Rom II. Som en generel regel vil loven i den stat, hvor retskrænkelsen blev begået, være gældende.

Hvad angår delikt, som ikke falder ind under ovennævnte forordnings område, og delikt begået inden den 11. januar 2009, identificeres lovvalget på grundlag af artikel 26 i den borgerlige lovbog, der fremsætter den samme generelle regel, som fastlægges i forordningen.

I henhold til græsk retspraksis anvendes loven for uforsvarlighed, der opstår fra uretmæssig berigelse inden den 11. januar 2009, statens lov, som er mest relevant under de overordnede specifikke omstændigheder.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

- Fysiske personer

Navn, fast opholdssted

Da et navn og fast opholdssted anvendes til at identificere en fysisk person individuelt, fastlægges den lov, som er gældende for dem, hver gang i konteksten af et specifikt retsforhold, der skal reguleres. Således reguleres ægtefællers navn og faste opholdssted af den lov, der gælder for deres personforhold, i henhold til artikel 14 i retsplejeloven; hvad angår mindreårige børn, er de underlagt loven for forholdet mellem forældre og børn i henhold til artikel 18-21 i den borgerlige lovbog.

Kapacitet

Den lov, der skal anvendes på spørgsmål vedrørende en persons (græker eller udlænding) rets- og handleevne samt evne til at effektuere retshandlinger og være en part i en retssag og deltage i en retssag i egen person, er det lands lov, hvor en person er statsborger (artikel 5 og 7 i den borgerlige lovbog og artikel 62, litra a), og 63, stk. 1, i den civile retsplejelov). Hvor en udlænding ikke har evnen til at effektuere retshandlinger eller deltage i en retssag i egen person i henhold til loven i den stat, hvor vedkommende er statsborger, men græsk lov fremsætter, at vedkommende har ovennævnte evne (med undtagelse af retshandlinger, der falder ind under familieret, arveret og ejendomsret for ejendomme uden for Grækenland), anvendes den græske lov (artikel 9 i den borgerlige lovbog og artikel 66 i den civile retsplejelov).

- Juridiske personer

Hvad angår sager vedrørende juridiske personers retsevne, anvendes det steds lov, hvor den juridiske person har fast opholdssted, i henhold til artikel 10 i den borgerlige lovbog. I henhold til græsk retspraksis betyder termen 'fast opholdssted' det faktiske, ikke lovformelige, faste opholdssted.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Problemer med forholdet mellem forældre og børn vedrører familiebandene mellem forældre og børn samt den tilknyttede rets- og handleevne, der opstår heraf.

Når det skal afgøres, om et barn er født i eller uden for ægteskab (artikel 17 i den borgerlige lovbog), foretages lovvalget som følger:

- det lands lov, som var gældende for personforholdet mellem barnets moder og dennes ægtefælle, da barnet blev født, som defineret i artikel 14 i den borgerlige lovbog;
- hvis ægteskabet er blevet opløst før barnets fødsel, det lands lov, som var gældende for personforholdet mellem barnets moders og dennes ægtefælle, da ægteskabet blev opløst, som defineret i artikel 14 i den borgerlige lovbog.

Den lov, der skal anvendes på forholdet mellem forældre og børn født inden for ægteskab, selv om ægteskabet er ophævet:

den græske domstol vil fastslå lovvalget i henhold til Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 4020/2011, i forbindelse med forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, i tilfælde af loven i et land, som er medlem af ovennævnte konvention.

Lovvalget for et land, som ikke er medunderskriver af ovennævnte konvention, er i forbindelse med sager, der ikke reguleres af ovennævnte konvention, i henhold til artikel 18 i den borgerlige lovbog:

- når begge forældre er statsborgere i samme land — dette lands lov;
- når de efter fødslen har opnået et nyt fælles statsborgerskab — loven i landet for deres sidste fælles statsborgerskab;
- når de er statsborgere i forskellige lande før fødslen, og deres nationalitet ikke ændres efter fødslen, eller når de før fødslen er statsborgere i samme land, men forældrene eller barnet ændrer statsborgerskab efter fødslen — loven i det land hvor de ved fødslen sidst havde fælles fast opholdssted;
- når de ikke har fælles fast opholdssted — loven i det land, hvor barnet er statsborger.

Lovvalg for forhold mellem moderen og faderen og et barn født uden for ægteskab (artikel 19 og 20 i den borgerlige lovbog):

- når begge forældre er statsborgere i samme land — dette lands lov;
- når de efter fødslen har opnået et nyt fælles statsborgerskab — loven i landet for deres sidste fælles statsborgerskab;
- når de er statsborgere i forskellige lande før fødslen, og deres nationalitet ikke ændres efter fødslen, eller når de før fødslen er statsborgere i samme land, men forældrene eller barnet ændrer statsborgerskab efter fødslen — loven i det land hvor de ved fødslen sidst havde fælles fast opholdssted;
- når de ikke har fælles fast opholdssted — loven i det land, hvor faderen eller moderen er statsborger.

Lovvalget for forældrerens underholdspligt over for barnet:

Den græske domstol vil fastslå lovvalget den eller efter den 18. juni 2011, på grundlag af forordning (EF) nr. 4/2009 som specificeret i Haagprotokollen af 23. november 2007. Som en generel regel anvendes loven i den stat, hvor den forpligtede part har sin bopæl.

3.4.2 Adoption

Den lov, der skal anvendes på adoption og ophævelse af adoption med et internationalt element, er lovgivningen i det land, hvor de forskellige personer involveret i adoptionen er statsborgere (artikel 23 i den borgerlige lovbog). Den lov, der skal anvendes på adoptionsformen er lovgivningen fremsat i artikel 11 i den borgerlige lovbog, dvs. enten loven, som regulerer dens indhold, eller loven der, hvor den blev udarbejdet, eller loven der, hvor alle parter er statsborgere. Hvor personerne, der er involveret i adoptionen, er statsborgere i forskellige lande, skal betingelserne i henhold til lovene i alle de tilsvarende lande opfyldes, og der må ikke være nogen hindringer i henhold til disse love, for at adoptionen er gyldig.

Den lov, der skal anvendes på forholdet mellem adoptivforældrene og det adopterede barn er:

- når begge forældre er statsborgere i samme land efter adoptionen — dette lands lov;
- når de ved adoptionen opnår et nyt fælles statsborgerskab — loven i landet for det sidste fælles statsborgerskab;
- når de er statsborgere i forskellige lande før adoptionen, og deres nationalitet ikke ændres efter adoptionen, eller når de er statsborgere i samme land før adoptionen, men den ene af de personer, der er involveret i adoptionen, ændrer statsborgerskab ved adoptionens afslutning — loven i det land hvor de sidst havde fælles fast opholdssted ved tidspunktet for adoptionen;

- når de ikke har fælles fast opholdssted — loven i det land, hvor den adopterende forælder er statsborger eller, hvis ægtefæller adopterer, loven som regulerer deres personlige forhold.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Materielle betingelser

De betingelser, der skal opfyldes, og de hindringer, der ikke må være for de personer, der ønsker at indgå ægteskab, reguleres ved loven i det land, som de er statsborgere i, hvis de er statsborgere i samme land, eller, hvis de er statsborgere i forskellige lande, loven i et af disse lande (artikel 13, stk. 1, litra a), i den borgerlige lovbog).

Formkrav

For at ægteskabet skal være formelt gyldigt, skal loven være opfyldt i det land, hvori de personer, der skal giftes, er statsborgere, hvis de er statsborgere i samme land, eller, hvis de er statsborgere i forskellige lande, loven i det ene af disse lande eller i det land, hvor ægteskabet indgås (artikel 13, stk. 1, litra b), i den borgerlige lovbog. I henhold til græsk ret skal visse formaliteter opfyldes for at indgå ægteskab; et partnerskab, hvor et par lever sammen, men ikke er formelt gift, anerkendes i Grækenland under forudsætning af, at dette partnerskab er gyldigt i henhold til fremmed og de samlevende personer ikke er grækere.

Personlige forhold mellem ægtefæller

De personlige forhold mellem ægtefæller er de forhold, der er baseret på ægteskabet, og som ikke har noget med formueforhold at gøre, f.eks. samliv og rettigheder og forpligtelser, herunder også underhold.

Den lov, der finder anvendelse på personlige forhold mellem ægtefæller (artikel 14 i den borgerlige lovbog):

- når begge ægtefæller er statsborgere i samme land efter indgåelse af ægteskab — loven i dette lands ret;
- når ægtefællerne ved indgåelse af ægteskab opnår et ny fælles statsborgerskab — loven i landet for deres sidste fælles statsborgerskab;
- når ægtefæller ved indgåelse af ægteskabet havde fælles statsborgerskab, og den ene senere opnår statsborgerskab i et andet land — loven i det land, hvor de senest havde fælles statsborgerskab, forudsat at den anden ægtefælle fortsat er statsborger i det pågældende land;
- når ægtefællerne før indgåelse af ægteskabet har forskelligt statsborgerskab, og dette ikke ændres efter indgåelsen af ægteskab, eller når de før indgåelse af ægteskab har samme statsborgerskab, men den enes statsborgerskab ændres ved indgåelse af ægteskab — loven i det land, hvor de senest havde fælles fast opholdssted;
- når de ikke forud for indgåelse af ægteskabet har fælles fast opholdssted — loven i det land, som ægtefællerne har størst tilknytning til.

Underholdspligt

Den lov, der finder anvendelse i henhold til artikel 4 i Haagerkonventionen af 2. oktober 1973, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 3137/2003, dvs. loven i det land, hvor modtageren har fast opholdssted.

Formueordninger mellem ægtefæller

Under ægtefællernes formueforhold henhører de formuemæssige rettigheder og tilsvarende forpligtelser, som opstår ved indgåelse af ægteskab.

Den lov, der skal anvendes på ægtefællernes personlige forhold umiddelbart efter indgåelse af ægteskab (artikel 15 i den borgerlige lovbog).

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Det græske retssystem anerkender også en anden form for samliv end ægteskab som fremsat i lov 3719/2008. På grundlag af en eksplicit bestemmelse fastlagt i ovennævnte lov anvendes denne lov til alle civile partnerskaber indgået i Grækenland eller for græske konsulære myndigheder, uanset om parterne er grækere eller udlændinge, både hvad angår form og parternes overordnede forhold. Hvor et civilt partnerskab er indgået i udlandet, anvendes den lov vedrørende formen deraf, som er specificeret i artikel 11 i den borgerlige lovbog, dvs. det er enten den lov, der gælder dets indhold, eller det lands lov, hvor det indgås, eller det lands lov, hvor alle parterne har statsborgerskab; den lov, der finder anvendelse vedrørende parternes relationer, er det lands lov, hvor partnerskabet blev indgået.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Den lov, der anvendes på skilsmisser eller anden form for separation, fastslås på grundlag af forordning (EF) nr. 1259/2010, med implementering af forbedret samarbejde inden for området af den lov, der er gældende for skilsmisse og separation, kendt som Rom III. Som en nøgleregulering kan ægtefællerne indvillige i at vælge den lov, der er gældende for skilsmisse og separation, forudsat at det er én af følgende love: (a) det lands lov, hvor ægtefællerne har fast opholdssted på det tidspunkt, hvor aftalen indgås; eller (b) det lands lov, hvor ægtefællernes sidst havde fast opholdssted, så længe én af dem stadig opholder sig der på det tidspunkt, hvor aftalen indgås; eller (c) det lands lov, hvor én af ægtefællerne er statsborger på det tidspunkt, hvor aftalen indgås; eller (d) loven for domstolen i sagen.

3.5.4 Underholdspligt

Ovennævnte forordning fremsætter eksplicit, at den ikke er gældende for underholdspligt over for tidligere ægtefælle, da dette reguleres af artikel 8 i Haagerkonventionen af 2. oktober 1973, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 3137/2003, der foreskriver, at den lov, der anvendes, er det lands lov, hvor skilsmisse- eller separationsproceduren blev udført.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Se sidste litra i afsnit 3.5.1 ovenfor.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Den lov, der skal anvendes på alle spørgsmål vedrørende arv, bortset fra formreglerne for udfærdigelse og ophævelse af testamente, fastsættes på grundlag af forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse af beslutninger og accept samt fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis.

Hvis der foreligger et testamente, anses dette for gyldigt, hvis det er udfærdiget i den form, der er truffet bestemmelse om i en af nedenstående love (artikel 1 i Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner):

- loven i det land, hvor afdøde oprettede sit testamente;
- loven i det land, som afdøde var statsborger i, da han/hun oprettede sit testamente, eller da han/hun døde;
- loven i det land, hvor afdøde havde bopæl eller opholdssted, da han/hun oprettede sit testamente, eller da han/hun døde;
- hvis testamentet vedrører fast ejendom, det land hvor den faste ejendom er beliggende.

3.8 Ejendomsret

Den lov, der skal anvendes på tinglige forhold angående fast ejendom, fastsættes af artikel 27 i den borgerlige lovbog, dvs. loven i det land, hvor ejendommen befinder sig.

Den lov, der skal anvendes på culpøse forhold i henhold til loven om forpligtelse i forbindelse med fast ejendom, fastsættes på grundlag af forordning (EF) nr. 593/2008, kendt som Rom I, hvor den generelle regel er, at den lov, der finder anvendelse, er den lov, som parterne valgte.

For så vidt angår formen for ovennævnte transaktioner anvendes loven i det land, hvor den faste ejendom befinder sig (artikel 12 i den borgerlige lovbog).

3.9 Insolvens

Den lov, der finder anvendelse for insolvens og resultaterne heraf, fastsættes på grundlag af forordning (EF) nr. 1346/2000 om insolvensbehandling, dvs. loven i det land, hvor den relevante behandling blev indledt.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 06/06/2017

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Retskilder
    - 1.1 National ret
    - 1.2 Internationale aftaler
    - 1.3 Vigtigste bilaterale aftaler
  - 2 Anvendelse af lovvalgsregler
    - 2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler
    - 2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)
    - 2.3 Ændret tilknytning
    - 2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne
    - 2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov
  - 3 Lovvalgsregler
    - 3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter
    - 3.2 Erstatning uden for kontraktforhold
    - 3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)
    - 3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption
    - 3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt
    - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
    - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
    - 3.8 Ejendomsret
    - 3.9 Insolvens
-

1 Retskilder

1.1 National ret

De fleste regler for lovkonflikter er indeholdt i den indledende titel på den borgerlige lovbog (artikel 9-12). Der er også gældende lovbestemmelser i nogle særlove som f.eks. loven om international adoption.

1.2 Internationale aftaler

Med hensyn til lovvalget er følgende EU-forordninger aktuelt i kraft i Spanien:

-Forordning nr. 1346/2000 om insolvensprocedurer

-Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)

-Forordning nr. 864/2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II)

-Forordning nr. 1259/2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (Rom III)

- Forordning nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis

Spanien er også en kontraherende stat til flere konventioner om lovkonflikter. De primære multilaterale konventioner desangående er:

- Konvention om lovvalgsregler for efternavne og fornavne, München, den 5. september 1980.
- Konvention om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, Haag, den 19. oktober 1996.
- Protokol om lovvalgsregler for underholdspligter, Haag, den 23. november 2007.
- Konvention om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner, Haag, den 5. oktober 1961.
- Konvention om lovvalgsregler for færdsselsuheld, Haag, den 4. maj 1971.
- Protokol om lovvalgsregler for produktansvar, Haag, den 2. oktober 1973.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Med hensyn til lovvalget er konventionen mellem Kongeriget Spanien og den Østlige Republik Uruguay om lovkonflikter i spørgsmål vedrørende børnebidrag og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og -forlig vedrørende underhold, Montevideo, den 4. november 1987, aktuelt i kraft.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Artikel 12.6 i den borgerlige lovbog fastsætter, at 'domstolene og myndighederne af egen drift skal gøre lovkonfliktsreglerne gældende i spansk lov'.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Artikel 12.2 i civillovgiven fastsætter, at der ved renvoi til udenlandsk lovgivning er tale om en henvisning til den materielle lovgivning uden hensyn til den renvoi, som dens lovvalgsregler kan indeholde til en anden lovgivning end den spanske. Det indebærer, at kun renvoi i første led godtages.

Renvoi i andet led er ikke tilladt med undtagelse af tilfælde med vekslere, checks og solaveksler med hensyn til kapaciteten til at indgå sådanne forpligtelser.

Hvor en EU-forordning eller international konvention er gældende, gælder særreglerne for disse dokumenter vedrørende reference.

2.3 Ændret tilknytning

I spansk lov er der ingen generel regel for mobilitetskonflikt, det vil sige ændringer i de omstændigheder, som konfliktreglen anvender som tilknytningskriteriet. Artikel 9.1 i den borgerlige lovbog, vedrørende myndighedsalderen, fremsætter, at en ændring i forbindelsesfaktoren ikke påvirker en myndighedsalder, der allerede er opnået. Det anvendte kriterium er at overveje den lov, der var gældende på tidspunktet, hvor retssituationen opstår, selv hvis forbindelsesfaktoren ændres efterfølgende.

Hvor en EU-forordning eller international konvention er gældende, gælder særreglerne for disse dokumenter vedrørende mobilitetskonflikt.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Artikel 12.3 i den borgerlige lovbog fremsætter, at under ingen omstændigheder vil den udenlandske lov være gældende, hvis den er i strid med den offentlige orden. Således udelukkes anvendelse af den udenlandske lov, hvis den fører til et resultat, der er en tydelig krænkelse af de grundlæggende principper for spansk lov. Forfatningsmæssigt anerkendte principper anses som værende altafgørende.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Den udenlandske lovs indhold og gyldighed skal være dokumenteret af parterne, og domstolen kan kontrollere dette ved hjælp af alle metoder, som den finder nødvendige for dens anvendelse. Systemet er et blandet system, der kombinerer princippet med accept af processkrifter og afhøring udelukkende efter begæring til retten fra partens side med mulighed for rettens samarbejde til at udføre kontroller. I exceptionelle tilfælde, hvor den udenlandske lovs indhold ikke kan bevises, vil spansk lov være gældende.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Spørgsmålet om at fastsætte lovvalgsregler for forpligtelser inden for kontrakt reguleres generelt af Europa-Parlamentets og det Europæiske Råds forordning 593/2008 (forordning Rom I). Tilfælde, hvor forordning Rom I ikke er gældende, besluttes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 10.5 i den borgerlige lovbog, som er baseret på anerkendelsen af valgfrihed, forudsat at lovvalget er udtrykkeligt valgt, og at denne lov har nogen tilknytning til det pågældende spørgsmål. Ellers gøres national ret fælles for parterne gældende; og ellers loven på deres fælles faste opholdssted og i sidste tilfælde loven der, hvor kontrakten blev indgået.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Til dette spørgsmål er Europa-Parlamentets og det Europæiske Råds forordning (EF) 864/2007 af 11. juli 2007 (Rom II) gældende. I spørgsmål vedrørende færdselsuheld og producentansvar er konfliktreglerne indeholdt i Haagerkonventionen af henholdsvis 1971 og 1973 gældende.

Spørgsmål, som ikke er omfattet af nogen af ovennævnte bestemmelser, falder ind under artikel 10.9 i den borgerlige lovbog, som anfører, at spørgsmål om ansvar uden for kontrakt anvender det steds lov, hvor begivenheden, der foranledigede dem, fandt sted. Uautoriseret negotiorum gestio anvender det steds lov, hvor agenten foretager den primære aktivitet, og uretmæssig berigelse anvender den lov, hvorunder overførslen af værdi til den berigede part fandt sted.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Artikel 9 i den borgerlige lovbog fremsætter, at lovvalget i disse spørgsmål fastsættes af de fysiske personers statsborgerskab. Der er bestemmelser for tilfælde af dobbelt statsborgerskab og ubestemmelig nationalitet. Dobbelt statsborgerskab fastsættes på grundlaget, om der er tale om dobbelt statsborgerskab ifølge spansk lov eller dobbelt statsborgerskab, der ikke er tilladt af spansk lov. Traktater om dobbelt statsborgerskab eksisterer med Chile, Peru, Paraguay, Nicaragua, Guatemala, Bolivia, Ecuador, Costa Rica, Honduras, den Dominikanske Republik, Argentina og Colombia. I disse tilfælde er bestemmelserne i de internationale traktater gældende; hvis de ikke fremsætter nogen bestemmelser, gives det statsborgerskab, der svarer til det seneste faste opholdssted, præference, og ellers det senest opnåede statsborgerskab. Hvis dobbelt statsborgerskab ikke er tilladt af spansk lov, og et af statsborgerskerne er spansk, har dette forrang, skønt princippet om ikke-diskrimination på baggrund af statsborgerskab skal anvendes, hvis begge statsborgerskaber er i EU-lande. For personer med ubestemmelig nationalitet finder loven på stedet for fast opholdssted anvendelse som personret. I tilfælde med statsløse personer finder artikel 12 i New York-konventionen af 28. september 1954 anvendelse, hvorunder lovvalget er loven i den statsløse persons bopælsland, ellers landet i vedkommendes opholdsland.

Det anvendte lovvalg for fysiske personers navn er Münchenaftalen af 1980. En fysisk persons fornavne og efternavne fastsættes af loven i det land, hvor den pågældende person er statsborger.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

Artikel 9.4 i den borgerlige lovbog foreskriver, at lovvalget for fastsættelse af biologiske retsforhold mellem forældre og børn er den, hvor barnet har fast opholdssted på det tidspunkt, hvor retsforholdet etableres. I mangel på et fast opholdssted for barnet, eller hvis loven ikke tillader etablering af retsforholdet mellem forælder og barn, er lovvalget barnets nationale ret på det tidspunkt. Hvis denne lov ikke tillader etablering af retsforholdet mellem forælder og barn, eller barnet mangler en nationalitet, vil spansk materiel ret være gældende.

Det anvendte lovvalg for adoption er en særlig forordning, lov 54/2007 om international adoption. Artikel 18 i denne lov bestemmer, at den kompetente spanske myndigheds afgørelse på en adoption skal anvende spansk materiel ret, når adoptivbarnet har sit faste opholdssted i Spanien på adoptionstidspunktet, eller er blevet eller vil blive bragt til Spanien med det formål at bosætte sig fast i Spanien.

Lovvalget for indholdet i retsforholdet mellem forælder og barn, enten biologisk eller via adoption, og udøvelsen af forældreansvaret, vil blive fastsat i henhold til Haagerkonventionen af 19. oktober 1996. Artikel 17 i konventionen fremsætter, at loven i landet for barnets faste opholdssted anvendes til udøvelsen af forældreansvar.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

Regler eksisterer for indgåelsen af og konsekvenserne ved ægteskab. Med hensyn til formen for indgåelse fremsætter den borgerlige lovbog, at i og uden for Spanien kan man vies: 1) af dommeren, borgmesteren eller embedsmanden angivet af lovbogen; 2) i den religiøse form, som er lovbestemt. Den fremsætter også, at spaniere kan gifte sig uden for Spanien i den form, der fastsættes af loven der, hvor ægteskabet indgås. Hvis begge parter er udlændinge, kan de gifte sig i Spanien i henhold til de samme bestemmelser som spaniere eller bestemmelserne i en af parternes personret. Kapaciteten for ægteskab og samtykke er underlagt begge ægtefællers nationale ret (artikel 9.1 i den borgerlige lovbog).

I henhold til artikel 9.2 i den borgerlige lovbog anvendes ægtefællernes nationale sædvaneret på det tidspunkt, hvor ægteskabet blev fejret, for konsekvenserne ved ægteskab. I fraværet af en national sædvaneret anvendes en af parternes personret eller faste opholdssted, valgt af dem begge ved en officiel handling, der fuldbyrdes, inden ægteskabet indgås. Hvis dette valg ikke er taget, anvendes loven fra stedet for det fælles faste opholdssted umiddelbart efter, at ægteskabet fandt sted, og ellers loven der, hvor ægteskabet fandt sted.

Forordning nr. 1259/2010 om etablering af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (Rom III). Artikel 107.1 i den borgerlige lovbog fremsætter, at til ophævelse af ægteskab ved dom anvendes den lov, der er gældende for indgåelse af ægteskabet.

Der er ingen bestemmelse i spansk international privatret for ugifte par (hvilket i princippet betyder anvendelse af analogi).

Til underholdspligter anvendes Haagerprotokollen af 2007 om lovvalget for underholdspligter.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Den regel, der anvendes til konsekvenserne ved ægteskab (artikel 9.2 i den borgerlige lovbog) inkluderer både personlige konsekvenser og dem, der påvirker ejendom. Derfor anvendes ægtefællernes personlige sædvaneret på tidspunktet, hvor ægteskabet indgås; ellers en af parternes personret eller loven fra stedet for en af parternes faste opholdssted, valgt af dem begge i en officiel handling, der fuldbyrdes, inden ægteskabet fandt sted; hvis dette valg ikke er taget, er lovvalget loven fra det fælles faste opholdssted umiddelbart efter, ægteskabet fandt sted, og ellers loven der, hvor ægteskabet fandt sted.

Kontrakter eller aftaler, der fremsætter, ændrer eller erstatter formueordningen, er gyldige, hvis de enten overholder den lov, der anvendes til konsekvenserne ved ægteskab, eller loven for statsborgerskab eller loven for en af parternes faste opholdssted på fuldbyrdelsestidspunktet (artikel 9.3 i den borgerlige lovbog).

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Spanien anvender bestemmelserne i forordning nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis. I henhold til denne forordning anvendes loven for afdødes faste opholdssted på dødstidspunktet, medmindre afdøde havde valgt loven, der svarer til dennes statsborgerskab som lovvalget.

Formen af testamente anvender Haagerkonventionen af 1961.

3.8 Ejendomsret

I henhold til artikel 101.1 i den borgerlige lovbog anvender ejerskabs-, ejendoms- og andre rettigheder til fast ejendom, og dens publicity, loven for det sted, hvor de ligger, som også er gældende for løsøre. Til det formål at etablere eller tildele rettigheder til varer under transport anses disse varer for at befinde sig på det sted, hvorfra de blev afsendt, medmindre afsenderen og modtageren udtrykkeligt eller stiltiende har aftalt, at de skal anses for at befinde sig på destinationsstedet. Skibe, fly og metoder til jernbanetransport, og alle rettigheder hertil, er underlagt loven i flagstaten eller landet for registrering. Motorkøretøjer og andre metoder til vejtransport er underlagt loven for det sted, hvor de befinder sig. Udstedelsen af værdipapirer anvender loven for det sted, hvor de udstedes.

3.9 Insolvens

Tilfælde, der ikke falder ind under [Rådets forordning \(EF\) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs](#) anvender [Konkurslov nr. 22/2003 af 9. juli 2003](#). Artikel 200 i den lov fremsætter, at som en generel regel anvendes spansk lov til konkursager i Spanien og effekterne heraf, samt procedurerne med at vedtage og konkludere disse sager. Konkursloven indeholder også bestemmelser for international privatret, der fastsætter lovvalget for de forskellige retsforhold involveret i sagen.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 09/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Kroatien

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Retskilder
    - 1.1 National ret
    - 1.2 Internationale aftaler
    - 1.3 Vigtigste bilaterale aftaler
  - 2 Anvendelse af lovvalgsregler
    - 2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler
    - 2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)
    - 2.3 Ændret tilknytning
    - 2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne
    - 2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov
  - 3 Lovvalgsregler
    - 3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter
    - 3.2 Erstatning uden for kontraktforhold
    - 3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)
    - 3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption
      - 3.4.1 Adoption
    - 3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt
      - 3.5.1 Ægteskab
      - 3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber
      - 3.5.3 Skilsmisse og separation
      - 3.5.4 Underholdspligt
    - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
    - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
    - 3.8 Ejendomsret
    - 3.9 Insolvens
-

1 Retskilder

1.1 National ret

I republikken Kroatien er international og procesret primært kodificeret af loven om lovkonflikter (*Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima*, ZRS) *Narodne Novine* (NN; Republikken Kroatiens lovtidende) Nr. 53 /91.

1.2 Internationale aftaler

Haagerkonventionen af 1954 om civilprocessen

Haagerkonventionen af 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner

Haagerkonventionen af 1971 om lovvalget for færdselsuheld

Haagerkonventionen af 1973 om lovvalget for produktansvar

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Baseret på underretning om arv blev Republikken Kroatien en part til mange bilaterale, internationale traktater såsom traktater om retshjælp, konsulære konventioner samt handels- og navigationstraktater. Der er traktater om retshjælp, der også indeholder regler om vedtagelse af lovkonflikter, mellem specifikke lande:

Aftale om gensidig retsudveksling med Østrig af 1954, Wien den 16. december 1954

Aftale om gensidigt retligt samarbejde med Bulgarien af 1956, Sofia den 23. marts 1956

Aftale med Tjekkiet om forordning for retligt samarbejde i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, Beograd den 20. januar 1964

Aftale om gensidigt retligt samarbejde med Grækenland af 1959, Athen den 18. juni 1959

Aftale om gensidig retsudveksling med Ungarn af 1968

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Hvad angår retslige situationer med et internationalt element, anvender domstole international privatret ved hjælp af tre metoder, nemlig: regler for lovkonflikter, altovervejende ufravigelige regler og særlige materielle regler.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Artikel 6 i loven om lovkonflikter, der falder ind under international privatret, fremsætter, at hvis et andet lands lov skal anvendes, i henhold til bestemmelserne i den lov, tages der hensyn til dens regler for lovkonflikter ved valget af den anvendte lov.

Hvis et andet lands regler vedrørende valget af den anvendte lov henviser til loven i Republikken Kroatien, anvendes loven i Republikken Kroatien, uden at tage hensyn til regler om fastsættelse af ellers anvendt lov.

2.3 Ændret tilknytning

Generelt set anvendes loven om lovkonflikter ikke til dette spørgsmål, men den indeholder nogle særlige bestemmelser til sådanne sager (for eksempel fremsætter artikel 35, stk. 1, at loven, der anvendes til skilsmisse, er loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere på det tidspunkt, hvor skilsmissesagen påbegyndes, og artikel 45, stk. 1 fremsætter, at effekterne ved adoption evalueres på linje med loven i det land, hvor den adopterende og den adopterede person er statsborgere på det tidspunkt, hvor adoptionen finder sted.

Normalt skal hver specifik sag evalueres baseret på, om den retslige situation er blevet besluttet, er permanent eller er under udvikling. Hvis en regel for lovkonflikter anvendes til en permanent situation, anvendes det lovvalg, der er i kraft på daværende tidspunkt, til at fastsætte situationen rent juridisk, og hvis den fører til en dokumentændring, evalueres effekterne af en sådan retslig situation på linje med den nye lov på tidspunktet for dens anvendelse.

Med hensyn til ejendomsret og andre tingligt beskyttede rettigheder, som evalueres i henhold til loven i det land, hvor ejendommen ligger, fremsætter den anvendte regel, at ejendomsretten, som er opnået på linje med et tidligere dokument, stadig er i kraft, selv om den ikke er blevet opnået i henhold til det nye dokument. Men hvis ejerskabet af løsøre ikke er blevet opnået i henhold til en tidligere lov på grund af en mangel på *modus*, forekommer en sådan opnåelse, når løsøret kommer til det lands område, der ikke kræver *modus* til købet.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

a) grundlæggende retsprincipper

Artikel 4 i loven om lovkonflikter fremsætter, at et andet lands lov ikke anvendes, hvis anvendelsen vil være i modstrid med regeringssystemets grundlæggende principper, der er fastsat i Republikken Kroatiens grundlov.

Foruden artikel 4, der skal tolkes, så den beskytter grundlæggende rettigheder, frihed og menneskerettigheder, samt borgerrettigheder, omfatter grundlæggende retsprincipper også løsninger fra Konventionen af 1950 for beskyttelse af menneskerettigheder og fundamentale friheder.

Grundlæggende retsprincipper beskytter ikke eksklusivt national ret mod udenlandsk materiel ret. Berettigelse til at opfordre til beskyttelsen af nationale grundlæggende retsprincipper afhænger blandt andet af, om tvisten, der afgøres, er tæt forbundet med nationalt område og dets lov, dvs. med *lex fori*, og en sådan forbindelse eksisterer, hvis anvendelsen af en udenlandsk lov ville have mere permanente effekter på det nationale område.

b) altovervejende ufravigelige regler

Nogle gange anvender situationer med et internationalt omfang særlige *legis fori*-regler, som der hovedsageligt henvises til som altovervejende ufravigelige regler. Sådanne regler vedtages i samme retsakt som reglerne for lovkonflikter og er sommetider også indeholdt i andre forordninger.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

En domstol eller anden kompetent instans skal fastsætte indholdet i den udenlandske lov af egen drift, i henhold til artikel 13, stk. 1 i loven om lovkonflikter. Artikel 13, stk. 2 og artikel 13, stk. 3 i loven om lovkonflikter fremsætter, at en domstol eller kompetent instans kan anmode om oplysninger om en udenlandsk lov fra justitsministeren for Republikken Kroatien. De litigerende parter kan imidlertid også indsende en offentlig redegørelse af indholdet i den udenlandske lov.

3 Lovvalsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Kilden til reglerne for lovkonflikter er loven om lovkonflikter.

Artikel 19 i loven om lovkonflikter fastsætter, at den lov, der anvendes til en kontrakt, er den lov, som de kontraherende parter har valgt, medmindre andet fremsættes af den lov eller en international aftale.

Artikel 20 fremsætter, at hvis ingen anvendt lov er blevet valgt, og sagens særlige omstændigheder ikke indikerer en anden lov, er den anvendte lov:

- 1) i forbindelse med salget af løsøre - loven der, hvor sælgeren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 2) i forbindelse med en arbejdskontrakt eller en byggekontrakt - loven der, hvor personen, som skal udføre arbejdet, eller kontrahenten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 3) i forbindelse med en agenturkontrakt - loven der, hvor agenten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 4) i forbindelse med en repræsentationskontrakt - loven der, hvor repræsentanten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 5) i forbindelse med en provisionskontrakt - loven der, hvor provisionsagenten var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 6) i forbindelse med en speditjonskontrakt - loven der, hvor speditøren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 7) i forbindelse med en kontrakt til leje af løsøre - loven der, hvor udlejerens domicil eller residens var på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 8) i forbindelse med en kontrakt til udlån af penge - loven der, hvor udlåneren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 9) i forbindelse med en brugskontrakt - loven der, hvor udlåneren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 10) i forbindelse med en depositumskontrakt - loven der, hvor depositaren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 11) i forbindelse med en opbevaringskontrakt - loven der, hvor pakhusejeren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 12) i forbindelse med en fragtkontrakt - loven der, hvor fragtmænd var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 13) i forbindelse med en forsikringskontrakt - loven der, hvor assurandøren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;
- 14) i forbindelse med en ophavsretskontrakt - loven der, hvor forfatteren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;

15) i forbindelse med en donationskontrakt - loven der, hvor bidragsyderen var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;

16) i forbindelse med børstransaktioner - loven, hvor børsen har hovedsæde;

17) i forbindelse med en kontrakt til uafhængige bankgarantier - loven der, hvor kautionisten havde residens på det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået;

18) i forbindelse med en kontrakt til overførsel af teknologi (licenser osv.) - loven der, hvor modtageren af teknologien havde residens på det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået;

19) i forbindelse med ejendomskrav (ikke tinglig), der opstår fra en arbejdskontrakt - loven i det land, hvor arbejdskontrakten skal eller blev udført;

20) i forbindelse med andre kontrakter - loven der, hvor tilbudsgiveren var bosiddende eller havde residens på det tidspunkt, hvor tilbuddet blev accepteret;

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

I forbindelse med forpligtelser uden for kontrakt indeholder loven om lovkonflikter bestemmelser vedrørende lovvalget, og det samme gør internationale traktater (Haagerkonventionen af 1971 om lovvalget for færdselsuheld).

Loven om lovkonflikter indeholder bestemmelser vedrørende berigelse uden grund, *negotiorum gestio*, forpligtelser uden for kontrakt, der ikke skyldes erstatningsansvar samt erstatningsansvar.

Den lov, der anvendes til erstatningsansvar, er loven der, hvor handlingen er blevet udført, eller loven der, hvor konsekvenserne fandt sted, afhængigt af hvilken der er den mest fordelagtige for den skadelidte part. Hvis en hændelse, som fører til erstatningsansvar for skader, har fundet sted om bord på et skib på åbent hav eller på et fly, anses loven i landet for skibets nationalitet eller loven i det land, hvor flyet var registreret, som loven der, hvor de handlinger, der resulterede i erstatningsansvar for skader, fandt sted.

Den lov, der anvendes til berigelse uden grund, er lovvalget for retsforholdet, som opstod, som blev forventet at opstå, eller som det var meningen skulle opstå, i medfør af hvilken berigelsen fandt sted. Den lov, der anvendes til uanmodet forretningsførelse (*negotiorum gestio*), er loven der, hvor *negotiorum gestors* handling blev udført. Den lov, der anvendes til forpligtelser, som opstår fra brugen af ejendom uden *negotiorum gestio* samt forpligtelser uden for kontrakt, som ikke skyldes erstatningsansvar, er loven der, hvor de fakta, der skabte forpligtelsen, fandt sted.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Den lov, der anvendes til en fysisk persons retsevne og handleevne, er loven i det land, hvor den person er statsborger.

Den fysiske person, som ikke har handleevne i henhold til loven i det land, hvor den person er statsborger, har handleevne, hvis personen har den evne ud fra loven der, hvor forpligtelsen opstod.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

Den lov, der anvendes til forhold mellem forældre og børn, er loven i det land, hvor de er statsborgere.

Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige lande, er lovvalget loven i det land, hvor de alle er bosiddende.

Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige lande og ikke er bosiddende i samme land, er loven i Republikken Kroatien den anvendte lov, hvis barnet eller en af forældrene er statsborger i Republikken Kroatien.

Den lov, der anvendes til anerkendelse eller anfægelse af faderskab eller moderskab, er loven i det land, hvor personen, hvis faderskab eller moderskab anerkendes, fastslås eller anfægtes, var statsborger på det tidspunkt, hvor barnet blev født.

3.4.1 Adoption

Den lov, der anvendes til betingelser for adoption eller ophævelse af adoption, er loven i det land, hvor den adopterende og den adopterede person er statsborgere på det tidspunkt, hvor adoptionen finder sted.

Hvis den adopterende og den adopterede person er statsborgere i forskellige lande, er de love, der anvendes til betingelserne for adoption og dens ophævelse, på en kumulativ måde lovene i begge lande, hvor de hver især er statsborger.

Hvis ægtefæller adopterer sammen, er de love, der anvendes til betingelserne for adoption og dens ophævelse, foruden loven i det land, hvor den adopterede person er statsborger, lovene i de lande, hvor hver forælder er statsborger.

De formelle krav til adoption er undergivet loven på stedet, hvor adoptionen finder sted.

Loven, der fastlægger adoptionens retsvirkning, er loven i staten, hvor adoptanten og den adopterede er statsborgere på tidspunktet for adoptionen

Hvis den adopterende og den adopterede person er statsborgere i forskellige lande, er lovvalget loven i det land, hvor de er bosiddende.

Hvis den adopterende og den adopterede person er statsborger i forskellige lande og ikke er bosiddende i samme land, er loven i Republikken Kroatien den anvendte lov, hvis en af dem er statsborger i Republikken Kroatien.

Hvis hverken den adopterende eller den adopterede person er statsborger i Republikken Kroatien, er lovvalget loven i det land, hvor den adopterede person er statsborger.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Den lov, der anvendes til betingelserne for indgåelse af et ægteskab, er, for begge personer, loven i det land, hvor personen er statsborger på den dato, hvor ægteskabet blev indgået.

Selv når betingelserne for at indgå ægteskab er opfyldt i henhold til loven i staten, hvor personen, der ønsker at indgå ægteskab for den kompetente myndighed i Republikken Kroatien, er statsborger, vil ægteskabet ikke være tilladt, hvis der ifølge loven i Republikken Kroatien foreligger en hindring for denne persons indgåelse af ægteskab i form af et tidligere ægteskab, slægtskab eller mental inkapacitet.

Den lov, der anvendes til de formelle krav til ægteskab, er loven der, hvor ægteskabet indgås.

Den lov, der anvendes til et ægteskabs ugyldighed (ikke-eksisterende og ugyldighed) er enhver lov, hvorunder ægteskabet blev indgået.

Den lov, der anvendes til skilsmisse, er loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere på det tidspunkt, hvor sagen påbegyndes. Den anvendte lov er på en kumulativ måde loven i de lande, hvor de hver især er statsborger.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Den lov, der anvendes til ejendomsforhold mellem personer, der er samboende, uden at det er en form for ægteskab, er loven i det land, hvor de er statsborgere.

Hvis personerne ikke har samme nationalitet, anvendes loven i det land, hvor de har fælles bopæl.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Den lov, der anvendes til skilsmisse, er loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere på det tidspunkt, hvor sagen påbegyndes. Den anvendte lov er på en kumulativ måde loven i de lande, hvor de hver især er statsborger.

3.5.4 Underholdspligt

Den lov, der anvendes til underholdspligten mellem andre blodslægtninge end forældre og børn eller underholdspligten for andre personer, der er tilknyttet via slægtskab, er loven i det land, hvor slægtingen, hvorfra der kræves underholdsbidrag, er statsborger.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Den lov, der anvendes til ægtefællers personforhold og formueordning, er loven i det land, hvor de er statsborgere.

Hvis ægtefællerne er statsborgere i forskellige lande, er lovvalget loven i det land, hvor de er bosiddende. Hvis ægtefællerne hverken har fælles nationalitet eller er bosiddende i samme land, er lovvalget loven i landet for deres sidste fælles bopæl.

Hvis lovvalget ikke kan fastsættes i henhold til ovennævnte, er lovvalget loven i Republikken Kroatien. Ægteskabets formueforhold er undergivet loven, som fandt anvendelse på de person- og formueforholdene i ægteskabet på tidspunktet for dets indgåelse.

Hvis loven, der blev fastsat på en sådan måde, fremsætter, at ægtefæller kan vælge den lov, der anvendes til formuekontrakt, er lovvalget den lov, de vælger.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Den lov, der anvendes til arv, er loven i det land, hvor den afdøde person var statsborger på dødstidspunktet.

Den lov, der anvendes til evnen til at fuldbyrde et testamente, er loven i det land, hvor testatoren er statsborger på det tidspunkt, hvor det blev skrevet.

Et testamente er formelt lovgyldigt, hvis det er gyldigt i henhold til:

- 1) loven for det sted, hvor det blev skrevet;
- 2) loven i det land, hvor testatoren var statsborger, enten på datoen for fuldbyrdelsen af testamentet eller på datoen for hans død;
- 3) loven for testatorens domicil, enten på datoen for fuldbyrdelsen af testamentet eller på datoen for hans død;
- 4) loven for testatorens opholdssted, enten på datoen for fuldbyrdelsen af testamentet eller på datoen for hans død;
- 5) loven i Republikken Kroatien;
- 6) i forbindelse med fast ejendom - også loven for det sted, hvor den faste ejendom ligger.

3.8 Ejendomsret

Den anvendte lov til kontrakter vedrørende fast ejendom er eksklusivt loven i det land, hvor den faste ejendom ligger.

3.9 Insolvens

Artikel 303 i konkursloven fremsætter grundprincippet, at loven i det land, hvor sagen indledes, anvendes til retsvirkningerne ved at åbne en konkurssag.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 12/11/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Cypern

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvielse\)](#)
  - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
  - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- 3 [Lovvalgsregler](#)
  - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)
  - 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - 3.4.2 [Adoption](#)
  - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - 3.5.1 [Ægteskab](#)

- 3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber
  - 3.5.3 Skilsmisse og separation
  - 3.5.4 Underholdspligt
  - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
  - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
  - 3.8 Ejendomsret
  - 3.9 Insolvens
-

1 Retskilder

1.1 National ret

Når der anlægges en grænseoverskridende sag ved retten, er de bestemmelser, som finder anvendelse i Cypern, primært dem, der er fastsat i EU-lovgivningen, især forordning (EF) nr. 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I-forordningen) og (EF) nr. 864/2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen).

I andre henseender finder cypriotiske domstole vejledning i deres egen retspraksis, da der ikke findes nogen relevante nationale love eller kodificerede regler. I mangel af relevant cypriotisk retspraksis anvender domstolene engelsk "common law" (sædvaneret) i henhold til artikel 29, stk. 1, litra c), i loven om domstole (lov 14/60).

1.2 Internationale aftaler

Haagerkonventionen af 1. juli 1985 om den lovgivning, der finder anvendelse på trusts, og om anerkendelse af trusts, som ratificeret af Republikken Cypern i medfør af ratifikationslov 15(III) af 2017.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Ikke relevant.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Retten har ikke pligt til at anvende disse regler af egen drift. Spørgsmålet kan kun rejses af en part i sagen, som skal kunne godtgøre, at lovgivningen i en anden stat har forrang for Cyperns lovgivning. Er retten ikke enig heri, finder cypriotisk lovgivning anvendelse.

Da ovenstående praksis er et spørgsmål om bevismidler og procedure, berøres den ikke af ovennævnte forordning (EF) nr. 593/2008 og (EF) nr. 864/2007.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Forordning (EF) nr. 593/2008 og (EF) nr. 864/2007 tillader ikke anvendelse af *renvoi*-reglen. I tilfælde, der ikke er dækket af forordningerne, kan *renvoi*-reglen dog anvendes som følger:

Den domstol, der behandler en sag, hvor det er fastslået, at en anden stats lovgivning bør finde anvendelse, skal enten kun anvende de interne nationale bestemmelser i den pågældende lovgivning eller hele lovgivningen fuldt ud, herunder de internationale bestemmelser, der gælder efter den pågældende lovgivning.

Vanskeligheden i sidstnævnte tilfælde består i, at lovvalgsreglerne efter retsordenen i den anden berørte stat kan henvise retten til Cyperns lovgivning, som den skal anvende (*renvoi*). I så fald har retten to muligheder: enten at acceptere *renvoi*-reglen og anvende Cyperns lovgivning (teorien om "*delvis renvoi*") eller at afslå den og anvende den anden stats lovgivning fuldt ud ("*hel renvoi*").

2.3 Ændret tilknytning

For at imødegå problemer, der kan opstå på grund af en ændring af tilknytningsfaktoren (f.eks. hjemsted/bopæl, det sted, hvortil løsøre eller en trust er overført osv.), anvendes bestemmelsen om lovvalg normalt til at bestemme datoen for, hvornår tilknytningsfaktoren er fastslået. Jf. f.eks. artikel 7 i Haagerkonventionen af 1. juli 1985 om trusts.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

En anden medlemsstats lovgivning bør ikke anvendes, heller ikke når lovvalgsreglerne kræver det, hvis anvendelsen heraf er uforenelig med den offentlige orden i Cypern. Ifølge retspraksis omfatter "offentlig orden" de væsentlige principper for retfærdighed, sædelighed og offentlig moral og etik (*Pilavachi & Co Ltd v. International Chemical Co Ltd (1965) 1 CLR 97*).

En anden medlemsstats lovgivning anvendes heller ikke i sager vedrørende told, skat og afgifter.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Den regel, der blev opstillet i sagen *Royal Bank of Scotland plc mod Geodrill Co Ltd m.fl. (1993) 1 JSC 753*, finder anvendelse og tilsiger, at en part, som hævder, at en udenlandsk lov gælder for vedkommendes sag, først skal gøre dette gældende og herefter fremlægge sagkyndige erklæringer til støtte herfor til rettens tilfredshed. Hvis retten ikke finder beviserne tilfredsstillende, eller hvis ingen af parterne nedlægger en sådan påstand, finder Cyperns lovgivning anvendelse.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I-forordningen) gælder for alle kontraktlige forpligtelser og retsakter, hvor spørgsmålet om lovvalg opstår.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Forordning (EF) nr. 864/2007 (Rom II-forordningen) gælder i de fleste tilfælde, idet den almindelige regel er, at lovvalget bør afgøres ud fra, hvor skaden er indtrådt (*lex loci damni*), uanset i hvilket land eller hvilke lande de indirekte følger måtte indtræde. I forordningen fastsættes også specifikke regler for, hvordan lovvalget afgøres for bestemte former for forpligtelser uden for kontrakt såsom illoyal konkurrence og produktansvar.

Med hensyn til trusts gælder den cypriotiske (ratifikations)lov om lovvalg for trusts og anerkendelse af trusts af 2017 (lov 15(III)/2017), som ratificerede Haagerkonventionen af 1985. Ifølge ratifikationsloven og konventionen bør en trust reguleres ved den lov, der vælges af trustee. Ellers bør en trust reguleres ved den lov, som den har den tætteste tilknytning til.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Efternavn

Loven om forholdet mellem forældre og børn (lov 216/90) finder anvendelse på bestemmelsen af efternavnet. Ifølge lov 216/90 bestemmes et barns efternavn ved en fælles erklæring fra barnets forældre senest tre måneder efter fødselsdatoen. Undlader de at foretage en sådan erklæring, får barnet farens efternavn. Morens efternavn bør gives til et barn født uden for ægteskab, medmindre eller indtil barnet anerkendes af faren.

Hjemsted

En persons hjemsted afgøres ifølge kapitel 195 i loven om testamenter og arv, hvori det fastsættes, at enhver person på ethvert tidspunkt har det hjemsted, personen fik ved fødslen ("oprindeligt hjemsted"), eller et hjemsted, vedkommende har erhvervet eller beholdt af egen fri vilje ("valgt hjemsted").

I tilfælde af et barn født i ægteskab i farens levetid, er barnets oprindelige hjemsted farens hjemsted, da det blev født.

I tilfælde af et barn født uden for ægteskab eller et barn født efter farens død er barnets oprindelige hjemsted morens hjemsted, da det blev født.

Retlig handleevne

En persons retlige handleevne til at indgå ægteskab er underlagt ægteskabsloven (lov 104(I)/2013), hvor det i artikel 14 fastsættes, at en person ikke har retlig handleevne til at indgå ægteskab, hvis den pågældende er under 18 år gammel, eller på datoen for ægteskabets indgåelse ikke kan give sit samtykke på grund af mentalt handicap eller intellektuel funktionsnedsættelse, en hjernelidelse eller en anden lidelse eller sygdom eller stofafhængighed, som betyder, at den pågældende er ude af stand til at forstå, hvad han eller hun foretager sig.

Selv om det berørte par eller den ene af dem er under 18 år, anses de dog for at have retlig handleevne til at indgå ægteskab, hvis de er mindst 16 år, eller hvis deres værger har samtykket skriftligt, eller der er vægtige grunde til ægteskabet. Såfremt der gives afslag på ovennævnte samtykke, eller der ikke er nogen værge, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt en person har retlig handleevne til at indgå ægteskab, af familiedomstolen i den retskreds, hvor den berørte person bor.

Det fastsættes i artikel 11 i kapitel 149 i aftaleloven, at en person har retlig handleevne til at indgå kontrakter, hvis den pågældende er ved sin fornufts fulde brug og ikke har fået frataget denne evne ved lov. Ifølge lovgivningen anses en gift person ikke for ikke at kunne indgå aftaler, blot fordi vedkommende er under 18 år gammel.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Retsforholdet mellem en forælder og et barn, herunder forældreansvar, underhold og kommunikation, reguleres i Cyprens lovgivning, især loven om forholdet mellem forældre og børn (lov 216/90).

Forordning (EF) nr. 2201/2003 (Bruxelles I) og forordning (EF) nr. 4/2009 samt Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn gælder også for de områder, de dækker.

3.4.2 Adoption

Når adoptionssager behandles ved de cypriotiske domstole, finder cypriotisk lovgivning anvendelse, uanset om adoptionssagen er af grænseoverskridende karakter.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Spørgsmål vedrørende indgåelse og opløsning af ægteskab reguleres i Cypern ved ægteskabsloven af 2003 (lov 104(I)/2003). De er også underlagt FN-konventionen om samtykke til ægteskab, mindstealder for ægteskab og registrering af ægteskaber som ratificeret af Republikken Cypern ved lov 16(III)/2003.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

3.5.3 Skilsmisse og separation

Spørgsmål vedrørende skilsmisse er reguleret i artikel 111 i forfatningen og i loven om forsøg på genoptagelse af samlivet og åndelig opløsning af ægteskab af 1990 (lov 22/1990) med hensyn til religiøse ægteskaber og ægteskabsloven (lov 104(I)/2003).

Haagerkonventionen om anerkendelse af skilsmisser og separationer af 1971 som ratificeret af Republikken Cypern ved lov 14(III) 1983 finder anvendelse på spørgsmål vedrørende anerkendelse af skilsmisse og separation.

3.5.4 Underholdspligt

Underholdspligt

Følgende fastsættes i loven om formueforhold mellem ægtefæller (lov 232/1991) som ændret:

Hvis ægtefællerne ophører med at leve sammen, kan retten på anmodning af den ene ægtefælle træffe afgørelse om underhold, så den anden ægtefælle skal betale underholdsbidrag til den bidragssøgende ægtefælle.

Underholdspligten mellem tidligere ægtefæller finder anvendelse, hvis en af dem ikke er i stand til at forsørge sig selv af egen indkomst eller formue, og:

- a) når skilsmisedommen er afsagt eller ved udløbet af de nedenfor nævnte perioder, hvis hans/hendes alder eller helbredstilstand medfører, at han/hun ikke kan påtage sig eller fortsætte en beskæftigelse, som kunne sikre, at han/hun kan forsørge sig selv
- b) hvis han/hun har et mindreårigt eller voksent barn eller en anden pårørende i sin varetægt, som ikke kan tage vare på sig selv på grund af et fysisk eller mentalt handicap, og den person, der fremsætter kravet, derved er forhindret i at finde egnet beskæftigelse
- c) han/hun ikke kan finde fast og passende beskæftigelse eller har behov for erhvervsuddannelse i højst tre år efter, at skilsmisedommen er afsagt

d) i andre tilfælde, hvis tildelingen af underholdsbidrag på tidspunktet for afsigelsen af en skilsmisdom er nødvendig af billighedsgrunde.

Underhold kan afslås eller begrænses, hvis der er vægtige grunde til det, særlig hvis ægteskabet har været kortvarigt, eller hvis den af ægtefællerne, som søger underhold, bærer skylden for skilsmisken eller samlivets ophør eller selvforskyldt er blevet mindrebeddet.

Retten til underholdsbidrag bør også ophøre, hvis omstændighederne tilsiger det, eller afgørelsen om underholdsbidrag ændres i overensstemmelse hermed.

Underholdspligt over for et mindreårigt barn

Ifølge loven om forholdet mellem forældre og børn (lov 216/90) påhviler underholdspligten over for et mindreårigt barn forældrene i fællesskab i overensstemmelse med deres økonomiske formåen. Ovennævnte underholdspligt kan videreføres efter en afgørelse og et retsforlig, også efter at barnet er blevet voksent, hvis dette er begrundet i særlige omstændigheder (f.eks. hvis barnet er umyndiggjort eller handicappet eller tjener i nationalgarden eller er under uddannelse).

Et mindreårigt barns ret til underholdsbidrag fra sine forældre gælder stadig, selv om barnet har formue.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Artikel 13 i lov 232/1991, hvori den generelle regel er, at ægteskab ikke ændrer ægtefællernes formueretlige uafhængighed, finder anvendelse. Dog giver lovens artikel 14 den ene ægtefælle lov til at gøre krav på den andens formue i tilfælde af opløsning eller ophævelse af ægteskabet, forudsat at den ægtefælle, der fremsætter kravet, på den ene eller anden måde har bidraget til forøgelsen af den anden ægtefælles formue. Den part, som fremsætter kravet, kan via en retssag anmode om, at den del af formueforøgelsen, som skyldes hans/hendes bidrag, udbetales til ham/hende.

Det bidrag, den ene ægtefælle har ydet til forøgelsen af den anden ægtefælles formue, anses for at være på en tredjedel af forøgelsen, medmindre der føres bevis for et lavere eller højere bidrag.

Forøgelsen af ægtefællernes formue omfatter ikke det, de har erhvervet som gave, arv, testamentarisk disposition eller anden donation.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Arv og alle spørgsmål i forbindelse med testamente og arv bortset fra den formular, der benyttes til at oprette og tilbagekalde et testamente, er reguleret i forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis.

I henhold til ovennævnte forordnings artikel 22 kan en person vælge, at det er loven i den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger på det tidspunkt, hvor valget træffes, eller på dødstidspunktet, der skal anvendes ved behandlingen af arven efter vedkommende. Lovvalget foretages ved en udtrykkelig erklæring.

Hvis der er oprettet testamente, gælder Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om lovkonflikter vedrørende formen af testamentariske dispositioner. I henhold til konventionens artikel 1 er en testamentarisk disposition gyldig for så vidt angår formen, hvis testamentet opfylder de formkrav, der er foreskrevet i den interne lov:

- a) på det sted, hvor testator foretog den, eller
- b) i en stat, hvor testator var statsborger enten på det tidspunkt, da han foretog dispositionen, eller da han døde, eller
- c) på et sted, hvor testator havde domicil eller fast bopæl enten på det tidspunkt, da han foretog dispositionen, eller da han døde, eller
- d) for så vidt angår fast ejendom på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

3.8 Ejendomsret

Forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I-forordningen), som fastsætter, at en aftale er underlagt den lov, som parterne har aftalt, finder anvendelse på forhold, der skaber forpligtelser, som er knyttet til fast ejendom. I mangel af lovvalg finder forordningens artikel 4 anvendelse, hvori den gældende lov er udtrykkeligt anført i hvert enkelt tilfælde.

For så vidt angår aftaler vedrørende tinglige rettigheder følger retten, efter de cypriske domstoles retspraksis, det lands jurisdiktion, hvor den faste ejendom er beliggende (*lex situs*).

3.9 Insolvens

Gældende lov afgøres efter forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs. Det er lovgivningen i den stat, på hvis område insolvensbehandlingen indledes.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 17/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Luxembourg

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvisning\)](#)
  - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
  - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- 3 [Lovvalgsregler](#)
  - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)
  - 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - 3.4.2 [Adoption](#)
  - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - 3.5.1 [Ægteskab](#)
    - 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
    - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)
    - 3.5.4 [Underholdspligt](#)
  - 3.6 [Formueforholdet mellem ægtefæller](#)
  - 3.7 [Arv i henhold til lov eller testamente](#)
  - 3.8 [Ejendomsret](#)
  - 3.9 [Insolvens](#)

1 Retskilder

1.1 National ret

Der findes ikke nogen lov om international privatret i Luxembourg. De interne lovvalgsregler findes rundt omkring i forskellige love og særlove. Området er i vid udstrækning reguleret ved multilaterale internationale konventioner og ved den afledte EU-lovgivning.

1.2 Internationale aftaler

En række vigtige lovvalgsregler udspringer af multilaterale internationale konventioner, som Luxembourg er part i. De fleste konventioner er blevet udarbejdet inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatret.

En fortegnelse over disse konventioner kan findes på [Haagerkonferencens](#) websted.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Visse bilaterale konventioner indeholder lovvalgsregler. For nærmere oplysninger henvises til [Legilux](#).

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

På det personretlige område rejser den kompetente ret spørgsmålet om lovvalg af egen drift. Dette er ikke tilfældet, hvis parterne kan handle frit, f.eks. på det aftaleretlige område, hvor det står parterne frit for at vælge, hvilket lands lovgivning der skal finde anvendelse i sagen. I dette tilfælde rejser retten kun spørgsmålet af egen drift, hvis der er tale om et bevidst forsøg på at omgå reglerne (une situation de fraude caractérisée à la loi).

Den kompetente ret anvender uden videre national lovgivning, hvis ingen af parterne har fremsat et anbringende om, at fremmed lovgivning bør finde anvendelse.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

På de retsområder, der ikke er omfattet af en international konvention eller en EU-forordning, hvorefter renvoi (henvisning) udtrykkeligt udelukkes, anerkendes doktrinen kun delvist i retspraksis. Når lovvalgsreglen resulterer i en henvisning til den kompetente rets lovgivning, anerkendes dette, men man går ikke videre. Det opfattes således, at der henvises til den kompetente rets materielle lovgivning.

Renvoi er udelukket inden for de områder, hvor parterne frit kan vælge, hvilket lands lovgivning der skal finde anvendelse.

2.3 Ændret tilknytning

En "mobil konflikt" opstår, når et retsforhold som følge af en ændring i det tilknytningskriterium, hvorved den relevante lovgivning udpeges, successivt er underlagt to forskellige retssystemer. Den mobile konflikt defineres som en tidsmæssig lovkonflikt, hvor tilknytningsfaktoren flytter sig i tid og rum.

I Luxembourg anvendes den nye lovgivning på de fremtidige retsvirkninger af et retsforhold, der er opstået i fortiden, med respekt for de blivende retsvirkninger. Den nye lovgivning, som udpeges i kraft af lovvalgsreglen, finder imidlertid anvendelse, når der opstår ændringer i et retsforhold, der er opstået, mens den tidligere gældende lovgivning fandt anvendelse.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

I følgende tilfælde skal den kompetente domstol lægge sin egen lovgivning til grund, selv om lovvalgsreglen udpeger et andet lands lovgivning:

- Det er umuligt at fastslå, hvilken fremmed lovgivning der finder anvendelse.
- Der er tale om statsløse personer.
- Den fremmede lovgivning giver ingen løsning på tvisten.
- Der skal anordnes foreløbige retsmidler af hastende karakter.
- Når den fremmede lovgivning på afgørende måde strider mod domstolslandets retsopfattelse (ordre public).

Når retsforskrifter finder umiddelbar anvendelse, skal retten ligeledes anvende sin egen lovgivning i følgende tilfælde:

- Inden for retsplejen
- Bestemmelser vedrørende beskyttelse af arbejdstagere og vedrørende lejekontrakter

- Forbrugerbeskyttelse
- Hvis parterne har forsøgt at undgå anvendelsen af den kompetente rets lovgivning til fordel for fremmed lovgivning på et åbenbart uretmæssigt grundlag, skal retten se bort fra denne lovgivning og anvende sin egen.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Da en luxembourgsk ret anser udenlandsk lovgivning for at være en del af sagens faktum, er det i princippet den part, der begærer fremmed lovgivning anvendt, der skal føre bevis for indholdet heraf. Det påhviler parterne og navnlig den, hvis påstand skal bedømmes efter den udenlandske lovgivning, at føre dette bevis.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

I princippet er kontraktlige forpligtelser underlagt parternes udtrykkelige aftale med forbehold af ufravigelige bestemmelser om omgåelse og ordre public.

I mangel af en udtrykkelig aftale mellem parterne er det bestemmelserne i Romkonventionen af 1980 og i forordning nr. 593/2008 af 17. juni 2008, der finder anvendelse. I denne situation vil retten anvende den lovgivning, der objektivt set er den mest hensigtsmæssige.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Forpligtelser uden for kontraktforhold er principielt reguleret af lovgivningen på det sted, hvor den omstændighed, der gav anledning til skaden eller forpligtelsen, indtraf, medmindre en anden lovgivning er mere snævert forbundet med denne omstændighed, eller en international konvention finder anvendelse.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Den personretlige status er i princippet underlagt lovgivningen i personens hjemland med forbehold af relevante kriterier såsom de berørte personers sædvanlige bopæl og navnlig eventuelle børns sædvanlige bopæl. Dette gælder også for dannelsen og sammensætningen af personens navn, og ændringer heraf, da navnet er en del af personens identitet.

Personens almindelige rets- og handleevne reguleres af lovgivningen i den pågældendes hjemland. Vedkommendes proceshabilitet reguleres imidlertid af den lovgivning, der finder anvendelse på denne ret, eftersom den vedrører rettens materielle indhold. På det aftaleretlige område modificeres denne regel, når en medkontrahent i god tro er blevet overrasket af en ukendt habilitetsmangel i det land, hvor dispositionen er foretaget. Det anerkendes i så tilfælde, at lovgivningen i hjemlandet viger for lovgivningen på udførelsesstedet.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Spørgsmålet om retligt slægtskab reguleres i Luxembourg principielt af den lovgivning, der finder anvendelse på ægteskabet, dvs. lovgivningen i forældrenes hjemland. Såfremt de ikke er af samme nationalitet, er det lovgivningen der, hvor de har deres fælles bopæl, eller lovgivningen i det land, hvor domstolen er beliggende, der finder anvendelse.

Alt, hvad der vedrører det biologiske slægtskab, er i princippet reguleret af lovgivningen i barnets hjemland.

Det er ligeledes lovgivningen i barnets hjemland, der regulerer spørgsmålet om, hvilke beviser der kan føres for at godtgøre slægtskabet, de materielle betingelser for anerkendelse af faderskabet, fristen for at bestride faderskabet og spørgsmålet om, hvilke beviser der kan føres til støtte for en frifindelse i en faderskabssag.

3.4.2 Adoption

– Betingelserne for adoption

I overensstemmelse med artikel 370 i civillovbogen er betingelserne for at adoptere principielt fastsat i lovgivningen i adoptantens /adoptanternes hjemland. Er adoptanterne af forskellig nationalitet, er det lovgivningen på adoptanternes fælles bopæl på tidspunktet for adoptionsanmodningens indgivelse, der finder anvendelse. Betingelserne for at blive adopteret reguleres imidlertid i princippet stadig af lovgivningen i den adopteredes hjemland. Der gøres undtagelse fra dette princip, når adoptionen medfører, at den adopterede erhverver adoptantens statsborgerskab. I så tilfælde er betingelserne fastsat i lovgivningen i adoptantens hjemland.

– Adoptionens retsvirkninger

Det er lovgivningen i adoptantens/adoptanternes hjemland, der regulerer adoptionens retsvirkninger. Når adoptionen foretages af et par af forskellig nationalitet eller af statsløse personer, eller når en af parterne er statsløs, er det lovgivningen dér, hvor de havde deres sædvanlige bopæl på det tidspunkt, hvor adoptionen affødte retsvirkninger, der lægges til grund.

Er der tale om en adoption, som foretages i udlandet, kan der opstå en konflikt mellem kompetencereglerne i adoptantens hjemlands lovgivning og de samme regler i den adopteredes hjemland. I så tilfælde er adoptionen gyldigt foretaget, såfremt formalia i lovgivningen i det land, hvor adoptionen har fundet sted, er blevet iagttaget, og den har fundet sted ved hjælp af de kompetente myndigheder, der er udpeget efter samme lovgivning.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

– Betingelserne for ægteskabets gyldighed

Formkravene er i princippet fastsat i lovgivningen i det land, hvor ægteskabet blev indgået.

Ifølge Haagerkonventionen af 14. marts 1978 om indgåelse og anerkendelse af ægteskab er det en forudsætning for et ægteskabs gyldighed, at de materielle betingelser i hver af ægtefællernes interne lovgivning er opfyldt. Den interne lovgivning er den, der udpeges af lovvalgsreglerne i den stat, hvor ægteskabet blev indgået. Det er ligeledes et krav – såfremt mindst en af ægtefællerne er statsborger i denne stat eller har sædvanlig bopæl dér – at de materielle betingelser, der er fastsat i lovgivningen i den stat, hvor ægteskabet blev indgået, er iagttaget. Den lovgivning, der regulerer spørgsmålet om ægteskabets gyldighed, regulerer ligeledes de materielle betingelser for at anlægge sag med påstand om et ægteskabs omstødelse.

For så vidt angår ægteskaber, der er indgået i udlandet, er der en formodning for, at det er gyldigt indgået, når en vielsesattest, der opfylder formkravene i lovgivningen på det sted, hvor ægteskabet blev indgået, er blevet fremlagt. Anerkendelse af ægteskabet kan afvises, hvis det er åbenbart uforeneligt med retsordenen i Luxembourg.

– Ægteskabets retsvirkninger

Hvis ægtefællerne ikke er af samme nationalitet, er retsvirkningerne i Luxembourg i princippet reguleret af lovgivningen i det land, hvor ægtefællerne har fælles bopæl, altså der hvor parret rent faktisk har bosat sig.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Papirløst samliv eller parforhold er ikke omfattet af nogen lovvalgsregel, for så vidt som forholdet mellem samleverne ifølge luxembourgsk lovgivning skal opfattes som en faktisk situation.

Den lovgivning, der finder anvendelse på partnerskaber, som er indgået i Luxembourg, er domstolslandets lovgivning.

Partnere, der har registreret deres partnerskab i udlandet, kan lade det indskrives i civilregistret (répertoire civil), såfremt begge parter opfyldte betingelserne i artikel 4 på det tidspunkt, hvor partnerskabet blev indgået i udlandet. Når det udenlandske partnerskab er anerkendt i Luxembourg, nyder det de samme fordele som dem, der gælder for de luxembourgske partnerskaber.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Når parterne har samme nationalitet, er det lovgivningen i deres hjemland, der finder anvendelse på en eventuel separation eller skilsmisse. I modsat fald er det lovgivningen i det land, hvor de har fælles bopæl, der vil blive anvendt. Hvis ingen af disse kriterier giver noget resultat, er det domstolslandets lovgivning, der finder anvendelse.

Disse regler finder ligeledes anvendelse på spørgsmålet om, hvorvidt skilsmisse kan bevilges, på skilsmissegrundene, på retsvirkningerne af skilsmissen og på eventuelle ledsageforanstaltninger.

3.5.4 Underholdspligt

I henhold til artikel 15 i forordning nr. 4/2009 om underholdspligt fastlægges det, hvilken lov der skal anvendes på området, i overensstemmelse med protokollen af 23. november 2007 om international inddrivelse af underholdsbidrag til børn og andre familiemedlemmer. Princippet er, at lovgivningen i den stat, hvor fordringshaver har sin sædvanlige bopæl, finder anvendelse, men at parterne for en allerede anlagt sag efter fælles aftale kan vælge lovgivningen i domstolslandet eller en af følgende lovgivninger:

a) lovgivningen i en stat, hvor en af parterne er statsborger på tidspunktet for lovvalget

b) lovgivningen i den stat, på hvis område en af parterne har sin sædvanlige bopæl på tidspunktet for lovvalget

c) den lovgivning, som ifølge parternes valg eller rent faktisk finder anvendelse på deres formueforhold

d) den lovgivning, som ifølge parternes valg eller rent faktisk finder anvendelse på skilsmissem eller separationen.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Ægtefællernes formueforhold er underlagt den interne lovgivning, som ægtefællerne valgte før ægteskabets indgåelse.

Hvis ikke ægtefællerne traf noget valg på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, bestemmes det i henhold til Haagerkonventionen af 14. marts 1978 om anerkendelse og indgåelse af ægteskab, hvilken lov der finder anvendelse.

I henhold til Haagerkonventionen af 14. marts 1978 kan ægtefællerne kun vælge en af følgende lovgivninger:

1. lovgivningen i den stat, hvor en af ægtefællerne var statsborger på det tidspunkt, hvor valget blev foretaget
2. lovgivningen i den stat, hvor en af ægtefællerne havde sædvanlig bopæl på det tidspunkt, hvor valget blev foretaget
3. lovgivningen i den stat, hvor en af ægtefællerne etablerede ny sædvanlig bopæl efter ægteskabets indgåelse.

Den lovgivning, der herved udpeges, finder anvendelse på alle deres aktiver.

Uanset om ægtefællerne har foretaget ovennævnte valg eller ej, kan de imidlertid for fast ejendoms vedkommende (eller for en af flere ejendommers vedkommende) vælge lovgivningen dér, hvor ejendommen er beliggende. De kan ligeledes bestemme, at de ejendomme, der erhverves efterfølgende, skal undergives lovgivningen samme sted.

Har parterne ikke foretaget et sådant valg, skal retten forsøge at finde frem til, hvad de stiltiende lagde til grund. Der gælder en formodning for, at det er den interne lovgivning i den stat, hvor de etablerede deres første fælles sædvanlige bopæl efter ægteskabets indgåelse, der skal anvendes.

I henhold til Haagerkonventionen af 14. marts 1978 er ægtefællernes formueforhold i nedennævnte tilfælde imidlertid underlagt den interne lovgivning i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere:

1. når den i artikel 5 omhandlede erklæring er udfærdiget af denne stat, og dens virkning ikke er udelukket efter artikel 5, stk. 2
2. når denne stat ikke er part i konventionen, når statens interne lovgivning finder anvendelse ifølge dens internationale privatret, og ægtefællerne har etableret deres første sædvanlige bopæl efter ægteskabets indgåelse:

a) i en stat, der har udfærdiget den i artikel 5 omhandlede erklæring,

eller

b) i en stat, der ikke er part i konventionen, hvis internationale privatret ligeledes foreskriver anvendelse af deres hjemlands lovgivning

3. når ægtefællerne ikke etablerer deres første sædvanlige bopæl i samme stat efter ægteskabets indgåelse.

Hvis ikke ægtefællerne har fælles sædvanlig bopæl i samme stat eller samme statsborgerskab, er deres formueforhold underlagt den interne lovgivning i den stat, hvortil de efter en samlet betragtning har den tætteste tilknytning.

Det står ægtefællerne frit for at ændre den pågældende lovgivning, i det omfang den nye lovgivning giver adgang hertil.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 finder anvendelse på arvesager, som er indledt efter den 17. august 2015. Ifølge forordningens artikel 21 er det lovgivningen i den medlemsstat, hvor afdøde havde sit sædvanlige opholdssted på dødstidspunktet, der skal anvendes på hele arven.

Arvesager indledt før den 17. august 2015 er fortsat omfattet af de luxembourgske lovvalgsregler.

– Legal arv

I Luxembourg er der tale om flere bobehandlinger: en, der omfatter arveladers løsøre, og en, der omfatter en eller flere faste ejendomme. Spørgsmålet om, hvorvidt et aktiv kan henregnes til løsøre eller fast ejendom, afgøres efter domstolslandets lovgivning.

Skifte af løsøre er principielt reguleret af lovgivningen på afdødes sidste bopæl. Bopælen fastlægges efter reglerne i civillovbogen.

Skifte af fast ejendom er underlagt lovgivningen i den stat, hvor den enkelte ejendom er beliggende.

– Testamentsarv

I princippet skal det afgøres efter personretten, om en person overhovedet har adgang til at råde over sine ejendele ved testamente. Specifikke inhabilitetsgrunde henhører dog under arvelovgivningen. Den almindelige adgang til at tage imod et legat afgøres efter personretten.

3.8 Ejendomsret

Anliggender vedrørende fast ejendom afgøres ifølge artikel 3 i civillovbogen efter lovgivningen i den stat, hvor ejendommen befinder sig. Det samme gælder for de tinglige rettigheder, der er knyttet hertil, for deres stiftelse, overdragelse og ekstinktion.

3.9 Insolvens

Uden for anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1346/2000 og 2015/848 er det lovgivningen på det sted, hvor en skyldners bo tages under konkursbehandling, der finder anvendelse.

Den gælder for alle former for kollektive insolvensbehandlinger, der indledes i Luxembourg eller i udlandet. For så vidt angår særlige retsvirkninger af en medkontrahents konkurs er det imidlertid lovgivningen i den stat, hvor konkursdekretet blev afsagt, der finder anvendelse.

Lovgivningens rækkevidde er begrænset til de specifikke retsvirkninger og omfatter ikke alle aspekter af den disposition, der er berørt af konkursen.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 06/05/2019

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Malta

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvisning\)](#)
  - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
  - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- 3 [Lovvalgsregler](#)
  - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)
  - 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - 3.4.2 [Adoption](#)
  - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - 3.5.1 [Ægteskab](#)
    - 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
    - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)

- 3.5.4 Underholdspligt
  - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
  - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
  - 3.8 Ejendomsret
  - 3.9 Insolvens
-

1 Retskilder

1.1 National ret

Den nationale lovgivning er en normativ retskilde (dvs. skreven lov). Lovgivningen kan frit tilgås på Laws of Malta's [hjemmeside](#). Eftersom Malta tilsluttede sig Den Europæiske Union i 2004 indeholder den maltesiske retsorden også EU-retsforskrifter, der er direkte anvendelige i Malta, eller som er gennemført i maltesisk ret, og disse retsforskrifter har forrang for national lovgivning.

Uagtet at præcedens-princippet ikke er rodfæstet i maltesisk ret og ikke finder bindende anvendelse på Malta, lægger de maltesiske retter som regel vægt på tidligere domme, navnlig hvis de er afsagt af appeldomstolen (*Court of Appeal*) og forfatningsdomstolen (*Constitutional Court*), der begge er overinstanser i Malta.

1.2 Internationale aftaler

- Konvention af 5. oktober 1961 om afskaffelse af kravet om lovgivning for udenlandske offentlige dokumenter (Convention of 5 October 1961 Abolishing the Requirement of Legislation for Foreign Public Documents)
- Konvention af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af inden- og udenretslige dokumenter i civile sager og handelssager (Convention of 15 November 1965 on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil and Commercial Matters)
- Konvention af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i civile sager og handelssager (Convention of 18 March 1970 on the Taking of Evidence Abroad in Civil or Commercial Matters)
- Konvention af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser (Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction)
- Konvention af 25. oktober 1980 om international adgang til retsvæsenet (Convention of 25 October 1980 on International Access to Justice)
- Konvention af 1. juli 1985 om lovvalgsregler for så vidt angår trusts og deres anerkendelse (Convention of 1 July 1985 on the Law Applicable to Trusts and on their Recognition)
- Konvention af 25. januar 1988 om gensidig bistand i skattesager (Convention of 25 January 1988 on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters)
- Konvention af 16. januar 1992 om beskyttelse af den arkæologiske kulturarv (Convention of 16 January 1992 on the Protection of Archaeological Heritage)
- Konvention af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (Convention of 29 May 1993 on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption)
- Konvention af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Convention of 19 October 1996 on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Co-operation in Respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children)
- Romkonventionen af 1980 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (1980 Rome Convention on the Law Applicable to Contractual Obligations)
- Konvention af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler (Convention of 30 June 2005 on Choice of Court Agreements)

- Konvention af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag (Convention of 23 November 2007 on the International Recovery of Child Support and other Forms of Family Maintenance)
- Protokol af 23. november 2007 om den lovgivning, der finder anvendelse på underholdsforpligtelser (Protocol of 23 November 2007 on the Law Applicable to Maintenance Obligations)

Malta har også ratificeret en række af De Forenede Nationers traktater – status herfor kan ses [her](#).

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Der foreligger ingen bilaterale konventioner om lovvalgsregler, som Malta er part i.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Retten kan ikke af egen drift inddrage lovvalgsregler i sagen, idet disse regler kun finder anvendelse, hvis mindst en af sagens parter har fremsat et anbringende om, at fremmed ret bør finde anvendelse. Den part, der fremsætter et sådant anbringende, skal føre bevis for indholdet af fremmed ret. I mangel af et sådant anbringende eller af et sådant bevis skal de hjemlige retter træffe afgørelse i sagen efter maltesisk ret.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

I maltesisk ret er spørgsmålet om *renvoi* uafklaret. Der findes kun få kodificerede lovvalgsregler, hvorfor ikke-kodificerede internationalt private retlige regler særdeles ofte må anvendes for at kunne afgøre, hvilken lovgivning, der finder anvendelse i den konkrete sag. De maltesiske retter har nemlig lagt til grund, at i mangel af lovgivning, der regulerer internationalt private retlige spørgsmål, må man følge principperne i engelsk *Common Law*. På denne baggrund tilslutter de maltesiske retter sig den engelske anvendelse af *renvoi*. Det følger heraf, at *renvoi*-doktrinen vil blive afvist i sager om tort, forsikring og kontraktforhold, hvorimod den anvendes i forbindelse med gyldigheden af testamenter, og krav, der udspringer af udenlandsk formueret og familieret.

2.3 Ændret tilknytning

Dette spørgsmål er afgjort ved, at det i hver lovvalgsregel er fastsat, på hvilket tidspunkt tilknytningsfaktoren er fastlagt.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

De maltesiske retter kan afvise at anvende en udenlandsk lov, der på afgørende punkter er i strid med maltesisk retsopfattelse, og som må karakteriseres som skattelov eller straffelov.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Et anbringende om anvendelse af fremmed ret skal bedømmes som et faktisk og ikke som et retligt spørgsmål. Maltesiske retter har beføjelse til at fortolke national ret og kan ikke selv fortolke fremmed ret. For at få kendskab til fremmed ret indhenter retten en sagkyndig erklæring. Parterne kan også som led i bevisførelsen fremlægge sagkyndige erklæringer.

Bevisbyrden påhviler den part, der fremsætter anbringendet, som regel sagsøgte.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

I sager, der vedrører kontraktlige forpligtelser i ikke EU-lande, er det Romkonventionen af 1980, der finder anvendelse, jf. lov om ratifikation af Romkonventionen om kontraktlige forpligtelser i kapitel 482 i Maltas lovsamling. Kontraktlige forpligtelser inden for EU er derimod reguleret af Rom I-forordningen (forordning (EF) 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser).

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold er reguleret af forordning (EF) 864/2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold (Rom II-forordningen).

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Maltesisk statsborgerskab erhverves ved fødslen, hvis barnets far eller mor er statsborger i Malta.

I modsætning til statsborgerskabet kan myndige personer vælge, hvor de vil have sædvanligt opholdssted. En persons sædvanlige opholdssted er i den retskreds, hvor vedkommende har bosat sig i den hensigt at bo der permanent.

Evnen til at indgå i bestemte forpligtende retsforhold, såsom at indgå ægteskab, indgå gensidigt bebyrdende aftaler, til at stifte en virksomhed, til at oprette testamente mv., afgøres af de specifikke regler på det pågældende retsområde.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Forældres forpligtelser overfor deres børn er reguleret i Maltas civile lovbog. Forældremyndigheden over et barn ophører imidlertid uden videre, når barnet fylder 18 år. De maltesiske retters kompetence afgøres efter Rådets forordning (EF) 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (Bruxelles IIa). Dette emne behandles nærmere i den [relevante sektion](#).

3.4.2 Adoption

Anliggender vedrørende adoption er ligeledes reguleret i den maltesiske civile lovbog, og de maltesiske retter anvender disse regler, når de har kompetence i sagen. Udenlandske adoptioner anerkendes i maltesisk ret i medfør af konvention om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Et ægteskabs formelle gyldighed skal bedømmes efter lovgivningen i den stat, hvor ægteskabet blev indgået. De gældende formalia for indgåelse af ægteskab i Malta er fastsat i kapitel 255 i Maltas lovsamling ([↗ ægteskabsloven](#)). Ægteskabsloven indeholder bl.a. regler om hindringer for indgåelsen af ægteskab. Det bestemmes for eksempel, at et ægteskab, hvor en af parterne er under 16 år, skal anses for at være en nullitet.

Det er ægtefællernes bopæl, der er afgørende for, hvilken lovgivning der finder anvendelse på ægteskabet.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Civile partnerskaber er reguleret i kapitel 530 i Maltas lovsamling (loven om civile partnerskaber), hvor der henvises til kapitel 255. Det er således de formkrav, der er fastsat i kapitel 255, der skal være opfyldt for civile partnerskabers vedkommende.

3.5.3 Skilsmisse og separation

En maltesisk ret vil kun have kompetence til at behandle en skilsmissesag, hvis det følger af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar. Dette emne behandles nærmere i den [relevante sektion](#).

3.5.4 Underholdspligt

Malta er bundet af Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt. Dette emne behandles nærmere i den [relevante sektion](#).

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

I Malta er det lovgivningen på det sted, hvor ægtefællerne er bosat, der finder anvendelse. I artikel 1316 i den civile lovbog bestemmes det, at alle ægteskaber, der indgås i Malta, vil blive omfattet af ordningen med formuefællesskab (*community of acquests regime*). Desuden gælder det, at et ægteskab, der indgås uden for Malta, vil blive omfattet af formuefællesskabsordningen, så snart de bosætter sig i Malta, medmindre de forinden har indgået en aftale om at udelukke formuefællesskab.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Hvad angår testamenter og bobehandling har de maltesiske retter konsekvent lagt *common law* til grund. Er der tale om legal arv (dvs. tilfælde, hvor der ikke er oprettet testamente), er det derfor arveladers bopæl på tidspunktet for dødsfaldet, der er afgørende for lovvalget, hvis boet består af løsøre. Omfatter boet en fast ejendom, er det lovgivningen på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende, der finder anvendelse under bobehandlingen. Foreligger der et testamente, skal testators testationskompetence bedømmes efter lovgivningen på testators bopæl på det tidspunkt, hvor testamentet blev oprettet. En legatar vil have habilitet til at modtage løsøre, hvis han har retlig handleevne efter loven på hans egen bopæl eller efter loven på testators bopæl. Et testamente er endvidere formelt gyldigt, hvis det opfylder kravene i en af følgende lovgivninger: Lovgivningen på det sted, hvor testamentet blev oprettet (dvs. som regel der, hvor det blev underskrevet og bevidnet) på det tidspunkt, hvor det blev oprettet, lovgivningen i den stat, hvor testator var statsborger, eller hvor han havde bopæl eller sædvanligt opholdssted på det tidspunkt, hvor testamentet blev oprettet, eller lovgivningen i den stat, hvor testator var statsborger, eller hvor han havde bopæl eller sædvanligt opholdssted

på tidspunktet for dødsfaldet. Et testamente, hvorved der disponeres over fast ejendom, vil ligeledes blive anset for at være formelt gyldigt, hvis det opfylder betingelserne i lovgivningen på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende.

3.8 Ejendomsret

3.9 Insolvens

Malta er bundet af forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs med senere ændringer. I denne forordning er der blandt andet fastsat regler for hel eller delvis realisation af debtors aktiver og for udpegning af en bobestyrer, hvis centret for debtors hovedinteresser er i en EU-medlemsstat. I konkursboer, der ikke er omfattet af ovennævnte forordning, vil maltesisk ret finde anvendelse, når de maltesiske retter er kompetente til at behandle sagen, navnlig hvis virksomheden er registreret i Malta.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 11/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Polen

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
    - 1.1 [National ret](#)
    - 1.2 [Internationale aftaler](#)
    - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
  - 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
    - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
    - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvisning\)](#)
    - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
    - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
    - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
  - 3 [Lovvalgsregler](#)
    - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
    - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)
    - 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
    - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
      - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
      - 3.4.2 [Adoption](#)
    - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
      - 3.5.1 [Ægteskab](#)
      - 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
      - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)
      - 3.5.4 [Underholdspligt](#)
    - 3.6 [Formueforholdet mellem ægtefæller](#)
    - 3.7 [Arv i henhold til lov eller testamente](#)
    - 3.8 [Ejendomsret](#)
    - 3.9 [Insolvens](#)
-

BEMÆRK: Nedenstående svar GÆLDER IKKE for situationer omfattet af EU-lovgivningen

1 Retskilder

1.1 National ret

Lov om international privatret af 4. februar 2011 (lovtidende 2011/80, pkt. 432, som ændret) ("PILA")

1.2 Internationale aftaler

Haagerkonventionen af 17. juli 1905 om fratagelse af civile rettigheder og lignende beskyttelsesforanstaltninger

Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om lovkonflikter vedrørende formen af testamentariske dispositioner

Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om myndighedernes kompetence og lovvalget i sager vedrørende beskyttelse af mindreårige

Haagerkonventionen af 4. maj 1971 om lovvalgsregler ved trafikulykker

Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt

Konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980

Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Polen har indgået en række bilaterale aftaler om retshandler, som også fastsætter lovvalgsregler. Disse omfatter aftaler med både EU's medlemsstater og med tredjelande. Da instrumenter, der er bindende for EU-medlemsstater og omfatter lovvalgsregler for forskellige fagområder, **har forrang** for bilaterale aftaler mellem medlemsstater, er det i princippet kun aftaler med tredjelande, der er af praktisk betydning.

Disse omfatter aftaler med Hviderusland (26. oktober 1994), Rusland (16. september 1996), Ukraine (24. maj 1993), Den Demokratiske Folkerepublik Korea (28. september 1986), Cuba (18. november 1982), Vietnam (22. marts 1993) og efterfølgende (på grundlag af aftalen med Jugoslavien af 6. februar 1960) med Bosnien og Hercegovina, Montenegro og Serbien.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Ja, retten anvender lovvalgsregler af egen drift. Den anvender også udenlandsk lovgivning af egen drift, hvis en lovvalgsregel bestemmer, at den pågældende lov finder anvendelse på et bestemt emne.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

I henhold til artikel 5 i PILA er kun omvendt *renvoi* tilladt i Polen.

Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis gældende lovgivning bestemmes:

1) ved valg af lov

2) med hensyn til retshandlens form

3) med hensyn til kontraktlige forpligtelser, ikke-kontraktlige forpligtelser eller ensidige retshandler, for hvilke denne lov bestemmer gældende lovgivning.

2.3 Ændret tilknytning

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Undtagelser fra anvendelsen af den lov, der er angivet i i lovvalgsreglerne vedrørende juridiske forhold, er fastlagt i artikel 3 og 10 i PILA.

Artikel 3, stk. 1 Hvis loven kræver anvendelse af lovgivningen i den stat, den pågældende er statsborger i, men det er umuligt at fastslå, hvor den berørte person er statsborger, eller vedkommende ikke har en nationalitet, eller indholdet af lex patriae ikke kan fastslås, gælder lovgivningen på den pågældendes bopæl, og har pågældende ikke en bopæl, er det lovgivningen i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted, der finder anvendelse.

Artikel 10, stk. 1 Hvis det er umuligt at fastslå de omstændigheder, der bestemmer, hvilken lovgivning der skal anvendes, gælder den lov, som det juridiske forhold har den tætteste tilknytning til. Desuden gælder polsk lovgivning, hvis det er umuligt at bestemme indholdet af den gældende udenlandske lovgivning inden for en rimelig frist.

Artikel 67 i PILA bestemmer, at hvis gældende lov ikke er defineret i PILA, i særlige forordninger, i internationale aftaler, som er ratificeret og kan håndhæves i Polen, eller i EU-lovgivningen, bør den lovgivning, der gælder for det juridiske forhold, **være lovgivningen i det land, som det pågældende juridiske forhold har den tætteste tilknytning til.**

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Retten identificerer og anvender udenlandsk lovgivning af egen drift – artikel 1143 i den polske civile retsplejelov.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Relevante lovvalgsregler, der er nedfældet i PILA:

Artikel 28, stk. 1: Den lovgivning, der finder anvendelse på kontraktlige forpligtelser, fastsættes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EFT L 177 af 4. juli 2008, s. 6). Forordningens bestemmelser finder, hvor det er relevant, anvendelse på kontraktlige forpligtelser, der ikke er omfattet af dens anvendelsesområde, jf. artikel 1, stk. 2, litra j), i den forordning, der er nævnt i stk. 1.

I henhold til artikel 29, stk. 1, i PILA er en forsikringsaftale omfattet af polsk lovgivning, hvis polsk lovgivning omfatter en forsikringspligt.

2. Hvis lovgivningen i et land, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som har en forsikringspligt, kræver, at denne medlemsstats lovgivning skal anvendes på forsikringsaftalen, finder denne lov anvendelse.

Artikel 30, stk. 1 Med undtagelse af de tilfælde, der er angivet i forordningen, jf. artikel 28, kan valget af lovgivningen i et andet land end et medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde med hensyn til en aftale, der er tæt forbundet med mindst én medlemsstats område ikke medføre, at forbrugeren berøves den beskyttelse, der er omfattet af den polske lov, som gennemfører følgende direktiver:

1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95 af 21. april 1993, s. 29), EFT EU specialudgave på polsk, kapitel 15, bind 2, s. 288)

2) (ophævet)

3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7. juli 1999, s. 12), EFT EU specialudgave på polsk, kapitel 15, bind 4, s. 223)

4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF og direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9. oktober 2002, s. 16, EFT EU specialudgave på polsk, kapitel 6, bind 4, s. 321).

5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EFT L 133 af 22. maj 2008, s. 66, som ændret).

2. Hvis den lovgivning, der finder anvendelse på en kontrakt omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler (EUT L 33 af 3. februar 2009, s. 10), er loven i et andet land end en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, må forbrugerne ikke berøves den beskyttelse, de har i henhold til den polske lovgivning, der gennemfører direktivet, i følgende situationer:

1) hvis den faste ejendom er beliggende i en af medlemsstaterne, eller

2) for så vidt angår en aftale, som ikke er direkte relateret til fast ejendom, hvis en erhvervsdrivende driver sin virksomhed eller erhvervsmæssige aktivitet i en af medlemsstaterne eller overfører denne aktivitet til en af medlemsstaterne, og kontrakten er omfattet af den pågældende aktivitet.

Artikel 31 En forpligtelse, der er affødt af anden sikkerhed end en veksler eller check, er underlagt lovgivningen i det land, hvor sikkerheden er gennemført eller udstedt.

Artikel 32, stk. 1 En forpligtelse, der er affødt af en ensidig retshandel, er omfattet af den lovgivning, som vælges af den part, der udfører transaktionen. Hvis begge parter i en sådan forpligtelse kendes, vælges, ændres eller ophæves lovgivningen på grundlag af en aftale mellem parterne.

2. I de tilfælde, hvor der ikke udtrykkeligt er foretaget lovvalg, er en forpligtelse, der er affødt af en ensidig retshandel, underlagt lovgivningen i det land, hvor den person, der gennemfører retshandlen, har sit sædvanlige bopæl eller hjemsted. Hvis sagens omstændigheder viser, at forpligtelsen er tættere knyttet til lovgivningen i et andet land, anvendes det pågældende lands lovgivning.

...

I henhold til artikel 36 fastlægges virkningerne af en overdragelse af tilgodehavender i forhold til tredjeparter efter lovgivningen i det land, der har kompetence med hensyn til de overtagne fordringer.

Artikel 37 Den lovgivning, der finder anvendelse på gældsovertagelser, er lovgivningen i det land, der har kompetence med hensyn til den overtagne gæld.

Artikel 38 Indvirkningen af en ændring i en valutakurs på værdien af en gældsforpligtelse skal vurderes i henhold til den lovgivning, som gælder for gældsforpligtelsen.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

De relevante lovvalgsregler er indeholdt i PILA:

Artikel 33 Den lovgivning, der finder anvendelse på forpligtelser, der er affødt af andre begivenheder end retshandler, bestemmes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007/EF af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199 af 31. juli 2007, s. 40).

Artikel 34 Haagerkonventionen af 4 maj 1971 om, hvilken lov der skal anvendes på trafikulykker (lovtidende 2003/63, punkt 585), bestemmer, hvilken lov der skal anvendes på civilretligt ansvar uden for kontraktforhold som følge af trafikulykker.

Artikel 35 Civilretligt ansvar uden for kontraktforhold for handlinger og undladelser begået af organer, der udøver offentlig myndighed i et givet land, er omfattet af lovgivningen i det pågældende land.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Lovvalgsregler, der finder anvendelse på en fysisk persons status:

En fysisk persons retsevne og evne til at udføre retshandler er underlagt lovgivningen i det land, hvor den pågældende er statsborger (artikel 11, stk. 1).

2. Hvis en fysisk person gennemfører en retshandel i forbindelse med sin virksomhed, vil det være tilstrækkeligt, at den pågældende har retsevne til at udføre den pågældende retshandel i henhold til lovgivningen i det land, virksomheden er etableret i.

3. Stk. 1 udelukker ikke anvendelse af lovgivningen om retshandlen, hvis der i denne er fastsat specifikke krav til retsevne med hensyn til at udføre den pågældende retshandel.

Artikel 12 bestemmer, at ved aftaler indgået mellem personer, der befinder sig i samme land, kan en fysisk person, som har retsevne til at indgå kontrakter efter lovgivningen i dette land, kun påberåbe sig sin manglende retsevne efter den lovgivning, der er anført i artikel 11, stk. 1, hvis den anden part ved aftalens indgåelse var eller burde have været klar over denne manglende retsevne.

2. En fysisk person, der gennemfører en ensidig retshandel, og som har retsevne hertil i henhold til lovgivningen i det land, hvor retshandlen gennemføres, kan alene påberåbe sig manglende retsevne i henhold til den lovgivning, der henvises til i artikel 11, stk. 1, i de tilfælde, hvor dette ikke får negative følger for personer, der handler med rettidig omhu, og som har handlet i tillid til, at den person, der udfører retshandlen, havde den fornødne retsevne til at gøre det.

3. Hvis en fysisk person handler gennem en repræsentant, bestemmes anvendelsen af stk. 1 og 2 af de relevante omstændigheder vedrørende repræsentanten.

4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på retshandler inden for familie- og værgelovgivning eller på det arveretlige område eller på bekendtgørelser vedrørende fast ejendom beliggende i et andet land end det land, hvor retshandlen er gennemført.

I henhold til artikel 13, stk. 1, er **manglende retsevne** reguleret af lovgivningen i det land, hvor den umyndiggjorte fysiske person er statsborger. Hvis en polsk domstol træffer afgørelse om umyndiggørelse af udenlandsk statsborger, finder polsk lovgivning anvendelse.

Artikel 14, stk. 1, kræver, at den pågældendes nationale lovgivning anvendes på **formodning eller erklæring om en fysisk persons dødsfald**. Hvis en polsk domstol træffer afgørelse om formodning eller erklæring om en udenlandsk statsborgers død, finder polsk lovgivning anvendelse.

I henhold til artikel 16, stk. 1, er en fysisk persons **personlige rettigheder** underlagt dennes nationale lovgivning.

En fysisk person, hvis personlige rettigheder er truet eller blevet krænket, kan kræve beskyttelse i henhold til lovgivningen i det land, på hvis område den hændelse, som forårsagede en sådan trussel eller overtrædelse, fandt sted, eller i henhold til lovgivningen i det land, hvor følgerne af overtrædelsen indtrådte.

Hvis en fysisk persons personlige rettigheder er blevet krænket i massemedierne, er retten til at reagere på disse, retten til at berigtige dem eller retten til tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger underlagt lovgivningen i det land, hvor udgiveren eller tv-stationen har sit vedtægtsmæssige hjemsted eller bopæl.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Lovvalgsregler for forhold mellem forældre og børn (PILA):

"Et barns slægtskab kan bestemmes eller anfægtes i henhold til den lovgivning, barnet var omfattet af på fødselstidspunktet (artikel 55, stk. 1, i PILA). Hvis den nationale lovgivning på fødselstidspunktet ikke gør det muligt at bestemme faderskabet ved hjælp af en kendelse, er bestemmelse af faderskab ved hjælp af en kendelse underlagt barnets nationale lovgivning på det tidspunkt, hvor barnets slægtskab blev bestemt. Anerkendelse af et barns slægtskab er underlagt barnets nationale lovgivning på tidspunktet for anerkendelsen. Hvis denne lov ikke giver mulighed for anerkendelse af barn, gælder barnets nationale lovgivning på fødselstidspunktet, forudsat at denne tillader en sådan anerkendelse. Anerkendelse af et undfanget, men ufødt barn er underlagt moderens nationale lovgivning på tidspunktet for anerkendelsen.

I henhold til artikel 56, stk. 1, i PILA bestemmer Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (EFT L 151 af 11. juni 2008, s. 39, lovtidende 2010/172, 1158) **den lovgivning, der finder anvendelse på forældreansvar og samværsret.**

Hvis et barns sædvanlige opholdssted flyttes til et land, der ikke har undertegnet den i stk. 1 nævnte konvention, bestemmer det pågældende lands lovgivning efterfølgende betingelserne for, hvordan foranstaltninger fra det land, som barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i, skal anvendes.

Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn bestemmer, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på **værgemål** for børn (artikel 59 i PILA).

Hvis barnets sædvanlige opholdssted flyttes til et land, der ikke har undertegnet den i stk. 1 nævnte konvention, bestemmer det pågældende lands lov efterfølgende betingelserne for, hvordan de foranstaltninger, der er indført i det land, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, skal gennemføres.

3.4.2 Adoption

I henhold til artikel 57 i PILA er adoption underlagt adoptantens nationale lovgivning.

Ægtefællers adoption i fællesskab er underlagt deres fælles nationale lovgivning. Hvis ægtefællerne ikke er omfattet af samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl, og hvis de ikke har bopæl i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted. Hvis ægtefællerne ikke har sædvanligt opholdssted i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, som begge ægtefæller i øvrigt er tættest knyttet til.

Som anført i artikel 58 i PILA er adoption kun mulig under anvendelse af de kommende adoptanters nationale lovgivning, får så vidt angår deres samtykke, samtykke fra deres juridiske repræsentant og samtykke fra den kompetente myndighed, samt alle begrænsninger for adoption på grund af flytning af bopæl til et andet land.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Evnen at indgå ægteskab bestemmes for begge parter af den nationale lovgivning, der gælder for dem på tidspunktet for ægteskabets indgåelse (artikel 48 i PILA).

I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 49, stk. 1, er vielsens form underlagt lovgivningen i det land, hvor vielsen foretages. Hvis ægteskabet indgås uden for Polen, er det tilstrækkeligt at opfylde kravene i den for begge ægtefæller gældende nationale lovgivning eller den lovgivning, der gælder på ægtefællernes bopæl eller sædvanlige opholdssted på vielsestidspunktet.

I henhold til artikel 50 i PILA finder den lovgivning, der henvises til i artikel 48 og 49, tilsvarende anvendelse på virkningerne af manglende evne til at indgå ægteskab og manglende overholdelse af kravene til vielsens form.

Ægtefællernes personlige relationer og ægteskabelige formueforhold er underlagt deres fælles nationale lovgivning (artikel 51, stk. 1). Hvis ægtefællerne ikke er omfattet af samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl, og hvis de ikke har bopæl i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted. Hvis ægtefællerne ikke har sædvanligt opholdssted i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, som begge ægtefæller i øvrigt er tættest knyttet til.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Ingen.

3.5.3 Skilsmisse og separation

I henhold til artikel 54 i PILA er opløsning af ægteskab underlagt ægtefællernes fælles nationale lovgivning på det tidspunkt, hvor de begærer ægteskabet opløst. Hvis ægtefællerne ikke er underlagt samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl på det tidspunkt, hvor de begærer ægteskabet opløst, og hvis de ikke har fælles bopæl, når ægteskabet søges opløst, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor ægtefællerne havde deres sidste fælles bopæl, forudsat at det fortsat er en af ægtefællernes sædvanlige opholdssted. Polsk lovgivning finder anvendelse, hvis det ikke er muligt at fastslå, hvilken lovgivning der er gældende.

Ovennævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med separation.

3.5.4 Underholdspligt

I henhold til artikel 63 bestemmes gældende lovgivning vedrørende underhold af Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10. januar 2009, s. 1).

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Ægtefællernes personlige relationer og ægteskabelige formueforhold er underlagt deres fælles nationale lovgivning (artikel 51, stk. 1). Hvis ægtefællerne ikke er omfattet af samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl, og hvis de ikke har bopæl i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted. Hvis ægtefællerne ikke har sædvanligt opholdssted i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, som begge ægtefæller i øvrigt er tættest knyttet til.

I henhold til artikel 52, stk. 1, i PILA kan ægtefællerne vælge den ene ægtefælles nationale lovgivning eller lovgivningen i det land, hvor en af dem har bopæl eller sædvanligt opholdssted, som den lovgivning, der skal være gældende for deres ægteskabelige formueforhold. Lovvalget kan også vælges, før ægteskabet indgås.

Ægtepagter er omfattet af den lovgivning, som parterne vælger, jf. punkt 1. I de tilfælde hvor der ikke er foretaget et udtrykkeligt lovvalg, er ægtepagten omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse på ægtefællernes personlige relationer og ægteskabelige formueforhold på det tidspunkt, hvor ægtepagten blev underskrevet. Med hensyn til formalia i forbindelse med et ægtepars formueforhold eller ægtepagt er det tilstrækkeligt at opfylde kravene til ægtepagter i den lov, parterne har valgt, eller i lovgivningen i det land, hvor loven er valgt.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Den lovgivning, der er gældende for arveforhold, er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT L 201 af 27. juli 2012, s. 107, som ændret).

3.8 Ejendomsret

I henhold til artikel 41, stk. 1, i PILA er ejendomsret og andre ejendomsrettigheder underlagt lovgivningen i det land, hvor genstanden findes. Erhvervelse og fortabelse af ejendomsret samt erhvervelse, tab eller ændring af indholdet eller rækkefølgen af andre ejendomsrettigheder er underlagt lovgivningen i det land, hvor genstanden herfor befandt sig, da den begivenhed, der gav anledning til de ovenfor beskrevne retsvirkninger, indtraf.

3.9 Insolvens

De lovvalgsregler, der bestemmer, hvilken lovgivning der gælder for konkursbehandling, er fastsat i konkursloven af 28. februar 2003 (konsolideret tekst: lovtidende 2015, punkt 233):

I henhold til artikel 460 i konkursloven finder polsk lovgivning anvendelse på konkursbehandling i Polen, medmindre bestemmelserne i dette kapitel bestemmer andet.

I henhold til artikel 461 i konkursloven reguleres arbejde udført af arbejdstagere, der er beskæftiget i en anden EU-medlemsstat eller en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, af den lovgivning, der gælder for deres ansættelseskontrakt.

Den lovgivning, som bestemmer, om en bestemt genstand udgør fast ejendom, er lovgivningen på det sted, hvor genstanden befinder sig.

Aftaler om anvendelse eller køb af fast ejendom i en anden EU-medlemsstat eller en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er underlagt lovgivningen i det land, hvor den faste ejendom er beliggende.

Rettigheder vedrørende fast ejendom beliggende i en anden EU-medlemsstat eller en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller vedrørende registrerede søgående skibe eller luftfartøjer er underlagt lovgivningen i det land, der administrerer det relevante register.

En konkursbegæring må ikke krænke de rettigheder, der tilkommer kreditorer eller tredjemand vedrørende aktiver eller anden ejendom tilhørende den konkursramte part, som er beliggende i en anden EU-medlemsstat eller et land, som er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, herfra ikke udelukket eventuelle organiserede dele af ejendommen og navnlig retten til at afhænde ejendommen for at dække eventuelle forpligtelser ved hjælp af afkast fra ejendommen, panterrettigheder i løsøre og fast ejendom, retten til at kræve frigivelse af ejendommen fra de personer, der er ansvarlige for den, mod den bemyndigede parts vilje, eller retten til at bruge ejendommen som dens befuldmægtigede (artikel 462 i konkursloven). Dette gælder for personlige rettigheder og krav registreret i matrikel- og tingbøger og andre offentlige registre, hvis udøvelse eller forfølgelse resulterer i, at ovennævnte rettigheder opstår.

I henhold til artikel 463, stk. 1, i konkursloven udløber sælgers ejendomsret i en salgsaftale ikke som følge af en konkursbegæring indgivet af en national bank, som er køber af aftalens genstand, såfremt aftalens genstand ved konkursbegæringen befandt sig i en anden EU-medlemsstat eller et land, som er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

En konkursbegæring indgivet af en national bank, som afhænder et aktiv, kan ikke danne grundlag for tilbagetrædelse fra salgsaftalen, hvis salgets genstand blev overført før konkursbegæringen, og salgets genstand befandt sig i udlandet på tidspunktet for konkursbegæringen.

Artikel 464 bestemmer, at rettigheder, som for at blive oprettet, være gyldige eller blive overdraget skal indføres i et register, anføres på en konto eller deponeres i et depot, er underlagt lovgivningen i det land, hvor sådanne registre, konti eller depoter findes.

Med forbehold af artikel 464 er genkøbsretten omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse på de kontraktlige forpligtelser, der regulerer den aftale, som afføder rettigheden.

Med forbehold af artikel 464 gælder den lov, der finder anvendelse på kontraktlige forpligtelser, som regulerer transaktioner, der er aftalt på et reguleret marked, for aftaler, som er indgået inden for rammerne af transaktioner, der gennemføres på et reguleret marked i henhold til lov om handel med finansielle instrumenter af 29. juli 2005.

Modregning efter artikel 467 i konkursloven er underlagt loven om kontraktlige forpligtelser, der gælder for modregningsaftaler.

Desuden bestemmes det i artikel 467¹ i konkursloven, at konkursbegæringen ikke må krænke kreditors ret til at modregne sin gæld i den konkursramte parts gæld, hvis dette er tilladt i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse på den insolvente parts gæld.

Mulighederne for at håndhæve og gyldigheden af en retshandel gennemført efter en konkursbegæring, som består af salg af fast ejendom, et søgående skib eller luftfartøj, der skal være opført i et register, eller af overdragelse af rettigheder som for at blive oprettet, være gyldige eller blive overdraget skal indføres i et register, angives på en konto eller deponeres i et depot, er underlagt lovgivningen i det land, hvor ejendommen er beliggende, eller hvor sådanne registre, konti eller depot findes.

I henhold til artikel 469 i konkursloven gælder bestemmelserne om manglende eksigibilitet og ugyldighed for en retshandel, der er gennemført til skade for kreditorerne, ikke, hvis den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende retshandel, ikke tillader, at retshandler, der gennemføres til skade for kreditorerne, anses for at ikke at kunne håndhæves.

I henhold til artikel 470 i konkursloven skal virkningerne af en konkursbegæring for en retssag, der behandles ved en domstol i en EU-medlemsstat eller i en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, vurderes i henhold til lovgivningen i det land, hvor sagen verserer.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 12/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Rumænien

INDHOLDSFORTEGNELSE

- [1 Retskilder](#)
  - [1.1 National ret](#)
  - [1.2 Internationale aftaler](#)
  - [1.3 Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- [2 Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - [2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - [2.2 Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvielse\)](#)
  - [2.3 Ændret tilknytning](#)
  - [2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - [2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- [3 Lovvalgsregler](#)
  - [3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - [3.2 Erstatning uden for kontraktforhold](#)
  - [3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - [3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - [3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - [3.4.2 Adoption](#)
  - [3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - [3.5.1 Ægteskab](#)

- 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
  - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)
  - 3.5.4 [Underholdspligt](#)
  - 3.6 [Formueforholdet mellem ægtefæller](#)
  - 3.7 [Arv i henhold til lov eller testamente](#)
  - 3.8 [Ejendomsret](#)
  - 3.9 [Insolvens](#)
-

1 Retskilder

1.1 National ret

De nationale kilder til international privatret i Rumænien er: forfatningen, afsnit VII i den civile lovbog og den civile retsplejelov, forskellige særlige love, der vedrører den internationale privatret om udenlandske statsborgere, virksomheder, virksomhedsregistret og statsborgerskab.

1.2 Internationale aftaler

Konventionerne under Haagerkonferencen om International Privatret, ophævelse af kravet om legalisering af dokumenter, forkyndelse af dokumenter, bevisoptagelse, fremme af adgangen til klage og domstolsprøvelse, civilretlige aspekter af internationale barnebortførelser, beskyttelse af børn, adoption, værneting og underholdspligt.

Europarådets konventioner om handelsvoldgift, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende forældremyndighed, oplysninger om fremmed ret, adoption, retsstilling for børn født uden for ægteskab og statsborgerskab.

FN-konventioner om kvinders og børns rettigheder, inddrivelse af børnebidrag i udlandet, voldgift, immunitet, transport, intellektuel ejendomsret, ansvar uden for kontraktforhold, civilretligt ansvar for forureningskader, bording, forældelsesfrister og købekontrakter.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Rumænien har indgået traktater om gensidig retshjælp i civile sager med Albanien, Algeriet, Østrig, Belgien, Bulgarien, Kina, Tjekkiet, Cuba, Egypten, Frankrig, Grækenland, Ungarn, Italien, Makedonien, Marokko, Moldova, Mongoliet, Polen, Rusland, Serbien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sydkorea, Syrien, Tunesien, Tyrkiet, Ukraine og det Forenede Kongerige.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

Anvendelse af fremmed ret på et retsforhold med et internationalt element kan påberåbes både af en domstol af egen drift og af den berørte part.

En domstol kan på baggrund af sin aktive rolle af egen drift rejse spørgsmålet om anvendelsen af fremmed ret og få parterne til at drøfte det, når der i de rumænske lovvalgsregler henvises hertil. Desuden kan enhver berørt part ifølge tilgængelighedsprincippet påberåbe sig fremmed ret ved en domstol.

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Fremmed ret omfatter materielle retsbestemmelser (herunder lovvalgsregler), medmindre parterne har valgt den gældende fremmede ret, tilfælde, hvor fremmed ret finder anvendelse på retshandlernes form og kontraktlige forpligtelser, samt andre særlige tilfælde, der er fastsat i internationale konventioner, som Rumænien har undertegnet, i EU-retten eller ved lov.

Når der i fremmed ret henvises tilbage til rumænsk lovgivning eller en anden stats lovgivning, finder rumænsk lov anvendelse, medmindre andet er udtrykkeligt fastsat.

Se artikel 2559 og 2560 i den civile lovbog.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Fremmed ret omfatter materielle retsbestemmelser (herunder lovvalgsregler), medmindre parterne har valgt den gældende fremmede ret, tilfælde, hvor fremmed ret finder anvendelse på retshandlernes form og kontraktlige forpligtelser, samt andre særlige tilfælde, der er fastsat i internationale konventioner, som Rumænien har undertegnet, i EU-retten eller ved lov.

Når der i fremmed ret henvises tilbage til rumænsk lovgivning eller en anden stats lovgivning, finder rumænsk lov anvendelse, medmindre andet er udtrykkeligt fastsat.

Se artikel 2559 og 2560 i den civile lovbog.

2.3 Ændret tilknytning

Tilfælde, hvor gammel lovgivning altid gælder, selv om ændringer i tilknytningsfaktoren omfatter: lovgivningen for det sidste statsborgerskab (afgørelse om formodet død, fravær eller forsvinden), lovgivning, som på et barns fødselsdato regulerer virkningerne af barnets forældres ægteskab (slægtskab for barnet inden for ægteskab), den nationale lovgivning, der gælder for barnet fra dets fødselsdato (slægtskab for barnet uden for ægteskab).

Tilfælde, hvor gammel lovgivning har forrang for ny lovgivning, selv om ændringer i tilknytningsfaktoren omfatter: lovgivningen i den stat, hvor aktiverne blev afsendt (aktiver, der skal afsendes), lovgivningen på det sted, hvor den part, der skal levere den for den indgåede aftale karakteristiske ydelse, har sin bopæl/sit hjemsted (fastsættelse af de tætteste forbindelser ifølge en kontrakt).

Tilfælde, hvor enten ny eller gammel lovgivning kan finde anvendelse, hvis ændringerne i tilknytningsfaktoren omfatter: lovgivningen på det sted, hvor løsøret befinder sig på tidspunktet for forekomsten af det retlige forhold, som udløste eller annullerede retten (stiftelse, overdragelse eller ophævelse af tinglige rettigheder), gældende lovgivning på det tidspunkt og det sted, hvor de forskellige former for bekendtgørelse foretages (løsøre, der tidligere er flyttet eller senere flyttes til en anden stat), lovgivningen i den stat, hvor formuegoderne er placeret ved starten af besiddelsesperioden, eller hvor de blev flyttet hen (modstridende ejendomsbesiddelse).

Tilfælde, hvor den gunstigste lovgivning gælder, når ændringer i tilknytningsfaktoren omfatter: ændret nationalitet i forbindelse med opnåelse af myndighedsalderen, ved barnets slægtskab uden for ægteskab (når barnet har dobbelt statsborgerskab ved fødslen).

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Fremmed ret gælder ikke, hvis den strider mod gældende retsprincipper efter international privatret i Rumænien (f.eks. hvis den fører til et resultat, som er uforeneligt med de grundlæggende principper for rumænsk lovgivning eller EU-ret og med grundlæggende menneskerettigheder), eller hvis den pågældende fremmede ret skal fuldbyrdes, fordi der er sket brud på rumænsk lov. Hvis der ikke anvendes fremmed ret, finder rumænsk lovgivning anvendelse.

Undtagelsesvist må fuldbyrdelsen af en lov fastlagt ifølge nationale regler om international privatret ikke anvendes, når retsforholdet har en meget fjern tilknytning til den pågældende lovgivning. I så fald finder den lovgivning, der har den tætteste tilknytning til retsforholdet, anvendelse.

De obligatoriske bestemmelser ifølge rumænsk ret om regulering af et retsforhold med et internationalt element har forrang. Obligatoriske bestemmelser ifølge en anden stats lovgivning kan også anvendes direkte til at regulere et retsforhold med et internationalt element, hvis retsforholdet har tætte forbindelser til den pågældende stats lovgivning, og parternes legitime interesser kræver det.

Se artikel 2564 og 2566 i den civile lovbog.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Indholdet af fremmed ret fastsættes af domstolen i form af attester fra de statslige organer, som foreskrev dem, ved hjælp af en sagkyndig erklæring eller på anden passende måde. En part, der påberåber sig fremmed ret, kan blive pålagt at bevise dens indhold.

Se artikel 2562 i den civile lovbog, artikel 30 i lov nr. 189/2003 om international gensidig retshjælp i civile sager, den europæiske konvention om oplysninger om fremmed ret, London 1968, og de bilaterale aftaler, der er indgået med de stater, der er nævnt i punkt 1.3.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Indholdet af en retshandel fastlægges på grundlag af den lovgivning, som parterne eller ophavsmanden har valgt. Parterne kan vælge, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på hele eller kun en del af retshandlen.

Hvis der ikke foretages et valg, gælder lovgivningen i den stat, som det juridiske dokument har tættest tilknytning til (den stat, hvor den part, der skal levere den karakteristiske ydelse, eller ophavsmanden har sit sædvanlige opholdssted eller hjemsted på datoen for indgåelsen af retshandlen), og, hvis denne lovgivning ikke kan identificeres, lovgivningen på det sted, hvor retshandlen blev indgået.

De formelle krav til en retshandel bestemmes af den lovgivning, der regulerer indholdet heraf. Retshandlen anses for gyldig, hvis den opfylder de betingelser, der er fastsat i en af følgende lovgivninger: lovgivningen på det sted, hvor den blev udarbejdet, lovgivningen om statsborgerskab eller lovgivningen om det sædvanlige opholdssted for den person, som indgik retshandlen, eller gældende lovgivning ifølge den internationale privatret for den myndighed, der behandler retshandlens gyldighed.

Den lovgivning, der finder anvendelse på kontraktlige forpligtelser, er fastsat efter reglerne i EU-retten, og i sager, der ikke falder ind under deres anvendelsesområde, nationale bestemmelser om den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende retshandel, medmindre andet er fastsat i internationale konventioner eller i særlige bestemmelser.

Se artikel 2640-2646 i den civile lovbog.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Den lovgivning, der finder anvendelse på forpligtelser uden for kontraktforhold, fastsættes efter reglerne i EU-retten, og i sager, der ikke falder ind under deres anvendelsesområde, den lovgivning, der regulerer indholdet af det tidligere retsforhold mellem parterne, medmindre andet er fastsat i internationale konventioner eller særlige bestemmelser.

Krav om retsmidler på grundlag af en krænkelse af privatlivets fred og individets rettigheder reguleres, efter skadelidtes valg, af lovgivningen i den stat, hvor skadelidte har sit sædvanlige opholdssted, hvor skaden er opstået, eller hvor skadevolder har sit sædvanlige opholdssted eller hjemsted.

Retten til at tage til genmæle mod krænkelse af individet er undergivet lovgivningen i den stat, hvor offentliggørelsen skete, eller programmet blev udsendt.

Se artikel 2641 og 2642 i den civile lovbog.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

En fysisk persons navn reguleres af dennes nationale lovgivning. Det vælges, om fastsættelse af barnets navn ved fødslen skal reguleres af lovgivningen i den stat, hvor begge forældre og barnet er statsborgere, eller lovgivningen i den stat, hvor barnet er født og har boet siden fødslen.

Personens opholdssted er underlagt national lovgivning.

Fysiske personers civilstand og retsevne er underlagt deres nationale lovgivning. Særlige former for manglende retsevne i forbindelse med et bestemt retsforhold er omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse på det pågældende retsforhold. Indtræden og ophør af status som fysisk person bestemmes af den fysiske persons nationale lovgivning.

Pleje til en fysisk person med fuld rets- og handleevne er undergivet lovgivningen i den stat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted på datoen for oprettelse af værgemål eller på den dato, hvor der træffes anden beskyttelsesforanstaltning.

Se artikel 2570, 2572-2576 og 2578-2579 i den civile lovbog.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Slægtskabet for et barn født i ægteskab fastslås efter den lovgivning, som på fødselstidspunktet regulerer de generelle virkninger af barnets forældres ægteskab. Hvis forældrenes ægteskab ophørte eller blev opløst før barnets fødsel, gælder den lovgivning, som på tidspunktet for ophøret eller opløsningen regulerede dets virkninger. Dette gælder også nægtelse af faderskab til et barn født i ægteskab samt barnets erhvervelse af et navn.

Slægtskab for et barn født uden for ægteskab bestemmes ifølge barnets nationale lovgivning siden fødselsdatoen, der gælder for anerkendelsen af slægtskab og virkningerne heraf og for anfægtelse af anerkendelsen af slægtskabet. Hvis barnet har mere end én nationalitet ud over rumænsk, gælder den lovgivning om statsborgerskab, som er mest gunstig for barnet.

Se artikel 2603-2606 i den civile lovbog.

3.4.2 Adoption

De materielle betingelser, der kræves opfyldt for at gennemføre en adoption, er fastsat i den nationale lovgivning, som gælder for adoptanten, og for det barn, der skal adopteres. Disse skal også opfylde betingelser, der er obligatoriske under begge ordninger som fastsat af hver af de to nationale lovgivninger. De materielle betingelser, som skal opfyldes af ægtefæller, der adopterer i fællesskab, eller i tilfælde, hvor den ene ægtefælle adopterer den andens barn, er fastlagt i den lovgivning, som regulerer de generelle retsvirkninger af ægteskabet.

Virkningerne af adoption, relationerne mellem adoptanten og den adopterede og opløsningen af adoptionen er omfattet af adoptantens nationale lovgivning, og hvis begge ægtefæller er adoptanter, af den lov, der finder anvendelse på de generelle retsvirkninger af ægteskabet.

Adoptionens form er undergivet lovgivningen i den stat, på hvis område adoptionen gennemføres.

Se artikel 2607-2610 i den civile lovbog.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

De materielle krav til indgåelse af ægteskab fastlægges af hver af de fremtidige ægtefællers nationale lovgivning på tidspunktet for ægteskabets indgåelse.

Formen for ægteskabets indgåelse er undergivet lovgivningen i den stat, hvor det indgås.

Den lovgivning, der finder anvendelse på de juridiske krav til ægteskabets indgåelse, gælder også for ægteskabets ugyldighed og for retsvirkningerne af en sådan ugyldighed.

De generelle virkninger af ægteskabet er omfattet af lovgivningen om ægtefællernes fælles sædvanlige opholdssted og i mangel heraf lovgivningen om samme statsborgerskab for ægtefællerne. Hvis de ikke har samme statsborgerskab, finder lovgivningen i den stat, hvor ægteskabet blev indgået, anvendelse.

Se artikel 2585-2589 i den civile lovbog.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

3.5.3 Skilsmisse og separation

Rumænien anvender Rom III-forordningen.

Efter national lovgivning kan ægtefællerne efter fælles overenskomst vælge en af følgende lovgivninger, der skal gælde for skilsmissen: lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne havde deres fælles sædvanlige opholdssted på den dato, hvor aftalen om lovvalg blev indgået, lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted, hvis mindst én af dem stadig boede der på det tidspunkt, hvor aftalen om lovvalg blev indgået, lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere, lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne har boet i mindst tre år, eller rumænsk lovgivning.

Aftalen om lovvalg, der skal gælde for skilsmissen, kan senest indgås eller ændres på datoen for henvisning til den myndighed, der er ansvarlig for at træffe afgørelse i skilsmissesagen. Dog kan retten senest tage ægtefællernes aftale til efterretning ved det første retsmøde, hvortil parterne er blevet behørigt indkaldt.

Hvis ægtefællerne ikke foretager et lovvalg, er den lovgivning, der finder anvendelse på skilsmissen: lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne havde deres fælles sædvanlige opholdssted på datoen for indgivelse af skilsmissebegæringen, i mangel af et fælles sædvanligt opholdssted lovgivningen i den stat, hvor de havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted, hvis mindst én ægtefælle har sit sædvanlige opholdssted på den pågældende stats område på datoen for indgivelse af skilsmissebegæringen; hvis dette ikke er muligt, er det lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere på tidspunktet for indgivelse af skilsmissebegæringen, og hvis ægtefællerne ikke har samme statsborgerskab, lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne sidst havde samme statsborgerskab, hvis mindst én af dem stadig har det pågældende statsborgerskab på datoen for indgivelse af skilsmissebegæringen, og rumænsk lovgivning i alle andre tilfælde.

Skilsmisselovgivningen gælder også for separation.

Se artikel 2597-2602 i den civile lovbog.

3.5.4 Underholdspligt

Lovgivningen om underholdspligt bestemmes efter reglerne i EU-retten (artikel 2612 den civile lovbog).

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Den lovgivning, der finder anvendelse på formueforholdet mellem ægtefæller, er den lovgivning, som ægtefællerne vælger (den ene ægtefælles sædvanlige opholdssted på tidspunktet for valget, lovgivningen om statsborgerskab for begge ægtefæller på datoen for valget eller lovgivningen for det første fælles sædvanlige opholdssted efter indgåelsen af ægteskabet). Den regulerer offentliggørelse, spørgsmålet om håndhævelse over for tredjemand og, alternativt med lovgivningen på stedet for indgåelse, de nødvendige formaliteter for indgåelsen af en ægtepagt.

Aftalen om lovvalg for formueforholdet mellem ægtefællerne kan indgås enten før, ved eller efter indgåelsen af ægteskabet.

De formelle betingelser er fastsat enten ved den lovgivning, der er valgt til at gælde for formueforholdet mellem ægtefæller, eller den gældende lovgivning på det sted, hvor aftalen blev indgået. Har ægtefællerne ikke valgt en lovgivning til at gælde for deres formueforhold, er det omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse på de generelle retsvirkninger af ægteskabet.

Se artikel 2590-2596 i den civile lovbog.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Rumænien anvender forordning (EU) nr. 650/2012.

Efter national ret gælder arvelovgivningen i den stat, hvor afdøde havde sit sædvanlige opholdssted på dødstidspunktet.

En fysisk person kan vælge, at lovgivningen i den stat, hvori den pågældende er statsborger, skal gælde for arven. Foretages der lovvalg, gælder denne lovgivning for eksistensen og gyldigheden af samtykket ved erklæringen om lovvalg.

Udarbejdelse, ændring eller tilbagekaldelse af testamentet anses for at være gyldig, hvis det opfylder de formelle krav, der gælder på det tidspunkt, hvor testamentet blev udarbejdet, ændret eller tilbagekaldt, eller ved testators død ifølge testators nationale lovgivning, lovgivningen for det sædvanlige opholdssted, lovgivningen på det sted, hvor dokumentet blev udarbejdet, ændret eller tilbagekaldt, lovgivningen på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende, eller lovgivningen for den ret eller det organ, der gennemfører proceduren for overdragelse af arven.

Hvis der ifølge arvelovgivningen ikke er arvinger, tilfalder aktiver anbragt/beliggende i Rumænien den rumænske stat efter rumænsk lov om tildeling af arveløse aktiver.

Se artikel 2633-2636 i den civile lovbog.

3.8 Ejendomsret

Lovgivningen på det sted, hvor aktiverne er anbragt/beliggende (*lex rei sitae*), regulerer forhold som besiddelse, ejendomsret og andre tinglige rettigheder til aktiver, herunder sikkerhedsstillelse (ved påbegyndelsen af ejendomsretsperioden), modstridende ejendomsbesiddelse (hvor de retlige forhold, der udløste, ændrede eller ophævede den pågældende ret, forekom), oprettelse, overdragelse eller ophævelse af tinglige rettigheder til et aktiv, der skiftede placering (ved indgåelse af løsøre pantebrev), gyldighedsbetingelser, bekendtgørelse og virkninger af løsøre pant, former for bekendtgørelse og retsstiftelse vedrørende fast ejendom, og (på tidspunktet for tyveri/udførelse eller på tidspunktet, hvor der gøres krav gældende) krav vedrørende stjålede eller ulovligt udførte aktiver.

Aktiver i transit er omfattet af lovgivningen i den stat, hvorfra de er afsendt.

Oprettelse, overdragelse eller ophævelse af tinglige rettigheder til et transportmiddel er omfattet af lovgivningen i et fartøjs flagstat eller lovgivningen i den stat, hvor et luftfartøj er registreret, eller den lovgivning, der finder anvendelse på den organisatoriske status for transportselskabet vedrørende jernbane- og vejkøretøjer, der indgår i arven.

Udstedelse af aktier eller obligationer lydende på navn eller på ihændeher er omfattet af lovgivningen om den udstedende juridiske persons organisatoriske status.

Oprettelse, indhold og udløb af ophavsretten til en intellektuel frembringelse er omfattet af lovgivningen i den stat, hvor værket for første gang blev offentliggjort.

Oprettelse, indhold og udløb af industrielle ejendomsrettigheder er omfattet af lovgivningen i den stat, hvor deponering eller registrering blev foretaget, eller hvor ansøgningen om deponering eller registrering blev indgivet.

Se artikel 2613-2632 i den civile lovbog.

3.9 Insolvens

Bestemmelser om gældende lovgivning kan findes i lov nr. 85/2014 om konkurs og forebyggelse af konkurs med henblik på at lette anvendelsen af forordning (EF) nr. 1346/2000.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 12/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Slovenien

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.1 [Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler](#)
  - 2.2 [Renvoi \(tilbagevisning og viderehenvisning\)](#)
  - 2.3 [Ændret tilknytning](#)
  - 2.4 [Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne](#)
  - 2.5 [Vurdering af den relevante fremmede lov](#)
- 3 [Lovvalgsregler](#)
  - 3.1 [Kontraktlige forpligtelser og retsakter](#)
  - 3.2 [Erstatning uden for kontraktforhold](#)
  - 3.3 [Personalstatut, aspekter vedrørende civil status \(navn, bopæl, funktion\)](#)
  - 3.4 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption](#)
    - 3.4.1 [Fastlæggelse af forældre-barn-forhold](#)
    - 3.4.2 [Adoption](#)
  - 3.5 [Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt](#)
    - 3.5.1 [Ægteskab](#)
    - 3.5.2 [Ugifte/samlevende og partnerskaber](#)
    - 3.5.3 [Skilsmisse og separation](#)
    - 3.5.4 [Underholdspligt](#)
  - 3.6 [Formueforholdet mellem ægtefæller](#)
  - 3.7 [Arv i henhold til lov eller testamente](#)
  - 3.8 [Ejendomsret](#)
  - 3.9 [Insolvens](#)

1.1 National ret

Den basislov, der fastlægger de generelle regler for international privatret, er lov om international privatret og procedurer (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*, forkortet ZMZPP, Sloveniens lovtidende (*Uradni list RS*) nr. 56/99). Specifikke lovvalgsregler er reguleret af love om forskellige emner (f.eks. lov om finansielle transaktioner, insolvensbehandling og tvangsopløsning (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti i prisilnem prenehanju*, forkortet ZFPPIPP).

1.2 Internationale aftaler

Konventioner, der er ratificeret af og offentliggjort i Slovenien, finder direkte anvendelse og har forrang for national lovgivning. Lovvalgsreglerne er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I), der omfatter medlemsstater, som er bundet af ændringer i Rom-konventionen af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 864/2007 (Rom II) af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold (Rom II). Der findes også lovvalgsregler i de multilaterale konventioner, der er vedtaget med [Haagerkonventionen](#) om international privatret, som Slovenien har undertegnet.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Der findes endvidere lovvalgsregler i bilaterale konventioner om juridisk bistand indgået med Østrig, Bulgarien, Tjekkiet, Frankrig, Ungarn, Mongoliet, Polen, Rumænien og Den Russiske Føderation og Slovakiet. Listen over konventioner er tilgængelig på [mini steriets websted](#).

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

En dommer er bundet af loven om lovvalgsregler, men parterne kan selv aftale den lovgivning, det juridiske forhold mellem dem skal være omfattet af. I så fald finder den lovgivning, parterne har valgt, anvendelse. Desuden finder den lovgivning, der normalt ville finde anvendelse i henhold til lov om international privatret og procedurer, ikke anvendelse, hvis det på baggrund af omstændighederne står klart, at der ikke er nogen særlig forbindelse til den lovgivning, der skal anvendes på det pågældende juridiske forhold, og at det er lige så klart, at der er en betydelig tættere forbindelse til en anden lov.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Doktrinen om *renvoi* er fastsat i artikel 6 i lov om international privatret og procedurer, der i forbindelse med bestemmelse af gældende lov fastsætter, at hvis bestemmelserne i en anden stats lovgivning peger på, at slovensk lovgivning skal anvendes, finder slovensk lovgivning anvendelse, idet der ikke tages hensyn til eventuelle slovenske henvisninger til, hvilken lov der skal finde anvendelse. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis parterne selv vælger lovgivning.

2.3 Ændret tilknytning

En særlig lovvalgsregel baseret på variable tilknytningsfaktorer definerer normalt også det tidsrum, som en sådan bestemmelse gælder i. Visse tilknytningsfaktorer er forbundet med en tidsfaktor, hvilket kan være bestemmende for valg af lovvalgsregler (f.eks. testators nationalitet ved oprettelsen af et testamente), mens tilknytningsfaktoren i andre tilfælde kan betyde, at loven i et andet retssystem finder anvendelse. I tilfælde af faste forbindelser skal princippet om anerkendelse af tidligere erhvervede rettigheder anvendes.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Den lov, som fastlægges i lov om international privatret og procedurer, finder ikke anvendelse, hvis følgen af at anvende den vil være i strid med den slovenske retsorden. Begrebet grundlæggende retsprincipper er en juridisk standard, der kommer til udtryk gennem retspraksis. I de fleste tilfælde er det baseret på landets forfatningsmæssige bestemmelser, grundlæggende principper i national lovgivning og moralske principper.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

En domstol eller en anden kompetent myndighed bestemmer af egen drift indholdet af den fremmede ret, der skal anvendes, idet den meddeler det ministerium, der er ansvarligt for retsvæsnen, hvilken fremmed ret der er tale om, eller undersøger indholdet på anden vis. Parterne kan fremsende et offentligt eller et andet dokument fra en kompetent udenlandsk myndighed eller institution om den fremmede rets indhold. Hvis indholdet af den fremmede ret ikke kan bestemmes, finder slovensk lovgivning anvendelse.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

I forbindelse med medlemsstaterne gælder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, i Slovenien og træder i stedet for nationale love om materiel ret. For spørgsmål, som forordningen ikke finder anvendelse på, gælder bilaterale konventioner, hvor det er relevant. Hvis der ikke foreligger nogen bilaterale konventioner, finder den nationale lov om lovvalg i kontraktlige forhold (lov om international privatret og procedurer) anvendelse.

Almindelige lovvalgsregler:

Lov om international privatret og procedurer bestemmer, at den lovgivning, som de kontraherende parter vælger, finder anvendelse på deres kontrakt, medmindre en lov eller international konvention bestemmer andet. Parternes ønske med hensyn til lovvalg kan være udtrykkeligt, eller det kan tydeligt fremgå af kontraktlige bestemmelser eller andre omstændigheder, hvilken lovgivning der er valgt. Kontraktens gyldighed undersøges derefter i lyset af den valgte lovgivning. Hvis parterne ikke vælger, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse, finder den lovgivning, som er tættest forbundet med spørgsmålet, anvendelse. Hvis omstændighederne ikke peger i retning af anden lovgivning, anvendes lovgivningen i den stat, hvor den part, der har pligt til at udføre de væsentlige elementer i aftalen, har fast bopæl eller hovedsæde.

Lovgivningen i den stat, hvor en arbejdstager sædvanligvis udfører sit arbejde, regulerer ansættelsesaftaler. At parterne aftaler, at anden lovgivning skal finde anvendelse på en ansættelseskontrakt, udelukker ikke bindende bestemmelser om beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder i den nationale lovgivning, som ville have været gældende, hvis parterne ikke valgt den anden lovgivning.

En forbrugeraftale er en kontrakt om overførsel af varer, rettigheder og/eller tjenesteydelser til en forbruger. En forbruger er en person, der erhverver varer eller tjenesteydelser, overvejende til personlig brug eller husholdningsbrug. Forbrugeraftaler omfatter ikke transportaftaler eller en aftaler om levering af tjenesteydelser til en forbruger, hvis den pågældende aftale er gennemført uden for den stat, hvor forbrugeren har sin faste bopæl. Uanset bestemmelserne i lov om international privatret og procedurer, er en forbrugeraftale reguleret af lovgivningen i den stat, hvor forbrugeren har bopæl, hvis aftalen er indgået efter et tilbud eller en annonce i den pågældende stat, eller hvis forbrugeren har taget de nødvendige skridt til at indgå aftalen i denne stat, eller hvis forbrugeren er medkontrahent, eller dennes repræsentant modtager forbrugeren ordre i denne stat, eller hvis salgsaftalen er indgået i en anden stat, eller hvis sælger har arrangeret rejser med henblik på at fremme indgåelsen af sådanne aftaler.

I ovenstående scenarier kan de kontraherende parter ikke aftale, at en lov, der udelukker de bindende bestemmelser om forbrugerbeskyttelsesrettigheder, som gælder i den stat, hvor forbrugeren har sin faste bopæl, skal finde anvendelse.

Med hensyn til aftaler vedrørende fast ejendom er lovgivningen i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, altid gældende.

Hvis de kontraherende parter ikke aftaler andet, gælder den generelle lovvalgsregel for forholdet mellem de kontraherende parter med hensyn til beslutningen om, fra hvilket tidspunkt en erhverver af løsøre har ret til produkterne og frugter heraf, og beslutningen om, fra hvilket tidspunkt en erhverver har accepteret risiciene vedrørende løsøret.

Hvis de kontraherende parter ikke aftaler andet, fastlægges den måde, genstanden skal leveres på, og de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af at levering nægtes, af lovgivningen i den stat, hvor genstanden skulle leveres.

For så vidt angår virkningen af en overdragelse af en fordring eller overtagelse af gæld: Den retlige status for debitorer eller kreditorer, der ikke er direkte involveret i overdragelsen eller overtagelsen, bestemmes af den samme lovgivning, som regulerer selve overdragelsen eller overtagelsen.

Den lovgivning, der finder anvendelse på hovedtransaktionen, gælder også for en supplerende transaktion, medmindre andet besluttet.

Lovgivningen i den stat, hvor debitor har fast bopæl eller hovedsæde, finder anvendelse på en ensidig retshandel.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Med hensyn til forpligtelser uden for kontraktforhold, der ikke er omfattet af en international konvention eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold ("Rom II"), fremgår det af internationale lovvalgsregler, at national ret finder anvendelse.

I lov om international privatret og procedurer bestemmes det, at lovgivningen i den stat, hvor en handling er begået, finder anvendelse på forpligtelser uden for kontraktforhold. Lovgivningen i den stat, hvor følgen opstår, gælder i tilfælde, hvor denne lovgivning er mere gunstig for skadelidte, forudsat at offeret burde eller kunne have forudset, hvor følgerne indtraf. Hvis en sådan lovgivning ikke har en tæt forbindelse med forholdet, men der findes en forbindelse til anden lovgivning, finder denne anden lovgivning anvendelse.

Hvis en hændelse, i forbindelse med hvilken der opstår et erstatningsansvar, finder sted om bord på et fartøj på havet eller i et fly, formodes gældende lov at være loven i den stat, hvor fartøjet eller flyet er registreret.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Hvis en statsborger i Slovenien også er statsborger i en anden stat, betragtes den pågældende som værende udelukkende slovensk statsborger for så vidt angår loven om international privatret og procedurer. Hvis en person, der ikke er statsborger i Slovenien, men er statsborger i to eller flere andre stater, finder lovgivningen i den stat, hvor den pågældende har fast bopæl, anvendelse for så vidt angår loven om international privatret og procedurer. Hvis en person ikke har fast bopæl i en af de stater, hvor den pågældende er statsborger, gælder lovgivningen i den stat, som personen har den tætteste tilknytning til, for så vidt angår loven om international privatret og procedurer.

Hvis en person ikke har en nationalitet, eller den pågældendes nationalitet ikke kan bestemmes, gælder lovgivningen i den stat, hvor den pågældende har fast bopæl. Hvis en person ikke har fast bopæl, eller denne ikke kan fastslås, gælder lovgivningen i den stat, hvor den pågældende har midlertidig bopæl. Hvis det heller ikke er muligt at fastslå en midlertidig bopæl, finder slovensk lovgivning anvendelse.

Lovgivningen i den stat, som en person er statsborger i, gælder for navneændringer.

Lovgivningen i den stat, som en person er statsborger i, gælder for en fysisk persons retsevne til at indgå kontrakter. En fysisk person, der i henhold til lovgivningen i den stat, hvor han eller hun er statsborger, ikke har retsevne til at indgå kontrakter, antages at have denne evne, hvis den pågældende har evnen i henhold til lovgivningen i den stat, hvor forpligtelsen er opstået. Fortabelse af eller begrænsninger i en fysisk persons retsevne til at indgå kontrakter reguleres af lovgivningen i den stat, hvor den pågældende person er statsborger.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Indførelse eller ophævelse af værgemål og forhold mellem en værge og den person, der er under værgemål (umyndig), reguleres af lovgivningen i den stat, hvor den umyndige er statsborger. Midlertidige sundhedsforanstaltninger over for en udlænding eller statsløs person i Slovenien er omfattet af slovensk lovgivning og forbliver i kraft, indtil en kompetent stat træffer afgørelse vedrørende foranstaltningen eller ophæver den. Denne regel gælder også for beskyttelse af en udlændings eller statsløs persons ejendom, der er beliggende i Slovenien.

Forholdet mellem forældre og børn er omfattet af lovgivningen i det land, de er statsborgere i. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater, gælder lovgivningen i den stat, hvor de har fast bopæl. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater og ikke har fast bopæl i samme stat, gælder lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

Proceduren for anerkendelse, bestemmelse og anfægtelse af faderskab og moderskab reguleres af lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

Underholdspligten over for biologiske slægtninge, dog ikke forældres over for børn, og underholdspligten over for besvogrede (dvs. ikke-biologiske slægtninge), reguleres af lovgivningen i den stat, hvor den person, der anmoder om underhold, er statsborger.

Adoption af et barn er omfattet af lovgivningen i den stat, som forældrene er statsborgere i, eller lovgivningen i den stat, hvor den forælder, der får tilkendt forældremyndighed ved adoption af barnet, hvis forældrene ikke er statsborgere i samme stat. Et barns, en anden persons eller et nationalt organs anerkendelse af adoption reguleres af lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

3.4.2 Adoption

Betingelser for og ophævelse af adoption er omfattet af lovgivningen i den stat, som adoptanten og den adopterede er statsborgere i. Hvis en adoptant og adopteret er statsborgere i forskellige stater, fastlægges betingelserne for og ophævelsen af adoption i fællesskab af de stater, de er statsborgere i. Når ægtefæller adopterer sammen, er betingelserne for og ophævelsen af adoption omfattet af loven i den stat, som den adopterede er statsborger i, og også i de stater, som ægtefællerne er statsborgere i. Adoptionens form reguleres af lovgivningen i den stat, som adoptionen finder sted i. Virkningen af adoptionen reguleres af lovgivningen i den stat, som adoptanten og den adopterede var statsborgere i på det tidspunkt, hvor adoptionen blev bevilget. Hvis en adoptant og en adopteret er statsborgere i forskellige stater, gælder lovgivningen i den stat, som de har fast bopæl i. Hvis en adoptant og en adopteret er statsborgere i forskellige stater og ikke har fast bopæl i samme stat, gælder lovgivningen i den stat, som den adopterede er statsborger i.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Betingelserne for indgåelse af et ægteskab reguleres af lovgivningen i den stat, som personerne er statsborgere i på tidspunktet for ægteskabets indgåelse. Ægteskabets form reguleres af lovgivningen i den stat, som ægteskabet indgås i. Et ægteskabs ugyldighed reguleres af den lovgivning, der er gældende for ægteskabets indgåelse, jf. ovenstående regler om lovvalg.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Lov om international privatret og procedurer indeholder ikke særlige bestemmelser om ugifte/samboende par. Da virkningerne af forholdet mellem ugifte/samlevende imidlertid er de samme som for ægtepar, kan de bestemmelser, der gælder for ægteskaber, også gælde for ugifte/ samlevende.

Det ejendomsretlige forhold mellem to personer, der er ugifte/samlevende, reguleres af lovgivningen i det land, de er statsborgere i. Hvis personerne ikke har samme nationalitet, er det lovgivningen i den stat, hvor de har fælles bopæl, der finder anvendelse. For kontraktlige ejendomsretlige forhold mellem personer, der er ugifte/samboende, er det den lovgivning, som var gældende for deres ejendomsretlige forhold på tidspunktet for kontraktens indgåelse, der finder anvendelse.

Lov om international privatret og procedurer indeholder ingen særlige bestemmelser vedrørende registrerede partnerskaber mellem to personer af samme køn. Men da virkningerne af disse partnerskaber er de samme som for ægteskaber, kan bestemmelserne for ægteskaber finde anvendelse.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Skilsmisse er omfattet af lovgivningen i den stat, som ægtefællerne er statsborgere i på tidspunktet for indgivelsen af skilsmissebegæringen. Hvis ægtefællerne er statsborgere i forskellige stater på tidspunktet for indgivelsen af skilsmissebegæringen, behandles skilsmissen i fællesskab af de stater, de er statsborgere i. Hvis skilsmissen ikke kan bevilges på grundlag af foranstående regler, reguleres den af slovensk lovgivning, hvis en af ægtefællerne havde fast bopæl i Slovenien på tidspunktet for indgivelsen af skilsmissebegæringen. Hvis en af ægtefællerne er slovensk statsborger, men ikke har fast bopæl i Slovenien, og skilsmissen ikke kan bevilges på grundlag af foranstående regler, er den omfattet af slovensk lovgivning.

Lov om international privatret og procedurer indeholder ingen særlige bestemmelser vedrørende ophør af partnerskaber mellem personer af samme køn. Men da virkningerne af partnerskaber mellem to personer af samme køn er de samme som for ægteskaber, kan bestemmelserne for ægteskaber finde anvendelse.

3.5.4 Underholdspligt

Forholdet mellem forældre og børn er omfattet af lovgivningen i det land, de er statsborgere i. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater, gælder lovgivningen i den stat, hvor de har fast bopæl. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater og ikke har fast bopæl i samme stat, gælder lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Personlige og formueretlige forhold mellem ægtefæller reguleres af lovgivningen i den stat, som de er statsborgere i. Hvis ægtefællerne er statsborgere i forskellige stater, er det lovgivningen i den stat, som de har fast bopæl i, der finder anvendelse. Hvis ægtefællerne ikke har samme nationalitet eller fast bopæl i samme stat, er det lovgivningen i den stat, som de havde deres sidste fælles bopæl i, der finder anvendelse. Hvis gældende lovgivning ikke kan bestemmes i henhold til disse regler, er det den lovgivning, som de har størst tilknytning til, der finder anvendelse.

Kontraktlige formueforhold mellem ægtefæller reguleres af den stats lovgivning, som var gældende for deres personlige og formueretlige forhold på tidspunktet for kontraktens indgåelse. Hvis denne lovgivning bestemmer, at ægtefæller kan vælge den lovgivning, der skal være gældende for deres formueretlige aftaler, er det den lovgivning, de vælger, der finder anvendelse.

Når et ægteskab erklæres ugyldigt eller opløst, gælder der samme lovvalgsregler for personlige og fælles formueretlige forhold som for personlige og formueretlige forhold mellem ægtefæller.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Arveforhold reguleres af lovgivningen i den stat, som afdøde var statsborger i på dødstidspunktet. Testamentshabilitet reguleres af lovgivningen i den stat, som testator var statsborger i på tidspunktet for testamentets fuldbyrdelse.

Testamentets form er gyldigt, hvis den er gyldig i henhold til en af følgende retssystemer: lovgivningen i den stat, hvor testamentet er oprettet, lovgivningen i den stat, som testator var statsborger i på tidspunktet for testamentets oprettelse eller på

dødstidspunktet, lovgivningen i den stat, som testator havde sin faste bopæl i på tidspunktet for testamentets oprettelse eller på dødstidspunktet, slovensk lovgivning eller lovgivningen i den stat, som den faste ejendom er beliggende i, for så vidt angår fast ejendom.

En tilbagekaldelse af et testamente er gyldig, hvis den er gyldig i henhold til de love, der bestemmer, at testamentet er lovligt oprettet, som forklaret ovenfor.

3.8 Ejendomsret

Med hensyn til ejendomsretlige forhold og andre rettigheder til genstande er det lovgivningen i den stat, hvor genstanden befinder sig, der finder anvendelse. Med hensyn til ejendomsretlige forhold vedrørende genstande i transport er det lovgivningen i destinationslandet, der finder anvendelse. Med hensyn til ejendomsretlige forhold vedrørende transportkøretøjer er det lovgivningen i den stat, som disse køretøjer befinder sig i, der finder anvendelse, medmindre andet er anført i slovensk lovgivning.

3.9 Insolvens

Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs gælder umiddelbart i Slovenien for spørgsmål, som henhører under dens anvendelsesområde. Hvis forordningen ikke finder anvendelse, er gældende lovgivning national slovensk lovgivning, nemlig lov om finansielle transaktioner, insolvensbehandling og tvangsopløsning (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti i prisilnem prenehanju*, forkortet ZFPPIPP, UL RS, ZFPPIPP-UPB7, nr. 63/2013).

I denne lov indeholder kapitlet om insolvensbehandling med et internationalt element de generelle regler herfor; denne lov regulerer udenlandske kreditorers og administratorers adgang til en national domstol og samarbejdet med udenlandske domstole og administratorer. Den regulerer også anerkendelse af udenlandsk insolvensbehandling og midlertidige foranstaltninger, tilsvarende foranstaltninger i forbindelse med insolvens, og fastlæggelse af den lovgivning, der gælder for konsekvenserne af insolvensbehandling.

En national domstol, der har kompetence til at behandle nationale insolvenssager, kan træffe afgørelse om anerkendelse af en udenlandsk insolvensbehandling og om samarbejde med udenlandske domstole. Lokale nationale domstole, der er kompetente til at afgøre nationale insolvenssager, er følgende: 1. Hvis en debitor, der er en national juridisk person eller en iværksætter, er etableret i Slovenien: retten i det område, hvor debitor er etableret. 2. Hvis en debitor, der er udlænding, er indehaver af en afdeling i Slovenien: retten i det område, hvor debitors afdeling har sit hovedforretningssted. 3. I andre tilfælde: distriktsdomstolen i Ljubljana (Okrožno sodišče v Ljubljani).

Med hensyn til den lovgivning, der gælder for de juridiske konsekvenser af insolvensbehandling, er den generelle regel, at lovgivningen i den stat, hvor behandlingen gennemføres, finder anvendelse, medmindre andet er bestemt ved lov for en bestemt sag. Der findes regler om lovvalg i loven om finansielle transaktioner, insolvensbehandling og tvangsopløsning vedrørende kontrakter, der regulerer anvendelsen af erhvervet fast ejendom, da lovgivningen i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, finder anvendelse. Der gælder særlige bestemmelser for rettigheder, der står opført i et register (lovgivningen i den stat, der administrerer registret) i forbindelse med lov om anvendelse af betalingssystemer og finansmarkeder (den pågældende stats lovgivning finder anvendelse på sådanne betalingssystemer/finansmarkeder), lov om anvendelse af offset-kontrakter og tilbagekøbskontrakter og lov om ansættelseskontrakter.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 17/04/2018

Hvilken lovgivning finder anvendelse? - Sverige

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 [Retskilder](#)
  - 1.1 [National ret](#)
  - 1.2 [Internationale aftaler](#)
  - 1.3 [Vigtigste bilaterale aftaler](#)
- 2 [Anvendelse af lovvalgsregler](#)

- 2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler
  - 2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)
  - 2.3 Ændret tilknytning
  - 2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne
  - 2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov
  - 3 Lovvalgsregler
    - 3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter
    - 3.2 Erstatning uden for kontraktforhold
    - 3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)
    - 3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption
    - 3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt
    - 3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller
    - 3.7 Arv i henhold til lov eller testamente
    - 3.8 Ejendomsret
    - 3.9 Insolvens
-

1 Retskilder

1.1 National ret

International privatret i Sverige er kun delvis kodificeret og består af en kombination af lovgivning og retspraksis. Formålet med den eksisterende lovgivning er hovedsageligt at inkorporere internationale konventioner, som Sverige har tilsluttet sig. De vigtigste regler på området er følgende:

Ægteskab og børn

- Kapitel 3, §§ 4 og 6 i lov om visse internationale juridiske forhold i forbindelse med ægteskab og værgemål (*Lagen (1904:26 s. 1) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap, "IÄL"*)
- §§ 9, 12 og 13 i bekendtgørelse om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab, adoption og værgemål (*förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmynderskap, "NÄF"*)
- § 2 i lov om internationale retsforhold i forbindelse med adoption (*Lagen (1971:796) om internationella rättsförhållanden rörande adoption, "IAL"*)
- § 2, 3 og 6 i lov om internationale faderskabsspørgsmål (*Lagen (1985:367) om internationella faderskapsfrågor, "IFL"*)
- §§ 3-5 i lov om visse internationale spørgsmål vedrørende formueforhold mellem ægtefæller eller samlevende (*Lagen (1990:272) om internationella frågor rörande makars och sambors förmögenhetsförhållanden, "LIMF"*)
- § 1 i lov om Haagerkonventionen af 1996 (*Lagen (2012:318) om 1996 års Haagkonvention*) og artikel 15-22 i samme Haagerkonvention om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn
- Artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt og Haagerprotokollen af 2007 om lovvalg i sager om underholdspligt

Arv

- Artikel 20-38 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis

Aftaler og køb

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser ("Rom I-forordningen")
- § 79-87 i vekseloven (*Växellagen* 1932:130)
- § 58-65 i checkloven (*Checklagen* (1932:131)
- Lov om lovvalgsregler for løsøre-køb (*Lagen (1964:528) om tillämplig lag beträffande köp av lösa saker*, "IKL")
- § 25a, 31a og 42a i lov om medbestemmelse på arbejdspladsen (*Lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet*, "MBL")
- Lov om lovvalgsregler for visse forsikringsaftaler (*Lagen (1993:645) om tillämplig lag för vissa försäkringsavtal*)
- Kapitel 13, § 4, og kapitel 14, § 2, i søfartsloven (*Sjölagen* 1994:1009)
- § 14 i lov om forbrugerftaler (*Lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden*)
- Kapitel 1, § 4, i lov om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende timeshareboliger eller længerevarende ferieprodukter (*Lagen (2011:914) om konsumentskydd vid en aftale om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt*)
- Kapitel 3, § 14, i lov om aftaler vedrørende fjernsalg og dørsalg (*Lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler*)
- § 48 i lov om forbrugerkøb (*Konsumentköplagen* 1990:932)

Erstatning

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juni 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold ("Rom II-forordningen")
- §§ 8, 14 og 38 i lov om skader forårsaget i trafikken (*Trafikskadelagen* 1975:1410)
- § 1 i lov i forbindelse med overenskomsten af 9. februar 1972 mellem Sverige og Norge om rensdyrgræsning (*Lagen (1972:114) med anledning av konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning*)
- § 1 i lov i forbindelse med miljøbeskyttelseskonventionen af 19. februar 1974 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige (*Lagen (1974:268) med anledning av miljöskyddskonventionen den 19 februari 1974 mellan Danmark, Finland, Norge og Sverige*)

Insolvensret

- Artikel 4, 8-11 og 14, 15, 28 og 43 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ("konkursforordningen") (Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en revideret forordning, som træder i kraft i sommeren 2015)
- §§ 1, 3 og 5-8 i lov om fastsættelse af regler for konkursboer, der omfatter aktiver i Danmark, Finland, Island eller Norge (*Lag (1934:67) med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge*)
- §§ 1, 4-9 og 13 i lov om virkningerne af konkurs, der indtræffer i Danmark, Finland, Island eller Norge (*Lag (1934:68) om verkan av konkurs som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge*)
- §§ 1, 3-8 og 12 i lov om konkursboer, der omfatter aktiver i et andet nordisk land (*Lag (1981:6) om konkurs som omfattar egendom i annat nordiskt land*)
- §§ 1, 4-9, 13 og 14 i lov om virkningerne af konkurs, der indtræffer i et andet nordisk land (*Lag (1981:7) om verkan av konkurs som inträffat i annat nordiskt land*)

1.2 Internationale aftaler

Sverige er part i følgende multilaterale konventioner, som indeholder lovvalgsregler. Eftersom Sverige har en "dualistisk" tilgang til internationale traktater, er disse multilaterale konventioner også inkorporeret i svensk lovgivning (se ovenfor).

Folkeforbundet

- Konventionen af 1930 angående visse lovkollisioner indenfor vekselrettens område
- Konventionen af 1931 angående visse lovkollisioner indenfor checkrettens område

Haagerkonferencen om International Privatret

- Konventionen af 1955 om, hvilken lovgivning der skal anvendes på løsøre køb af international karakter
- Konventionen af 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner
- Konventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen)
- Protokollen af 2007 om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt

Den Europæiske Union

- Konventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser ("Rom I-forordningen erstatter konventionen for kontrakter, der er indgået efter den 17. december 2009)

Nordiske konventioner

- Konventionen af 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål (senest ændret ved en ændringskonvention af 2006)
- Konventionen af 1933 mellem Sverige, Danmark, Finland, Island og Norge om konkurs ("den nordiske konkurskonvention")
- Konventionen af 1934 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte (senest ændret ved en ændringskonvention af 2012)
- Konventionen af 1974 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om miljøbeskyttelse

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

- Konventionen af 1972 mellem Sverige og Norge om rensdyrgræsning (*1972 års konvention mellan Sverige och Norge om renbetning*)

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Der findes ingen regler i svensk ret, der foreskriver, at en domstol skal anvende fremmed ret af egen drift. Spørgsmålet er primært reguleret i retspraksis, og der synes at være en opdeling mellem sager, som parterne frit kan afgøre udenretsligt (*dispositiva mål*), og sager, der kun kan afgøres af en domstol (*indispositiva mål*). Ved tvister, hvor parterne kan afgøre sagen ved et forlig, vil fremmed ret tilsyneladende kun blive anvendt, hvis en af parterne påberåber sig den. Der har været flere sager med en klar udenlandsk forbindelse, hvor svensk ret uden videre er blevet anvendt, fordi ingen af parterne påberåbte sig fremmed ret. I sager, hvor der ikke kan indgås forlig, f.eks. faderskabssager, har der derimod været eksempler på, at domstolene har anvendt fremmed ret af egen drift.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

I svensk international privatret *renvoi* som hovedregel ikke. Der findes imidlertid en undtagelse i § 79, stk. 2, i vekseloven og i § 58, stk. 2, i checkloven for så vidt angår udenlandske statsborgeres beføjelser til at indgå i transaktioner, der involverer veksler eller checks. Årsagen er, at disse bestemmelser er baseret på internationale konventioner. Der findes en anden undtagelse i § 9, stk. 2, i lov om retsvirkningerne af konkurs, der indtræder i et andet nordisk land. Endelig accepteres *renvoi* for så vidt angår den formelle gyldighed af et ægteskab, jf. § 1, stk. 7, i lov om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab og værgemål.

2.3 Ændret tilknytning

I svensk international privatret findes der ingen generel regel for virkningen af en ændring af tilknytningsfaktoren, da spørgsmålet reguleres specifikt i hver enkelt retsakt. F.eks. hedder det i § 4, stk. 1, i lov om visse internationale spørgsmål vedrørende formueforhold mellem ægtefæller eller samlevende, at "såfremt den lovgivning, der skal anvendes, ikke er fastlagt ved aftale, gælder lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne bosatte sig (*tog hemvist*), da de giftede sig", og i § 4, stk. 2, i samme lov hedder det, at "[h]vis begge ægtefæller efterfølgende har bosat sig i en anden stat og har boet der i mindst to år, finder den pågældende stats lovgivning anvendelse".

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Det betragtes som et almindeligt princip i svensk international privatret, at en bestemmelse i fremmed ret ikke må anvendes, hvis det ville være åbenbart uforeneligt med de grundlæggende principper i den svenske retsorden. Bestemmelser af denne karakter findes også i andre landes internationale privatret, men det kan ikke udledes heraf, at et forbehold om *ordre public* skal være fastsat ved lov. Der er meget få retsafgørelser, hvor fremmed ret ikke blev anvendt under henvisning til *ordre public*.

Det er normalt domstolene, der afgør, hvilke svenske retsregler der er internationalt obligatoriske.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Hvis en domstol finder, at fremmed ret finder anvendelse, og den ikke er bekendt med de materielle bestemmelser i den fremmede ret, er der to muligheder. Enten foretager den selv en undersøgelse, eller også anmoder den en af parterne om at fremskaffe oplysningerne. Den mest hensigtsmæssige mulighed vælges. Hvis domstolen selv foretager en undersøgelse, kan den få bistand af justitsministeriet. Som almindelig regel gælder, at domstolene bør spille en mere aktiv rolle i en indispositiv sag, mens den i dispositive sager i videre udstrækning kan overlade undersøgelsen til parterne selv.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Sverige er part i Rom-konventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser. Andre retsregler finder anvendelse på visse områder. Rom I-forordningen finder anvendelse på kontrakter, der er indgået efter den 17. december 2009. ... Lov om lovvalgsregler for løssørekøb

Løssørekøb er omfattet af loven om lovvalgsregler for løssørekøb, der har inkorporeret Haagerkonventionen af 1955 om, hvilken lov der skal anvendes på løssørekøb af international karakter, i national ret. Loven har forrang for bestemmelserne i Rom I-forordningen. Den omfatter imidlertid ikke forbrugeraftaler. Artikel 3 giver køber og sælger mulighed for at aftale, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse. I artikel 4 er det fastsat, at hvis parterne ikke har valgt, hvilken lovgivning, der skal finde anvendelse, gælder lovgivningen i den stat, hvor sælger har hjemting (*hemvist*). Der gælder en undtagelse fra denne regel, hvis sælger har modtaget ordren i købers hjemland, samt ved køb på børser eller auktioner.

Der findes en anden undtagelse fra reglerne i Rom I-forordningen, nemlig for så vidt angår **forbrugerftaler**. Særlige regler tager sigte på at beskytte forbrugerne mod lovvalgsaftaler i § 48 i lov om forbrugerret, § 14 i lov om forbrugerret, kapitel 1, § 4 i lov om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler om timeshare eller længerevarende ferieprodukter og kapitel 3, § 14, i lov om aftaler vedrørende fjernsalg og dørsalg. Det fremgår af disse bestemmelser, at lovgivningen i et EØS-land under visse omstændigheder skal anvendes, hvis den sikrer forbrugeren bedre beskyttelse.

Der findes specifikke regler for **veksler og checks** i §§ 79-87 i vekselloven og §§ 58-65 i checkloven. De er baseret på Genève-konventionen af 1930 angående visse lovcollisioner indenfor vekslerrettens område og Genève-konventionen af 1931 angående visse lovcollisioner indenfor checkrettens område.

Nogle kontrakter om **erhvervsansvarsforsikring** reguleres af loven om lovvalgsregler for visse forsikringsaftaler.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Spørgsmålet om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold er reguleret i Rom II-forordningen.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

I svensk international privatret har den afgørende tilknytningsfaktor ved bestemmelse af "*personalstatutet*" traditionelt været vedkommendes statsborgerskab. Der findes imidlertid nu så mange eksempler på, at statsborgerskabet har måttet vige for bopælen som den vigtigste tilknytningsfaktor, at det er tvivlsomt, om man stadig kan tale om et enkelt primært tilknytningskriterium. I svensk international privatret anses "*personalstatutet*" for hovedsagelig at omfatte spørgsmål om retlig handleevne og navn.

Ifølge kapitel 1, § 1, i lov om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab og værgemål skal **adgangen til at indgå ægteskab** ved en svensk myndighed i princippet prøves efter svensk lovgivning, hvis en af parterne er svensk statsborger eller har fast bopæl i Sverige. Tilsvarende regler gælder i nordisk sammenhæng i henhold til § 1 i bekendtgørelsen om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab, adoption og værgemål.

Der findes særlige regler om **værgemål** (*förmynderskap och förvaltare*) i kapitel 4 og 5 i lov om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab og værgemål og i §§ 14-21a i bekendtgørelsen om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab, adoption og værgemål.

Spørgsmålet om lovvalg i relation til **retten til at indgå aftaler** er delvist reguleret i artikel 13 i Rom I-forordningen. Retten til at indgå i transaktioner, der involverer veksler eller checks, er særskilt reguleret i § 79 i vekselloven og § 58 i checkloven.

Der findes en særlig regel om proceshabet i kapitel 11, § 3, i retsplejeloven (*rättegångsbalken*), hvoraf det fremgår, at en udlænding, som i sit hjemland er afskåret fra at føre en retssag, kan gøre det i Sverige, hvis vedkommende har retlig handleevne efter svensk ret.

I svensk international privatret anses spørgsmål om personnavne for at henhøre under personretten. Det betyder f.eks., at den ene ægtefælles antagelse af den andens navn ikke kvalificeres som et spørgsmål om ægteskabets retsvirkninger på det personlige område. I henhold til § 50 i navneloven (*namnlagen*, 1982:670) gælder loven ikke for svenske statsborgere, der har bopæl i Danmark, Norge eller Finland. Heraf kan man slutte modsætningsvis, at loven gælder for svenske statsborgere andetsteds. I § 51 fastslås det, at loven også gælder udenlandske statsborgere, som har bopæl i Sverige.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

I svensk materiel ret sondres der ikke mellem **ægte og uægte børn**, og de svenske internationale privatretlige regler indeholder ingen særlige lovvalgsregler til brug for at afgøre, om et barn skal betragtes som født i eller uden for ægteskab, eller om børn født uden for ægteskab efterfølgende kan "legitimeres".

For så vidt angår den lovgivning, der finder anvendelse på **faderskab**, findes der forskellige regler for faderskabsformodningen og for faderskabssager. Faderskabsformodningen er reguleret i § 2 i lov om internationale faderskabsspørgsmål. Heri fastslås det, at en mand, som er eller har været gift med barnets mor, anses for at være barnets far, hvis dette følger af lovgivningen i den stat, hvor barnet ved sin fødsel fik bopæl, eller, hvis lovgivningen ikke betragter nogen som faderen, hvis det følger af lovgivningen i en stat, hvor barnet blev statsborger ved fødslen. Hvis barnet ved fødslen fik bopæl i Sverige, vil spørgsmålet imidlertid altid skulle afgøres efter svensk ret. Hvis faderskabet fastslås i retten, vil retten anvende lovgivningen i den stat, hvor barnet boede under sagens behandling i første instans.

I henhold til § 2, stk. 1, i lov om internationale retsforhold i forbindelse med adoption skal en svensk domstol, der behandler en ansøgning om **adoption**, anvende svensk ret. I § 2, stk. 2, bestemmes det imidlertid, at hvis ansøgningen vedrører et barn under 18 år, skal retten tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt ansøgeren eller barnet har forbindelse til en anden stat i kraft af statsborgerskab, bopæl eller på anden måde og om, hvorvidt det kan forventes at skabe problemer for barnet, hvis adoptionen ikke anerkendes i den pågældende stat.

For så vidt angår retsvirkningerne af en adoption gælder det, at når en udenlandsk afgørelse om adoption har gyldighed i Sverige, anses adoptivbarnet for at være adoptantens barn i et svensk ægteskab for så vidt angår forældremyndighed, værgemål og børnebidrag. Hvad angår arveret ligestilles adoptivbørn kun med adoptantens børn i ægteskabet, hvis adoptionen har fundet sted i Sverige. Hvis adoptionen har fundet sted i udlandet, vil adoptivbarnets ret til arv blive afgjort efter den lovgivning, der i øvrigt finder anvendelse i arvesager, dvs. loven i det land, hvor den pågældende er statsborger.

Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der gælder for **børnebidrag**, er underlagt Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt. Hovedreglen er, at spørgsmålet om underholdspligt reguleres af lovgivningen i den stat, hvor barnet har bopæl. Hvis barnet ikke er i stand til at opnå børnebidrag fra den underholdspligtige efter den lovgivning, finder lovgivningen i det land, hvor domstolen er beliggende, anvendelse. Hvis barnet ikke kan opnå børnebidrag fra den underholdspligtige efter nogen af disse lovgivninger, og begge parter er statsborgere i samme stat, finder denne stats lovgivning anvendelse.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

For så vidt angår **adgangen til at indgå ægteskab** henvises til punkt 3.3 ovenfor. Hovedreglen er, at et ægteskab **formelt** betragtes som gyldigt, hvis det er gyldigt i det land, hvor det blev indgået (kapitel 1, § 7, i lov om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab og værgemål).

Ægteskabets retsvirkninger kan inddeles i to hovedkategorier: Retsvirkningerne på det personlige plan og retsvirkningerne vedrørende ægtefællernes formueforhold (se punkt 3.6 nedenfor). Den vigtigste retsvirkning af ægteskabs indgåelse på det personlige plan er ægtefællernes gensidige underholdspligt. I svensk international privatret betragtes spørgsmål om ægtefællernes arveret, en af ægtefællernes antagelse af den andens navn og ægtefællens forsørgerpligt overfor den anden ægtefælles børn ikke som henhørende under ægteskabets retsvirkninger, idet den lovgivning, der finder anvendelse, afgøres efter de lovvalgsregler, der gælder for arv, personnavne osv.

Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på ægtefællernes gensidige **underholdspligt**, er reguleret af Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt. Hovedreglen er, at spørgsmålet om underholdspligt reguleres af lovgivningen i den stat, hvor den underholdsberettigede har hjemting. Hvis en af ægtefællerne gør indsigelse mod anvendelsen af denne lovgivning, og ægteskabet har en tættere tilknytning til lovgivningen i en anden stat (især lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne senest havde fælles bopæl), anvendes lovgivningen i denne anden stat.

I spørgsmål om **skilsmisse** bestemmes det i kapitel 3, § 4, stk. 1, i lov om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab og værgemål, at de svenske domstole skal anvende svensk ret. § 4, stk. 2, indeholder en undtagelse, hvis begge ægtefæller er udenlandske statsborgere, og ingen af dem har haft fast bopæl i Sverige i mindst et år.

Svensk materiel ret omfatter ingen regler om **bosondring eller ægteskabets sammenbrud** (*hemskillnad och återgång av äktenskap*), og ingen generelle lovvalgsregler finder anvendelse på sådanne tilfælde. Hvad de nordiske lande fremgår det af § 9 i bekendtgørelsen om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab, adoption og værgemål, at retten i sager om bosondring skal anvende landets egen lovgivning.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på ægtefællers formueforhold, er reguleret i lov om visse internationale spørgsmål vedrørende formueforhold mellem ægtefæller eller samlever. Ifølge lovens § 3 kan par, der overvejer at indgå ægteskab, indgå en skriftlig aftale om, at formueforholdene i deres ægteskab skal reguleres af lovgivningen i det land, hvor mindst en af dem har fast bopæl eller er statsborger på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Hvis ægtefællerne ikke har indgået en gyldig aftale om lovvalg, er det i lovens § 4 fastsat, at den relevante lovgivning er lovgivningen i det land, hvor de vælger at tage bopæl efter ægteskabets indgåelse. Hvis begge ægtefæller efterfølgende tager bopæl i et andet land og bor der i mindst to år, vil lovgivningen i dette land blive anvendt i stedet. Hvis begge ægtefæller derimod allerede har haft fast bopæl i den pågældende stat, mens ægteskabet bestod, eller hvis de begge er statsborgere i den pågældende stat, vil lovgivningen i denne stat finde anvendelse fra det øjeblik, hvor de tager bopæl der.

I lovens § 5 bestemmes det, at en aftale om lovvalg er gyldig, hvis den er i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse på ægtefællernes formueforhold, når retshandelen foretages. Hvis aftalen om lovvalg er indgået før ægteskabets indgåelse, er den gyldig, hvis den er i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse, når ægtefællerne indgår ægteskab. En aftale om lovvalg er formelt gyldig, hvis den opfylder de formkrav, der er fastsat i lovgivningen i den stat, hvor den blev indgået, eller hvor ægtefællerne har fast bopæl.

I nordisk sammenhæng findes der særlige regler i bekendtgørelsen om visse internationale retsforhold i forbindelse med ægteskab, adoption og værgemål.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Spørgsmålet om lovvalg vedrørende testamente og arv er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis. Lovvalgsreglerne i forordningen gælder, uanset om den internationale forbindelse vedrører en medlemsstat eller en anden stat.

Der findes dog særlige bestemmelser om et testaments formelle gyldighed i kapitel 2, § 3, i loven om arv i internationale situationer (*Lagen (2015: 417) om arv i internationella situationer*), som inkorporerer Haagerkonventionen af 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner i national ret. Et testamente anses for formelt gyldigt, hvis det opfylder de formkrav, der er foreskrevet i loven på det sted, hvor testator har oprettet det, og ellers på det sted, hvor testator havde fast bopæl, eller på et sted, hvor testator var statsborger, enten på det tidspunkt, hvor testamentet blev oprettet, eller på tidspunktet for testators død. En disposition over fast ejendom er formelt gyldig, hvis den opfylder de formkrav, der er foreskrevet i loven på det sted, hvor ejendommen er beliggende. Tilsvarende regler gælder for tilbagekaldelse af testamente. En tilbagekaldelse skal også anses for at være gyldig, hvis den er i overensstemmelse med en af de love, hvis formkrav testamentet overholdt.

3.8 Ejendomsret

Inden for formueretten findes der kun skriftlige lovvalgsregler for visse tilfælde vedrørende skibe og luftfartøjer, finansielle instrumenter og kulturgoder, som ulovligt er fjernet, og for visse situationer, der er reguleret i den nordiske konkurskonvention og insolvensforordningen.

De formueretlige virkninger af f.eks. køb af eller pant i såvel løsøre som fast ejendom skal bedømmes efter lovgivningen i det land, hvor ejendommen er beliggende på tidspunktet for købet eller pantsætningen. Denne lovgivning regulerer spørgsmålet om, hvilke tinglige rettigheder, der overhovedet kan indrømmes, hvordan de stiftes og ophører, hvilke formkrav der gælder, og hvilke rettigheder over for tredjemand en bestemt disposition giver.

Hvad angår internationale sikringsrettigheder er det fastslået i retspraksis, at hvis sælger på det tidspunkt, hvor sikringsrettigheden blev stiftet, vidste, at formuegodet ville blive overført til Sverige (og rettigheden ikke gælder dér), burde sælger i stedet have skaffet

sig en sikringsret, der opfylder kravene i svensk lovgivning. Desuden kan en international sikringsrettighed ikke tillægges retsvirkning, hvis der er hengået et vist tidsrum efter, at formuegodet blev overført til Sverige. Den udenlandske kreditor har i så tilfælde haft tid til enten at få stillet ny sikkerhed eller for at inddrive sin fordring.

3.9 Insolvens

I et svensk konkursbo skal svensk ret anvendes på selve proceduren og øvrige konkursretlige spørgsmål, såsom betingelserne for at drive virksomheden videre under konkurs.

I forhold til de nordiske lande findes der særlige lovvalgsregler, som udspringer af den nordiske konkurskonvention af 1933, og som blev inkorporeret i svensk lovgivning ved nogle love i 1981. I forhold til Finland finder insolvensforordningen imidlertid anvendelse (se nedenfor), og i forhold til Island anvendes reglerne fra tidligere lovgivning fra 1934. Konventionens hovedregel er, at en insolvensprocedure i en kontraherende stat omfatter aktiver tilhørende skyldneren, der befinder sig i en anden kontraherende stat. Spørgsmål om sådanne aktiver, såsom skyldnerens ret til at råde over sine aktiver, og spørgsmålet om, hvilke aktiver, der indgår i konkursboet, reguleres som hovedregel af lovgivningen i det land, hvor konkursbehandlingen foregår.

Insolvensforordningen indeholder særlige regler for sager, der involverer andre EU-medlemsstater.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 13/04/2018